

AUTHOR LEVI B. GERSHON

NO. 1005

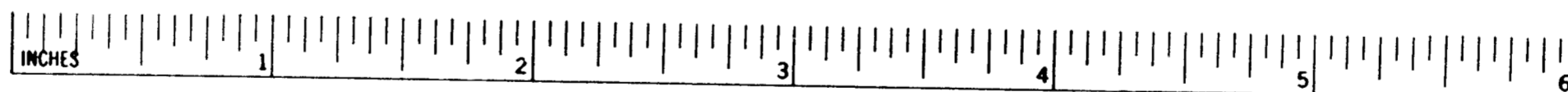
TITLE COMMENTARY ON JOB

RR _____

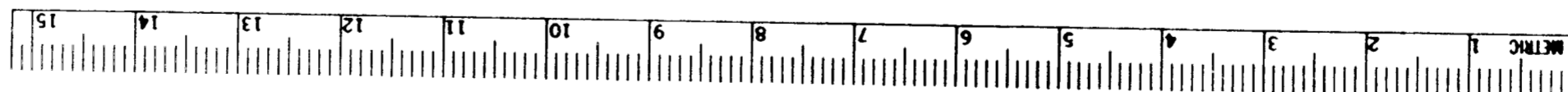
IMPRINT 16TH CENTURY

CALL NO. LUTZKI 890; ENA 660

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

והכלכל כענין החשבונה הצלחה וכו' ~~הוא~~
למה השתקונו אלן הרעיה הנלכה ~~הוא~~
אצין השם יהי משנה כרמועם לל ~~הוא~~
אלן האמר כזה לא היה עדיך כשום פנה אלן האומנה בתלפן
נהנה כסבה היונה נבוק ויכולכל זה השיעור והחוקס
כזה הדיוט היה מסתמ כהשגה העוננה אשר השלשונה
כזה סבה השער האדם האלן הרעה העדונונה ונכר נסכר
הציע מרס זה האיש וישדו עד שעם אשר הסרה אנה אשען
לכלה המצוק כרועה ונהנס כמכאוכך מצקים לא מעא עם
כל זה כשפרינו אלן שכבר אחת רכונה לל עכמתשכרה
נבוק ויכולכל כענו שהנכות כסוף הענין אהנו כשפיתן לל
מקום הא כלבן מעא עד שכאשר שוען רעי אינו
כאן לגד לן ולנמנו וכראוהם מעק לא נמא מוי שדכר
אלן דכר ואמשוכ שאלן הדעם היו תכמים ופנרסמים
כזמן ההוא מקדו ימד עמו כעוננה ונמא כניהם כזה
המכונש הרדיי זה המתלוצה אשר הא לפי שדענו הורה
כענו שיהכאר מדכריו שכל מקרה האדם הם מעטות
לפי מערכה הכוככס כענה הלדה ~~הוא~~

הוא דג
טכר
א

ויען ציב ציגורד ויען הרען כן ויקרא סמן
שהרען כן קריאה לא ישובה וענה ואמר
והלילה אמר הורה צב הרען כן הלילה אשר אמר המעשה
שהנמה כה צב והיא לל האשן ויחס ההריון לילה היונה
על המשנל לפי התק האעשי אחת רכנה לל מלחך הממונה
על ההריון לילה שמן יאולתהו יעכפנהו וילבלבוהו
או יהיה הרען כן שיהיו גואליו וקדוכו מעך למורה כדרך
שיושכב עמו רמיד וכל עולה לענין אמר כמדורה יס הנא
מעט עריוט כעוד נכמתן לל סמיונה היוס והוא כשכל כז
סגיד ורען כן שיוכערהו האידים הפלס כסבה ממונה
הינס עד שיומנען אנה אל יס כעני שנה היען כן
לע יבולתהו שיהיה שלל ~~הוא~~

י

והיה כ
למה השכי
אין השכי
לכן האמיר
נה
ככה הדרי
ככה סכר
הגיע מ
לכלי הנ
כל זה כ
עבר ו
מקום הא
כמו לג
אלך דכ
כענין ה
המבנה
כמו ש
לפי מע
ועשר וא
והליל א
שהנחה
לגב המ
על ההר
או יהיה
שויכבד
מעני ע
סגור
הינס ע
לע וכו'

והיה כ
למה השכי
אין השכי
לכן האמיר
נה
ככה הדרי
ככה סכר
הגיע מ
לכלי הנ
כל זה כ
עבר ו
מקום הא
כמו לג
אלך דכ
כענין ה
המבנה
כמו ש
לפי מע
ועשר וא
והליל א
שהנחה
לגב המ
על ההר
או יהיה
שויכבד
מעני ע
סגור
הינס ע
לע וכו'

והיה כ
למה השכי
אין השכי
לכן האמיר
נה
ככה הדרי
ככה סכר
הגיע מ
לכלי הנ
כל זה כ
עבר ו
מקום הא
כמו לג
אלך דכ
כענין ה
המבנה
כמו ש
לפי מע
ועשר וא
והליל א
שהנחה
לגב המ
על ההר
או יהיה
שויכבד
מעני ע
סגור
הינס ע
לע וכו'

והיה כ
למה השכי
אין השכי
לכן האמיר
נה
ככה הדרי
ככה סכר
הגיע מ
לכלי הנ
כל זה כ
עבר ו
מקום הא
כמו לג
אלך דכ
כענין ה
המבנה
כמו ש
לפי מע
ועשר וא
והליל א
שהנחה
לגב המ
על ההר
או יהיה
שויכבד
מעני ע
סגור
הינס ע
לע וכו'

עד שהבקו שימאלי חבנו אמו אגוד כי צד יחייב יתע מה חמור
לראי כזה הרע אשר האנאי ומאני אדומ קדושה וכו' חסד
המילדה להצילנו כעג הברה ולמה נחמון שדים להתק אומי להם
להמורג . כי ערה עם היונה מה מרמס הייה שונקטונת
מאלו הרעוא קכב עם מלבים וונעני ארץ אשר הם כנעס
השקומות החרכים למן להקרא שום על הכנענס ההם אנ
עם שדים צרכ להם הכונסים להם אנדרות כסוף הנאלק
האנשים עם טוב הזלמה לפי הנראה לא היה להם ככבר
הבין עליו . או למה לא הייה נפל שאמוה כרתם ולא יז
ינשנס ההריון כי טוהענולנס הטריס כמעו אמס אסד לא
כאן אור . הנה המור נבחר מאד וזה כי כעג המור סרה
יכונה הרשעים מעל פני האנשים ויל שמהרים אינש
ידיס מיהרענעס נעס ומעון מעת האנשים היולאוס היע
פל האסנדיס הם שאנעס ככבר ולא שמעו שם קול נוגע .
שזה המור לבנתן ולדרול אין יהיון כן לאחד על האמר ושם
העבד מפשו מאדונען לא יעבידהו ולא ידדה כן . אנהנע
המה למה יין השם לאונש הקנשה ינס אור מה חמויס . ולמה
יין חוים לאנשים מדי נפשו ונה המור להם יונר טובעד
שחמכוס הם למור למעא מרנגע לבפנס ולא ומעאהו ויסהלק
למעא אנה יונר והמטמונעס לנכ בשוקרס אלן . ואס אמר
אומר כי אין די עדות כבשוקרס אל המור שיהיה המור
נה טוב להם כי כן מהג המולעס שיהיה בשוקרס אל מה
שיוקס ולא יובן שנאמר שיהיו הענעס ההם המיוקיס
טוכיס להם מפני האוקרס אלהם הנה אנטע נעמא טהאנשים
האמרים השמותים אל מה שראוי לשמוח עליון ושחמו ויקולס .
ימור האיש הקנשה ינס אשר גדר השם דרכו עד שלא יוכל לה
להשג דבר ממה שיקנשהו לראורס כי המור טוב לן ואולם
זכר השמותים אל מה שראוי לשחמו עליון כי מהם לבר הלחמא
האיה כזה האנן לפי שכבאן אנשים רעו האנענה יצאתו כי ומעא

הינעשיס

ההברנה

מול
נאל
יה
הם
מ
ש
ל
ר
מ
ל
יו
ה
ה
מ
מ
על
וכנס
בה
לא
לא
ער
אמי

לבו כלליתתו חכר אנשים יחד
הגדולם הנדלים הנדלים הנדלים הנדלים
הוא כמובן נמר . זל שלא יבקע הלילה כן . דלגי כעט . זל
הבטן אשר היה כן הריע נהוא כמן אמון . הכנעם מרכב למן .
זל שיה כנעם המוקדוק אשר הז היו מרכבם להקדא שום עליהם
חלק רוע . זל ידא כמן העטן כאמרו לך רעץ שיהרעמן כן
לב ידא נהרעמן ככה שאמר המור סרה יתק הדשעים ועל האנשים
ויחפרהו מהטמנים . זל שיה יכסן המור ינרד מהטמנים .
ניסך אנה כעט . זל שצדד השם יה כעטן דרכה אשר ילך כה ער
שיחנע שיחנען מהטן כל מוכרשין . נירבן כמנס שאמרו . זל ש
שפכ יכלאן אמר אמר כמים הנגבים אשר ירוע רעץ לך ידא
רע . כל הפס . זל מה שהיה ידא מהטן ניהיה רועץ
מעטן ידא על דרך אמרו שם רשעים חלק רועץ "

ביאור דברי הזמנה

שעך אינכ ואמר יחד יוכד היום אשר
אשר יולדה כן והלילה אשר היה כן
הריון לאמן . היום ההוא אשר יולדה כן יהיה מושך . אל ישדל
להפדית עליו השמש ולא האיר עליו שום אורה . יהיו
עם היום ההוא מושך ולמור נעמן כדך שלא יאור כן . יפעההו
האידיה העולם כסבת מושך תום היום . הנה הלילה ההוא אשר הירב
יכתהו אופל עד שלא יהיה כן אור הכוכבים ולא יהיה טנה
כאשר חיוו השער עד שיצדח אל השנה ולא יכא כמספר הימים
עד שיצדוק אל המדש . הנה הלילה ההוא רביה ולמור יה עד שלא
לבן חכר האנשים כה כמבואר הער וכחוכמה ולא הבא חיו
דנה כן . ואמש אמר זה לפי שהמנהג ההולבים כללה שישיר
נירעמן . יקלל הלילה ההוא ל האנשים הערשיה לער אכלם על
קשי יומם שחללו הזמן כסבת חריקה נפסס . ז ימשכו הכוכבים
הגדולם השאים כללה כסופה עד הסבה שער הכוכבים כסבת
האור הנמא אז נירמז התשך כללה המיד . יקו לאור השמש ולא
יזרח ולא יבקע השער כה כדך שלא יכא אמריהם יום . כי לא
סוד הלילה ההוא דלגי כמן אמון כדך שלא רעבר נהיה מסתור
עטל מעט . ואמר שערבבה למה לא יודע מעט פצו וירמס אמי

4

הדדיה האנושית עם הנפשו ~~הבלתי נראית~~

וצפטר
שמה נאמר איוב לא סוף ~~הנפשו~~
אמין כהשאונה הנפש כיום ~~הנפשו~~
ואולם אחר זה לעת אלן המיסל ~~הנפשו~~
בזה
טוב היה אלנו העדר הכלמה האנושית עם הנפשו אלן הנפשו
אשר היה בהם והקנה קצת הכלמה האנושית עם קצת אלן הנפשו
ואלפי שהם רעוא כלוי אנושית . ואלו כמד הכאמין היה
נוטה כל ספק כמו שאנכי הנפשו רעיון לו כמה טובא ומעובא
אלפים . ולווא זה לא היינו אומרים נאנועה נאנועה כן כלל .

וכה כי אנושית נראה ודמיון עליו השלום קלל יומן אלן שירמיהו
לא הכארהו **כשזאר** הנבלה הוא מלך העורב כמושעפוס
מדברין כוונתו רכוס מעבאמן . ואמנם אחר זה עלמד הכלמה
נהנצמו למנה מרדנו נפטן . ומה דעה איוב היה כמו שירב
שירבאר הוא שיכא שההשנמה המלהי אונה כאושי האדם נע
כל שכן כזאר בעל חיים אבל הם כלם משולמים ועצבים אל
הנפשו המסודרת והנפשו השמיותיים והכאון להאמין זה המוש
והעיון . אש המוש למה שנאמן מנוע הסדר הטרף כאיש האדם
כמופנה והרעה . ואם העיון להיות אלן העפעס הפרטיים האמנים
כלם אפשר בהם לפי מתשבתן שהיו ידנפס אלן השלם זה לפי
שאז אפשר שיהיה כן ידיעה מהמד שור ופסדנו ולא ידע גם כן
העפעס הצמעים מן שאין לו יום עם הזמן כלל וזה אמרו מדוע לא
היו נעלמים מהשלם הצמטים והעפעס הצמטים ומה אין לו יום עם
הזמן עד שידעין לאמתו ומיו אבל ראשו קיים ועמוד ורומק מהפעלות
כלם כבלמה המודק ומי שזה דרכן אי אפשר להיות כפיין כלל כמו ש
ויכארי בטבעיות . ועוד שאלן העפעס האמנים לרומק מדומים מהשלם
זה הנה ימאסד השלם זה נעצבים כהכח לפחמורם כי אמן מדרך השלם
כבלמה השלמנוה להשפיק ככריו אשר הם כבלמה המסדוק . ועוד
כי השכל לא ישא הדברים מחד מה שהם כן פאליס פרטיים אבל
ההיה זארה ההשנמה לבתור אתרים כמנ הדמיון והמוש ואם שלם כש
זה כמנ אלן הכמה אשר יושע בהם הפרטי יצנה אי אפשר הדברים
הפרטיים והוא אמרו העיון כשד לך אם טואני אנושרבאה . הנה
אלן העעמון אשר המאט שיקיים בהם דעהו איוב ככה הדכונש נל
וכד יסנסק מספק ויאמר אם יהיה דעה איוב כן על מה היה העעמון
לבראה שמא תמאן כמנ והנא יראה שהמבלה והמזוכה אלן השלם

[Marginal notes in smaller script, partially obscured by the main text's shadow]

[Continuation of text from an adjacent page, visible on the right edge]

בספר מדרים זה לא ימצא שיחה חסדית
אבל חסדים חסר לב והרען כן אכל
וישיח וישיח יחד הרען כן וישיח לב
הלא בעי ירובים כם זיל שרוב בעי ומתקנת הירובים אשר כן
על שאר הכפל חיים והוא השכל והלק ל כי הוא כחולדה
עצמו חסר וחי שלם ישתנה לא ימצא לו ירובן על שאר הכפל
חיים כעצמו כמו שאמר אדם פקר כל ילן עמץ כבהמורה
שמן אנוח הוא האיש אשר יכון בפעולתו הבלתי עולה
יכונן אל הנביא הרבנה ההוא בסנה הראויה והוא מנאיר שלם
יגיע הרבנה לבחון האיש הזה אלו כחיה ולכה יהיה טעם חסד
כאשר אילן אולם אדם רבליך דרכו ועל השם יצא יצא לב
ופורה הוא האיש הרב הראוי אשר יפורה לבו לכל הכלמה המדומה
וישאר חסד עם הקטנה והמכונה ההוא ועד פורה לאויל ליתנה
מדריך הפורה שיהיה צלל כאמרו חל פראים אולם והסכה פורה
כי למען רעוקה כעננה ישרול כמהידור להשיגם ויהיה זה סכה
שלם יעגל ככה כסנה הראויה כי כנו והם הנמשכים אמרו לה
להרבה כעננה ובחון זה אמר הסנה ושמה את פני האיש ההוא
וכמשפחה והרעו כן וכמשפחה אמרו כמו שהרעם אקלס
אשר קצרו רעב יאכל י שכל אל האנוח וידעה ככה שכר יצא
מדוע הצלחה שהאיש הקטנה יום והוא הרעב יאכל קצרו ואמרו
ואל מצעם יקחון ושאלך חיים חלב שכל אל כע האנוח יצא
אשר צר אל כלל האנולים וירצה כעננה כדעם אהרען כן כעננה
הצפוי והקרה על דרך אמרו כעב יאסף כל והרען חסדים יאסף
הפרוץ וקרא חיים לפי שמהו הפרוץ שיהיו חסדו יאסף שמה
ואמר שלמים קשה המלך אשר יקח קצרו יכון קצרים והצנע לזמן
הצלחה וירצה עם זה שאלהתקתו והקציר יכא איש פרוץ יתקן עליו
ויקחון ממנו יהיה חלב וזה הלכה דוע ההלכה זיל האנשים היונה
דע ההלכה שימצאן ימצאו חלמות על אלו חסדנים ויהיה להם
חלב ועסיהם ואפשר שכל הפסוק הוא שכל לרוב אמר ויהיה חסד
חלה אל והרען כן אל אשר קצרו יאכל איש רעב וקשה שאל אשר יקח
קצרו ויכון הקצרים וירצה עם זה שמה שלקחמו והקציר יקחנה מה
מחנה איש פרוץ יהיה מיל בב האנוח אשר צר כן כפצתם כדורי
אש קודרים הם האנשים הקטנים יקראם קודרים כי לרוב אכלם
ידמה להם שימשך האור אשר הוא חלב ולכה אמר הנכבא על כדור

ואמר

הסך

לואה הוא מעשן
השם שיהיה ואלך כמאן וכמוהו נסה עליו את פתך יין והדשן
אם נשא משל ודבר אלך להשיב על דברך לואה . או יהיה מעשן נסיון
והוא יודע עבן והרמץ כן האש כאשר נסה השם יי' להציע אלך דבר הרע
לואה והוא אמת כי עבדו וזבא אלך ולוא . כסלק רבונך והרמץ כן שמה
שהיה ירא אלהים לו היה אלו לבנוך שיטמוך צעק וכאשר אכוד הקטעים
ההם סרה יראת ה' מעל פתך . ויש דרכך כפר רפה לשון שמש
והרמץ כן רבונך רע דרכך לל רבונך שיטמוך קטעך היה סבה הרבונך
ולוא ס' רבונך רבונך רבונך הקטעים ההם . וצדע עמל הרמץ כן שאל על וכן
היה לשון עמל ואין המשיל ההשדלנה כעמל למישה וצדעה להורה על
רב השללנה כן ושמהם התכלנה רבונה להציע אל הרבליה החכמה והם
אריה ושתל וכפיר ולעש ולבוא הם מעל לאנשים הרעים אשר כל תמונה
להציק לקולם כחו אלן החינה אשר יכספו לטרוך צולנס והכעל חיים
יגוב . לל יפלו וירבסה . שאין מהו . לל מעט מוטם וכמהו ומה שאין
דבר שמעו כן . עצמיה אכרי . לא יאמין הוא מעשן אמה לל שלא ושים
בהם האמרה והצנע והעמורה אבל הוא להם סבה כהיורה נמאיה
ולוא היה חסדן כאלו הנמאיהם ה' הקדושים שמה אל השם יי' וזה כי השם
לבדן יהיה אמתו וקיומו מעמורו . או יהיה הרמץ כזה שהשם יי' .
לא יאמין בהם שישלמו מעמורם וזה סם שהוכן להם מהפעלנה אם לא
יהיה להם עזר מהשם וזה דבר כבד בארעון כמה שאין לו ספק בתלך
השלישי והמאמה החמשי מספר מלמורה ון . הלה . לל אלה אנורה
ויהיו להם ואלל שש שרשים כעמל אחר . והרמץ כן ולא כאלאטנום ישים
ארה לל שאין האור להם והוא ההשנה כמה שהם משיניה חזר עצמורם
אבל חזר מה שטפע מעמורם והסכנה הראשונה והוא השם יי' ואולס
השם אין לו ההשנה כמה שישוץ חזלנו . עש . הרמץ כן כלני והננן
שם והפעל חזון ועמל עשטון . עשעה מרעם על והרמץ כן שכת
ידכאם חקרים אם חתון אם חרוע הנהגה ויפסידים קנודם שושעים הכלני
הטעם וזה דבר אמה אין ספק כן וזה כי רבה חמיהם מיהם כאלה שים

ענין

להשיב על דברך יסוד עלך ולא שמה כל
 עשה שיהיה על דברך כי מי יגלה
 דברך אלה או יהיה הפ הדשן כזה
 השם להציע אלך דבר מן הדשן האלה רמזה ומן המלכות
 במילן להוביתך על הכונק צאה תה כזה טקדס היוה מייסד
 אכוס כאשר שמש כאלה נהידיס אשר היו רפוע כאמוש השם
 הייה מאתן והיה אומר לן שמה שהצעתן מהרע הוא על שד העוש
 למה קדס דל שכל מה שיהיה נכרך כאמוש השם כעצמך יהיה
 שהצעתן מהעוש הייה מתוך אונן עד שאמנת לם כי על כל מ
 העשה צמול ומשפט להיות כזה כרון המדונה והרון הלהת הארץ
 וזה שההמון אם לא ירון מהעונש לא ימנעו מעלונ הרעור
 כאשר יכאס טכעס להנחוקך אלהס והנה ערה כאלה הבא
 אלך ועה נלציה לסלה וכאשר נעשה עדיך הייה נפל הנה
 זה מהה שיוכיה שיראהך השם לא הייה אלא לכטחוק שיש
 שישמור דשן וקרוך כשיושמו לך אלה הקטעס סבה הימנע
 דרכך לא טוב האמונה כי אם לפי מה שרעה לדברך ועה
 אונן מאתן שיהיה כבאן ומנל ועונש והמל אלפס לבתי
 דברן מהמוש ואמר צכור נא מי הוא נקי אכד נאפה ומנא
 שנבדון ישדים כמו שראיה ישדים מראשית המשדלם
 בכל עון כענאיה העל והמס שאכדן ופלג מדנה אף השם
 נאלם הקיים השדים ואם היה שאשד שיציע קצה רעה איש
 מלגה וימאכדנה אונש לנציה כמו הענן כרעה הישעים
 וזה לאוי שאלך הרעה איש עפלה כמקרה כמו שארה מעת
 שאם הענן כן לא היה כזה הכול מן היסוד והישעים
 נאלם הינה רעה יורה חלשות למיעוט שנתנהם לא שיהיו כלם
 רעה כאלה מרו כמו שהיה מעת אונש הנה האנשים הישעים
 אשר האקדס לערוך טרף כמו החינה הרעה במנא וצנרעו
 שניהם עד שאלה מהם אשר ימנו לענוה ואליה נרצה אנהם
 אונכדיס חסל מתאנה הערוך וכעהכ יתפרדו אנה נאנה וישועטו
 לעקשדי טרפס וזה דבר שאלא כל ספק כמנש כי הרבה ועה שהמנא
 מהאנשים הישעים אשר כל השדלערב להציק האמריס שברוכ
 ששנים לא ימנעו וימנעו ומשכרם הרעה מ נכה מהה שורה שהמנא
 השם היא כאשוי הצרה ואמר אלפס אלפס הנה כאמיה אופס

אחר
 עמים
 ג כן
 ולא
 אר
 קדס
 יוס מע
 ע כ
 ברה
 גלון
 ההיא
 הסדור
 אופס
 ה
 אשר
 עומ
 של
 צונה
 נרה
 ס
 כן
 נעלן
 ידך
 לחוב
 על
 ס
 סכב
 ירה
 ומי
 ק
 יפנ
 שג
 ה
 נל

והוא נקרא והנשיא נקרא ממנו כי נקרא הרבה כעב היה אינו ולא
 היה משנין בה עד שיהפאר שלא נדה ממנו התורה אבל הפאר
 שלא נדה ממנו העמוס והסדר אשר הואו לעדס כמה שהוא אדם
 שיהנהג כן כדרך שישלם נפשו : ואפשר שכבר היה עמוס ומע
 לאותה אשר היה אינו ממנו והפאר אינו שכבר ההנהג כאורן של
 עמוס בעלמנו . ויקרא הנשיא מה שהונגל וסנדר כמתעכר
 והשתכלה לשון מהפעולה מה שיציע אל הרבליה אשר כונן אלון
 והמשל אם משכ נגב מה לעשות נגבה מה וסדר הפעולה ההיא
 כלבו איך ינהג בה עד שישלם לו עשיית הנגבה הנה זה הסדר
 אשר סדר כלבבו ושיתנו כמו הן לו יקרא הנשיא : וכזה האופן
 אתו ולא העשייה ידועה הנשיא כלל שלא יעשו מה שהנבליה
 וסדרו כמתעכרם לעשות מהנשעלה . נפרלים . העקפים אשר
 עמיתו לבקש עלקנותו עד שיציעו למכור עמו ואמר שעם עומן
 העם באל האשים יהשב השם שיהיה עתה נכבדה . וישע
 מתוך . מסר הפעול ושכ אל השפלים והקודרים שזכר ראשונה
 או יהיה שכאל האכזב שזכר בסוף הפסוק והוא יודע נכח . וכונת
 הפסוק שהשם יושיע האכזב חזק ומיד תזק הפיהם מאמורם
 שלאלו הנשעם דלל שהוא ישים פיהם ומאמורם כלל לבושיע כוהאכזב
 אשר כונן להדע והמשל שהם יאמרו שיודע פן אמרו פלג להנל
 וישמע הדבר לאיש מה יצד בעצמם ליוש הוא וישמו לבם כדרך
 ההוא וישל א שיהיה כמארס מסכל ומה מה שיככל כוהאכזב
 ומפצה שצאנו שהדמן כזה שהשם יהי יושיע האכזב חזק
 ומפיהם ומיד תזק כזה האכזב לההשעמה ואולם יושיעם מפיהם על
 דרך שלא יהיו טרף לעניהם כשישכר ששים כמו שאמר (שם פס)
 כפירים נשמ . וגם כן הם ישארו שלא יהיו טרף בזה שיכב
 השם לאלו האשים הישים מסכל העשה . בשוט לשון תבא .
 דל כאשר הזנעט לשון הרע בארץ אשר הוא סכנ חריבות הקצור
 ורעור שם תבא דל שלא תצט . כסן הוא כשהתבואה כד שומרי
 הארצות ואז רביה כונקד לא כסכה מסדן הרבואה . ופכדה טך
 ולא תמט . דל כב טך והם כב כיו וכאלו איו שוכר תמט תפנ
 שלא השגיח כבנו כאופן הראוי לעמדם תמט . כעלמך נדוש כענ
 מעטן כריה וכמנהו כחז אל העלע . כדאור דבר הגזענה
 השיב אולפנ ואמר שאם עשא השל דבר אלך להשיב על

סכ

נאילם הרעב הוא
 מסדן הרבואה

להשיב
 ינהש
 דבר
 השם
 כמיל
 דכס
 הייה
 לעה
 ערבי
 מעל
 וזה
 כאש
 אלך
 זה ה
 שיוע
 דרכ
 אינך
 דבר
 שזנ
 ככל
 נאול
 חלל
 וזה
 שא
 נאול
 רע
 אש
 שזנ
 אלכ
 לעב
 מה
 הש
 הש

חומר זה שכתבתי בהתאמה כפי צרכי המוסד
במקומם יתנויך עד כהם שיהיו נפשו
בן מונבל כהם עד שיען בעונתם מאמ עת
דבאוס מקריים מה ויפסידש קודם שישינוס הלפי
בטבעי פסק לערב שאינם המנה מכלל השיש לב לעלות אל
גשלתוני האעטי יאכדו אכרה מנלמנה ולא יהיה להם השארנו
בלל . הלא האדם ואם לו קצת שלמות והוא ההכנה השכלית
אשר לו ירבון והשארנו הנה יורה לו ברוך שישנו ירבון אשר לו
ימנה ולא בתבונה ולא שבהגעה השלמות לו ה מהקדושי העצום
לקטיו בעצמו ולבכנו המונעים . אם תשכה היוקך במדרגה
השכלית והמלאכים להיותך בעל שכל דאך מה ז מאד דתקה
מדרכך מהם עד שאם תצוץ אליהם לא תמצא מושיעך
ואל מי מקדושים הפכה שיערך הלא היונה שכל מהם לא
יערך ליונה מדרכך מעמ ואם העטן בן פניו שכל מהם
דאך מה מאד דתקה מדרכך ומדרגה השם יי ובהיות ה
העטן בן מכנאר שלא ירבן שינוס לעם יי עם שלמות מה
שהוא מסיון כחך האדם אשר הוא ברבליה התסרון שמה יי
השם יי . והנסיף אלפץ לבאר ספק מה בעני הדעה אשר
עאה באדם כפולה בני קדם ואמר שהם דעה יהיה כאוי
שיראץ האדם אליהם ויתסס אל אנוה האנלה והפרינה ועל
זה אמר הנה האנוה יהרץ בעם כי הנו יבעם במיד כאשר
לא יכואן מוכזשיון אשר הוא סבה העדר האדם לא לפי של
דרך בהגעים בסכנה הכאווה והנא מכנאר שיכמו זה האיש יי
יפנה במיד כאשר לא יפע ההכליה אשר כן אלן ויחשוב
שכבר ענענ השם אלם שהנא מכנאר שיכמו זה לא יקראוה
אם לא רצו ספנה מהתפירה בקדקע כי לא תעשה הספירה
כמו זה הפנעל והאיש הפנה אשר יפנה לבן לבן ההלמות
המדומה המידהו קנאנו כי עיט לא רשכע וישאר המיד עם
הקנאה והמכאונב ההנא מתקף למה שהנא שיהרל לרב קנאה
להפע למכנעשין כמהירות נודרך מפני זה בהגעים בסכנה
כלה נאגיה כמו העטן כאויל אס יורה כאויל חשבוש ומתלד
בני ענעס הנה כאשר ראיה זה ראיה כא אידן פנאם וקללה

משנה לשנים האנשים השכלים הירדפים ~~למנוחה ולשקט~~
 שבע לאנשים הירדופים והאכלים הם אשר חתמו ~~למנוחה ולשקט~~
 להרע אשר ישרדן להרע להרע ולא העשייה ידעו ~~למנוחה ולשקט~~
 לעשות. התכונות הן לומר בעצמם זיל שונב עמיתם ישוע קלם
 זיל כל למעט מהם אשר יצאן לעשות. והמשל שכאשר ידעו
 באיש שילך לתוך ויכבשון לדוק אמרין לקח אשר לו ישפטו לאי צה
 צד הלך וישמין בזה ויאמרן שהוא יורה מאני שיהיה לבנו לעצמו
 לסכה מה יצדוקס ורכ העמיתים כזה רמבב שישפטו שהוא הלך
 כזה אשר לא הלך וירדפוהו שם ולא יוצאוהו. ועצת הדשעים
 הנפלים הולכים שיהיו דרכים עקלנות עקלנותם ונעמיתים כהם
 הצדדים האפטריוס כיו שיגשו למכונסם להטיף ששית העלן וה
 והתאם ישויה השם טעורה ותסרה נהיא היה סכה שלא ישפטו הדבר
 אשר ירמיהו כפי מה שראני כעטעס הכרוריים כינוס וכזהריוס ילמו
 לבן כחשך זיל טאפילן כעטעס המטאריס כעטעס פתלה
 החמשכה הסוכל נערה. וכזה האוס ינסיע השם השפלים והדברים
 הן השם האם שיעש השם הרענים שלבו יצוקם חפזים ומצומם
 שלטון הנעשים זיל שפיהם ודפיהם אשר הסכיוה נערה כהם שם
 שם השם כל. להנשוע השפלים והקוררים וכזה האוס ינשוע השם
 איד תקן מומן האוסן עם שפכה היה לכל תקן שלם יעצבה השם
 כזה הרשעים ואשוי עולה קפצו פיהם להצטער על אשר לא קפצו
 הרבליה אשר כונן אל וצאה העענה טזר ככאן מכנארר ונעלר
 מן החוש ונה שאנחנו נעמא רשעים רכס מכונס להרע ומשדלם
 כן נלהם הכלים אשר אפטר שיוצקו לרכס ויהיה עם צה ההזק המציע
 מהם ומשוי הנה צה מנה שיורה כיו שם לבנו למנוחה ולשקט
 הנשין כן אין לך להרעם מהשם יז אם הכיחך ויסר אמרן
 עונותיך כיו מאשר מי שיוכחלון השם ונה שהטופים יוכחם כדו
 שיתקן למוטב. עולם הרעים יחורם כהחלואה סאתם ולצה
 ראני לך שלא מאמס מנסר השם כיו הוא פטיסר הטוכים ירמס
 ויחכאס אתר הכאכרן ומחצן אורם. אם ראוב אלן והבנע
 מדי כה העושים יצילך והם וצב שש נשבב להיורם הספרים
 טלמיה עשית מהערוך כהן צה המספר והם הרעב והחלואה
 ולשון הרע שיהיה הארץ ואכזר השדה. כרעב פרך
 השף שיהיה האוכל וכחלואה יצילך שלא יהיה
 כאשר שיהיה כלשון הרע לא תכפר שם ויהיה
 וכאשר ילך השדה ילל ולבוחם לא ירא כן לא ינעם

משנה לשנים האנשים השכלים הירדפים
 שבע לאנשים הירדופים והאכלים הם אשר חתמו
 להרע אשר ישרדן להרע להרע ולא העשייה ידעו
 לעשות. התכונות הן לומר בעצמם זיל שונב עמיתם ישוע קלם
 זיל כל למעט מהם אשר יצאן לעשות. והמשל שכאשר ידעו
 באיש שילך לתוך ויכבשון לדוק אמרין לקח אשר לו ישפטו לאי צה
 צד הלך וישמין בזה ויאמרן שהוא יורה מאני שיהיה לבנו לעצמו
 לסכה מה יצדוקס ורכ העמיתים כזה רמבב שישפטו שהוא הלך
 כזה אשר לא הלך וירדפוהו שם ולא יוצאוהו. ועצת הדשעים
 הנפלים הולכים שיהיו דרכים עקלנות עקלנותם ונעמיתים כהם
 הצדדים האפטריוס כיו שיגשו למכונסם להטיף ששית העלן וה
 והתאם ישויה השם טעורה ותסרה נהיא היה סכה שלא ישפטו הדבר
 אשר ירמיהו כפי מה שראני כעטעס הכרוריים כינוס וכזהריוס ילמו
 לבן כחשך זיל טאפילן כעטעס המטאריס כעטעס פתלה
 החמשכה הסוכל נערה. וכזה האוס ינסיע השם השפלים והדברים
 הן השם האם שיעש השם הרענים שלבו יצוקם חפזים ומצומם
 שלטון הנעשים זיל שפיהם ודפיהם אשר הסכיוה נערה כהם שם
 שם השם כל. להנשוע השפלים והקוררים וכזה האוס ינשוע השם
 איד תקן מומן האוסן עם שפכה היה לכל תקן שלם יעצבה השם
 כזה הרשעים ואשוי עולה קפצו פיהם להצטער על אשר לא קפצו
 הרבליה אשר כונן אל וצאה העענה טזר ככאן מכנארר ונעלר
 מן החוש ונה שאנחנו נעמא רשעים רכס מכונס להרע ומשדלם
 כן נלהם הכלים אשר אפטר שיוצקו לרכס ויהיה עם צה ההזק המציע
 מהם ומשוי הנה צה מנה שיורה כיו שם לבנו למנוחה ולשקט
 הנשין כן אין לך להרעם מהשם יז אם הכיחך ויסר אמרן
 עונותיך כיו מאשר מי שיוכחלון השם ונה שהטופים יוכחם כדו
 שיתקן למוטב. עולם הרעים יחורם כהחלואה סאתם ולצה
 ראני לך שלא מאמס מנסר השם כיו הוא פטיסר הטוכים ירמס
 ויחכאס אתר הכאכרן ומחצן אורם. אם ראוב אלן והבנע
 מדי כה העושים יצילך והם וצב שש נשבב להיורם הספרים
 טלמיה עשית מהערוך כהן צה המספר והם הרעב והחלואה
 ולשון הרע שיהיה הארץ ואכזר השדה. כרעב פרך
 השף שיהיה האוכל וכחלואה יצילך שלא יהיה
 כאשר שיהיה כלשון הרע לא תכפר שם ויהיה
 וכאשר ילך השדה ילל ולבוחם לא ירא כן לא ינעם

לפי שכל אדם שיש לו פה
והוא יכול לדבר וזהו ענין
הנה כענין הוולגריים אמרין ידחקו מושע וי
נדבנה קמנו געט כל אדם ואין מעל לפי שכמו זה האיש לא יטה
לפסן כקטן האהבה כמו שלם עמדל כעאר הסכנה המחואות מנה
שוקר שישהקק אלן כבר יצטע מהרע לזונל רפמן האוניזיס דרפן ער
שהיה חילב לזוט קשה המצל שואנס אורן הויש הרעב ויאכל קצי
ולאשר יקח קצתו חבן הקושי לביע העלמין ויקנה האיש הפרק לקרו
וחמן נזה רבליה הרוע לטע שיהיו השכלים שטאנשיס נגרייה עליהם
הנה לא יראו מעשה יק ועיאל דל שאין הארץ סבת דוט הסדור
הנפול כעונפות ושי הארד ויערם אשר הוא עמל ואין סמן שהיה מושכ
איןפ וזה שרע איןפ היה כי לא יראה אלן העבטים אשר כארץ כמדירה
היטיס יתנוכ שיהיה פליה משגית בהם כאמרו מה אעט כי רגלענ ופי
תשיה ולי לפד הארץ על זה שיקרה עכר . אכל הרעות הנפלות כפי
פולח מרי קרדל לפי מהם שיקראו דעה לפי שהם שומות אול סכליה
החפץ כמו עקר שאוול ומהוה נזה שיש ארס יולד לעמל ולהטהדל קענ
אשר ימרכון אלון כי לא נהגו אלן שלמותין כפועל אכל טמן לר הפלים
וייר אפניה בהם שיגע אל מה שיעסק אלון כמו שכידורי אש יולדו
להתפעע הקק ההוורב ולהגכה עק מה שהתמידו עמאיק עד שיסור
התלך האושה מהם ופולח האמר ובהיות העטן כן רעט שהארס יולד לעמל
כעלמותין אשר ירה העעמס אלן הנה אס לא ידרך כהנערים ככבוד
קמנו הרעיות אין קה עוש אס לא יגעו וזה מכאן כעפמן ולהיה העטן
כן החלט אלפץ המאמר שהרעה הארד אל זעום היו על שרד האומו
וההוכחה למרי קרדל ולנה אמר אלן אל הייך כחוקיק הייך דורה אל אל
מכיל אלן שיהיה על כי הוא משעק כה עליה השפל הטאמה נפל
נפלאה וינה על זה הרעולנה והנבלאנה אשר הוא עושה ומבלל נרנה
הטער בסדר וכעט אשר כן חיי כל עמון ונה שהטער על הרופ יהיה
כחוקיות הנבלס והערך והאידיס כיאוס אנהס דומה מחקמות אחרים
ולנה שזה דרכו הוא חיות אל הקרו והקדמן ומה שינחם אול דקי
הקרו והקדמן הוא יאני שיהיה מעט ואממן נראה הטער א תמיד כדרך
שינלמן בו הנמתים הנה כזה דאיה תקה סכאן משעח טעמן נענה
הטער זולת הטענ ולנה רעם כבל העבליים והמכאים כשיספרן על
ופלאר העלם יז עיהם יספרן יתלה טנה הטער . ועוד יראה בצד
מה שיחזק טהטם ש משעח כאושי הארס יז שהרשעים אשר
שאילן כעשיית הרעם לנטיס התלושיל והשפלים ומע מה שינמן
לעשות עם חיותם כעל כח זאמי וכמיוס להרע וזה שהטם יז

משע
שע
להרע
עשוקה
וז
כאיש
זר
לספר
כבר
הנער
הצהר
והחמו
אשר
לבן
החמל
הר
שלא
ש
מיד
כד
הרב
מן
כר
מהכח
הנער
עו
שיח
ראו
ויחיי
כד
שלו
ולש
הע
כא
ככז

ואלה שמות בני ישראל אשר יצאו מצרים
 ראשית בנים יוסף ויהודה ויששכר וזבולון
 וישראל ונפתלי ודן ונחמן ודבורה ושמעון
 ושמעון וברוך ורובן ורובן ורובן ורובן
 ורובן ורובן ורובן ורובן ורובן ורובן

ואלה שמות בני ישראל
 אשר יצאו מצרים
 ואלה שמות בני ישראל
 אשר יצאו מצרים

והכלל העולה וגהדברים

הנה שאנו רואים שהענין
 כלל הוא על כל הענינים
 והוא שכל האדם הוא
 נברא לאלוהים וכל
 האדם צריך לאלוהים
 והוא שכל האדם הוא
 נברא לאלוהים וכל
 האדם צריך לאלוהים
 והוא שכל האדם הוא
 נברא לאלוהים וכל
 האדם צריך לאלוהים

ואלה שמות בני ישראל
 אשר יצאו מצרים

ואלה שמות בני ישראל
 אשר יצאו מצרים

כשיתן כצער . וכן ארז כשיתן .
דבר נוסף מהכאוב אונת . שחורב . ובקשר

ביאור דברי הנזכר

ענה אונת נאמר טוען על דבר
 על מה שהיה מענת שהרעבה והעוסר יהיה לשר ולקניינים על החש
 שיש להם חן המטאים והחן והאכרן יהיה לרשעים ולעוול מטאס
 ומתבל עמוק על מה שהיה במור המור על המים אשר היה נסר בהם
 לך שחן ישקל כעסי והרעמה אשר את הרעם על יסורי כעז
 שברי כמזנס הנה לא יכבד הכף האחר מן המצנס על האחר . לפי
 ששברי יכבד מתוך ימים על כן דברי שחורב . והיה לשר כעז
 מה שהטברו כן . וזה כי חסד תזקיס עמד . אשר צרסם שעה נפש .
 ויערכונת רמזי כועהים תזקיס ונפלאים הרמזונב שארועם ללא
 דבר . היטהק פרא כשימתא לפענ דשא שיאכל מועט ואס ינערה
 השזר כשימתא מספוא לפענ שיאכל מועט הנה כאמר איע מהרעס
 כי אם על מה שדאנו להרעס . האכל הפל מכלי תלמ . יתן לך עמם
 טועם אם יש עמם כרזד הכרז . כן אע לרב מלי לא אמא טעם כר
 כמזונת . הנה אשר מאנה נפשי . לגענו מרנב האסטענסור והמזאוס
 הנה כמנו מלי כשרי ונאך אנכל להרמק מועט . הנה מרנב המכאוב והי
 והמול אמשק משק נפלא יי . יתן נידעא וירצה השס נידכאוי דכנא נוסף
 על מלי בדרך שיכלב כי המור נבחר על אלג המייד . והנה כאמר
 אעמפי שאנע נבנה כחול המכאוב החזק הנה אע מרנבס כי לא כחדתי
 אמרי קדוש נאין ל להרעם על עמט ולמוד אלג הייה ששמר נחמא
 לשם לא היה מציע אלג זה . מה כתי כשאויש כשאחיל שידפאוי ה
 השס ניטיב אמרתי כמנו שהכטורב הנה אול אין ל כח לשאר זה
 הלא היה קץ חיי כי אאריך נפשי עד שירבה חיותי זרש נצאצאי כמנו
 שהכטורב . הלא מעט שאור מדר ימי כל שכן עם כמנו אלג הצר
 הצרתי . האס כמי תעק בבח האכר ואס כשרי חזק כנמשה שאוכל
 לסכול זה החול . האס אין כן כנפשו ההנהגה הנאורה אשר
 ראני שרביה ל לפעל ולהנחיל והיא ההנהגה כדואר השס וההלכה
 כדרכים המשונכמים . האס שמה מועט ההנהגה האטושייה
 שלא ארנהג במה שראוני לאדם השלם להנהג כן עד שהאמר
 שעצמתי הטון אלה . האס ירבן שיחיה לציט המדוכה חרפה
 מרעהו ויאמר עלנ שידאר שדי חיה עמכ על כן באה אלג הצר

אין טעם כיד הכרית ואלה ריד הי
הולכת רשורה עליו על ידה ריד חלמה
חלמון רמלה נאמר כך יכדור הטוב מועד
הולך היקר דק ומן וזהו הריד ההוא לא יוצא כן טעם
כדור למען כדור יכדור מועד השלמה ולפי נ
והרען כן ויכלב זה היה מועד כריה וקלמן אחר ואסלדר
כחלה אל אלהי שאהיה מרמנים ונבולת חיל והמבאוב אשר הכוא
על השם אש כשרי נחוש אל האש כשרי והכרצל החזק והוא
הקדא נמטר אשר יעשו מועדו המרכבה ונעשיה נמה מועד אל
האש נמה מועד ההנהגה האנשיה אשר היה ראוי שאהנהג בה
למס מרעהו כרמייה והרען כן האש ירבן שלמיש המס אשר
קמסו אורן רב הערור הכאור עליו יהיה מרעהו הרפה ויאמר עליו שיל
סידאה שדי היה שערב על כן כאש אלן הערה הזאה און יהיה מסד
דכך עם ויראה שדי ישאוב ויהיה פרושו האש ירבן ליומסו לרעיו
מפב שהוא מים שסדר ויראה שדי היה שערב הקודרים ווע קרמ
אל שאלו הנמלכ קודרים מרוב שמקס כסכה הקרמ והשלג הנק
ועלג כהס וזה שרע הנברע והן גמיות השלגים אשר כהרים
כאשר יורבו ואלו הנברע לא יגרודו כל השנה יצורבו אל ירע
ויצרו ואז נצמחו אל עברתו ויש מי שפרט יצורבו ורממו והראן
כו כמלך שדי כן שיה מועד אחר ויעד על פרושו מה שאמר
כמותו שרעו חוקותם אל כהצח המוס עקרו מועדות וזה שאלו
הנברע ההווים גמיות הצמנים והקרה והשלג ישרו כגדי הקיץ
אחיה גמא הס שירור ההולבור לגמיו וכן הלכך שכא הס
שירור סמרים ההולבים לגמא ונהג צכר אלן השירור לפי מה
שאמרו לפי נחמה לבס היה למקדמה הרמקיס כאשר יסע מהארץ
אשר היה טס איוב ויה טס כאנש דרכס ידברו לא ישכ שחיות
שדור בעדי הרען כן רבו שחד בעדי אמרי גאש קורא עמו
גאש לבינו גאש משוכ למזק שכרו עברו על נעבס הרען כן
והפרו ורמקיס סרה גמא קן וצמן קעב ישאק על יקנה סע
פעל שכר פעלתו וכמו זה שכן אורן און ופעלתו לפעל אל שכר
פעלתו ונודד שרוב אל מוד לבבו אורן הללה לבינו בלב ימן
נזה כי בער השינה לא ירציש האדם כמון הדגש שלם רגע וימאס
נכבד ויהי גמס מרד הלמה הסרומה אשר כן ארץ הוא כל האר
האורג שכן מוט הערב שיציעהו האורג כקלנה מנקה אל קרה

אין טעם
הולכת רשורה
חלמון רמלה
הולך היקר
כדור למען
והרען כן
כחלה אל
על השם
הקדא נמטר
האש נמה
למס מרעהו
קמסו אורן
סידאה שדי
דכך עם
מפב שהוא
אל שאלו
ועלג כהס
כאשר יורבו
ויצרו ואז
כו כמלך
כמותו שרעו
הנברע ההווים
אחיה גמא
שירור סמרים
שאמרו לפי
אשר היה
שדור בעדי
גאש לבינו
והפרו ורמקיס
פעל שכר
פעלתו
נזה כי בער
נכבד ויהי
האורג שכן

הצמח המעט והחולש שיסמלנו רפני עליו
הנהל עמך התלם שיעברו ויורש הקדושים
שוקם מהקדמת והשלל העק עלהם והנה בער יורש העק
נבסדן לפי ספר ימים מה שצמחם אבל לבנה מתוך וסלע
המים הכאים הם יעדרו וכבוא מש הצמח שימנעו מויתו העמ
הצמחים וכלל הדבר השללים יעקרו מעקולם או יסורו התלם
ויאכדו להפלא אומה דרכם וועו מימי תקוריהם אל תקומת
אחרים אם שיעלם כגוהו נאכדו רל שרפור הוניה המים
מיקוריהם יכלו לצמח וזה יהיה אם כגול יתמש מהאיד
המתמשש שם בעקום הוא מים אבל יעלה על הארץ או יפסק
חדוש האיד ההוא והנה שרי אל הסכור נסדן בספר הארץ
להפסק הערוך וכבר הבוטן הסנתרים העכרים שם כמנו
הצמחים אלם הנהנה כרלם וקון שגבע המום שיצמח להם
מים ימנעו שם מים רכס וכבואם אל אלם הנהנה בער
המום ולא ימנעו דם בגא ונפרו על הקורם וערה הנה
הב הויהם אהם רעי דומים לזה הנה וזה שאט כמותו ככס
שאנצר כבם בער הערך וטורמומיהם ים יסורו מלי ונהפך הנא
כזכאיהם המרה המניע אל יוארם מההקדמ ל ונהפכה לזרים
ולמה הרבבותם אל הכי אמרה לבס שרובן מהונכס ל דבר
ושהעשן שומר בעדי העמלכם לזלעע מיד זר לפדונה מיד
ערוצים אלם היה זה כן המרשה כי אמרה להצל ממונם
עשן מה שעשן אבל אינו מכרש מכס דבר ולמה הרבדון אל
" כי האחרון שציה כרכי ועל כן אהם מהוכמים עמו
הודוני מה ששציה כן ואע אמרוש וכגאן עמי כועמה אמהנות
לא כועמה כנצניה כאלה לאמה על שחאמי שחאמי ואהם
ידעם זקנה ורס לבו הנה מאר נאכדו ו נסדן אמרי
ינער אבל מה יעולו העולבנה אשר יהיה מכס האם יהיה ראוי
שלהוכחותיכם עמי המשכן למלס ולדומ דברי תזולב שרובאן
עליהם כועמה האם זה מתק המהנפת השלם הלן כאמה אע
שופט שאבם שארם הכרו נרעויות סה על כעבס כי רואן
כי מטה ידו וזה לאנה שרובנעבס היא לדרוף המלשים
נעהר העויל פנן כי וראו האם אכזב פמאמרי ושוכו להנשיב

נבדו -

להלכה

ההוכחות

האדם
טעמו
אשר
אע
וזה
לע
שי
הע
ירמ
שיו
ככב
אמת
כל
ושכ
החיי
המו
נהו
היס
עג
החיי
מן
כי
הש
עדי
חיי
לא
הע
הע
לא
כי
דני

וזה משלך ככה בעצמות הדע ל האם אני יד
 כי רצונך על השומר ומאסר לא אוכל לצאר ומעט בער
 מעתה כחן שהים לא יזא מעבול בער מן הערס ולא הרצון
 לראה האנשים ומעט כי אמרה אהבתם מדעתי כהינה על לא מעט
 ישא כצד השכב למשכב שאמזא מרצנע כאשר אישן הנה גם בער השיע
 לא אמזא מרצנע כי מרגע כמלמור רעים ומזינות קשים כעצמם עד
 שבת מעט נפשי ומור ינהר והינה עם עצמתי ואכרי מאסתי חיי כי
 לא לאין אורך אחיה עד שאומיל שיכוא פה אראה בעוז אהה השם
 חדל מוחי כי הכל יתי ויכל כזה הדע ואור שסדר חינוכ כבמון אלך
 המאמרים מה שאמר אלפך שאלך היוכאונכם אשר חלק עלן הם על ט
 הרבחה וכאר חמה שירציש מהם שהמנה הוא ינהר נברר מהם כא כם
 כעצמה תפנה לשהור דער אלפך כמה שהיה השם והצניח פאנשי האדם
 נוכח אל כל מעשיהם ואמר שהוא כלבי אפשר שיטעמ השם יה כאדם
 למסלק האדם ושלמה השם יה כל שכן שיפדנ לבקדים לרצונם יכמע
 אם חמא אם לא חמא עד שיגיע לך מה שראוי לפי מעשיו בער ער ו
 ויהיה כן ידעתי מרמזינה רמזי לין רבלי כמו שהיה אמר אלפך
 אהה השם אם אמר מה שאומר אלפך כמה מן הזמן לא רפור חומי
 ולהכאיב עד שלא רפעי אפי מן מוקט שאוכל לבוע כן רוקי עם
 הינה הם וישר ויהי גם כן שמתאה הוא שאומר אלפך מה לעצמו
 לך שאמר האדם ופצנן לפי מה נאומר אלפך למה א שיהיה למסע
 לך כאלו אין לך לעשות דבר רק להדע ל כאלו הינה לך למטא האס צה
 מתק הפועל והשומר מה שיפעלהן וישאורהו לל שיהיה שונא מה
 שיטור אורן ומה לפי רבן הסופרים שרובן וכרבן ואהיה
 על למטא יהיה פרושן שכס הנפש להדע ל עד שהייה על למטא
 זכר כתיי ומה לא רמא פישעי ורעביר על עני כמה שהפא
 שהכאם אהי והסור ועל הצרה א הזמר כי ענה לעבר אטכב
 ומחזק הכאם וכאשר שמרתי לגמול טנפ על זדקתי וינשר
 לפי לא המטאני וינחם אלק העול כאשר תקפת עמי שכרי הו
 כדק והיוצר טעשיהי ופיוור העשן כן אין הולט לפי דער אלפך חטין
 חטינחם העל לשם יה כצארה ההבנה אשר הכאיב ועפי שאורה
 שכבר מטאני כל שכן שלט מטאני סמוטאנו אור

והכלל השולה נמהדברים

זה כמור דכי המענה
 יזא טאי אפשר שיהיו הרעור

כרעו
 מעט
 מאנו
 ינהר
 כשים
 הורד
 הכא
 וילע
 הע
 ההס
 יודע
 ינהר
 יה
 אל
 ההח
 הוא
 הכא
 מאנו
 כזה
 כדי
 נרע
 הח
 הח
 צה
 זיני
 כזה
 נוח
 כ
 טני
 נהי
 צני
 פ

זל טע נפסק כי הפט עת הצדק נמשכנו . היצאה היצול .
 כנו הטוט . אחר . כמו ענה דאח . עודנו כאש באכו לא יקטרם
 ענדנו בלחוננו ורעננו ורעננו לא היה דאנו שיצטק ויכיר
 נעם כל זה יוכט כולו קודם כל הצדק עם המצא אלא למיין ומוצא
 אשר מוטע נען . אן יהיה הרען כאמרון לא יקטר כולו שיצטק
 אשר יקוט . יכיר כטעס וקננותים . כסלן . זל מכטחו וכמורו
 נישיונו בלהים כסלם . כר עככיש . הוא פיר שאונדיר העככיש
 נהוא ארלייה לבען נהמשיל כיה הרשע לבר עככיש להעיד על
 מולשתו . ישען על כורו . הוא תושב להשען על תוצק כיה טל
 וכל להזיק אורו מציק ולפי ולא יעוד ולא ירקיים . יתזיק כן .
 זל יתזיק עצמו כן שהנא יתענכ היוכו תזק וזר תוצק כיה זאש
 הנא כן . ולא ירקיים . ע רטוכ הוא לפע שמש . זל הצמת שהא
 למ נרען נהשטט מכוט כן נלכה . פלג פצויתין עד שזאנו לו יונ
 יונקור משדשיון על זנפו אשר הוא נטוע כה זל שזאנו לו נונקור
 משדשיון . יסנכו . זל שעל זל הויד יסרבו ארשין עד שזוכ
 מוונ יסרעפן ארשין באבני הסע . נהיה יחצה יסרבו כעס קכן מצוק .
 בלעט יעקדנו ניסירע מוקדונו עד שיכמש האלן האין מוקדונו
 וזאור לו לא ראויק זל שלא ימצא מוטע רועס שס כלל . ולא
 יתזיק כוד מרעם . לא יאמס להצלב והרעק אכל . כאס טעס
 ניםזיקו האשיוס כדן . זה כיווד חלקה המעה

ביאור דברי הגענה

ענה בלד השומו
 אנה תולל דבריס

נאמר עד
 קשים כאלה כנגד השם יהוה ורעא מפיך כוח כפיר כגדן . האס
 השם יעור מוטפט אין . ספק כולל העשקו הוא פוטפט ופזר .
 הגה אס מוטען למ בעק . שלמה וכעס מן העלם כעגל
 פשעיהס ואס אנה הייר משמר אל אל שיומחך ומרמק לפען
 שוסלת לך אס מענה אן אס עך וישד אנה כמן שארה אומר ענה
 יכונ אלך הטוכ וישמיד בעלם עפשך ויהיה הרע שהכוא אלך
 למוכ לפי שכלוד היה מוטע כמו ד שהבאר מרבריו כי הנענה
 יכאן לעופס אשר לא קדם להס מרי נען להנסיף עליהס עוסה
 כנה שערוד ומה שעתענכ אורו רע הוא עוכ אלא שאנתמ למ

ומה שכתבנו על פני השם יי' מצינו באישי האדם כי לא יוכל
 לעמוד שומר מצוה הישגתה היא תצולה השם . ואם באנו לומר
 זה שלמות התרכבו למאמר ארוך ולזה נקרא נעמנו על מה
 שיש' די בזה המקום ונאמר שיש' לאנוני שיאמר באלו הטענות
 כולם שהם לא יתייכו מה שתייכ מהם אלפס . ענה שההסרה
 שיהיה בלעב כבר אפשר שהנחם אל הסדר והשפע אשר
 והגמלים השמימיים והטבל הפועל כמון שהרבאר בנין ומורה בין
 ושני הגמלים והמע מורשעים נחמסכרם' לאנוני הטובים אפשר
 שיונחם גם כן זה הסדר והשמיים גם כן לגמלים השמימיים לפי
 מה שישום השם יי' עלן . ואולם מה שאמר שמה שהוא מסרך
 כמך האדם לא ירבן שיוחם לשם יי' הנה צאה הטענה בלתי צדקה
 על כל פנים כמו שיראה זה הפילוסוף וזה ט' מה שהוא מסרך
 כמך האדם לא יתוויכ על כל פנים שיהיה מסרך כמך השם יי' ענה
 כי כל מה שיש' לן כמ על פועל מה הנה הפועל ההוא שלמה לן מהש
 אשר הוא שמו עלן וכאשר רבצו יחמט צא . הפעולה יהיה מסרך כמך
 ולא יהיה מסרך כמך האדם או שאר כלי חיים אם תזנע מהם צאה
 הפעולה ובהיה הענן כן הנה לן יהיה מסרך לעס אם לא ישפיר
 באישי האדם עם היותו שלט כל המצאות . וכלל הנה היה מסרך
 לשם יי' אם אנוני שלא ידע הדברים הדברים העשירים השמיים ולא
 ידע הדברים האובדים הפתורים והש' אשר הם כן אובדים לפתורים
 וידע מהש' אין כן נגמרים הנה אין זה מסרך כמך השם כמו שאין מ
 מסרך כמך הטבל האנושי והמע מוען הטענה הדברים הפרטיים
 אשר ישעום התושים הנה זה שאפשר שיאמר לבאר שלא יכפר הטענה
 אלפס מה שתייכ מהם . ואולם מה האנה בזה הנה כבר בארטהו
 רובן כספר מלתוה יין וכבאורמן לספר החוש והחושש ושם בארמן
 שהשם יי' ידע כל הדברים בשלמות והאופן אשר ידעם כן וכבר
 ירבאר האמר כרוכ אל הטענות כמה שוכח מזה הספר
 חשב בלדד השוחזי ואמר

שומר
 ז

ז

ה' מעשה
 כמותה

יחזיק

נרום כבוד אמרי עק' ז'ל איך
 הוציא יום יתק כנגד השם המשוב כן לשם יי' איתרו האמונה
 בענן ההטבת . ועיר עלתך היה מעורר הטוב בעבורך . או יהיה
 עמנו . שיש' עלתך נחצה הענן פרשו צע המפורשים אמרו ל' לש' כן
 והרעודה כי מצאו רע . ושם ישמיד בשלש' . נהר צדק יי'

וכאשכ לא יעמי הכח ההוא לפועל יהיה זה לבטל
 הכח מסרך ואולם לא יהיה מסרך לתי שאין לן כמ
 על הפועל ההוא אם יזנע מעמך הפועל ההוא
 והמשל שצריאת התבעת הוא שלמה לן מהש
 אושר הוצו בתוין עלן וכאשר

ז

זל
 כנח
 ענו
 נעם
 אש
 אש
 ניש
 נה
 מו
 יוכ
 זל
 הו
 למ
 ינו
 מ
 מו
 ויא
 יח
 וי
 נח
 קי
 ה
 פ
 ש
 י
 י

יחזקאל אמר וכן הם רעו הרב וישר שאנחנו נתשוב אותם
 רעו ואינם רעו אבל הם טובים וכלל הנה השם לא יתאם ה
 הם אבל ישנות כו וישמחו וייד ולא יצל הרשעים והרעה כו
 כאשר הבאם עליהם כמן שעשה זה כנזיים שקדם להם מרי
 מעט זל שהם כשישנוכ לשם יה וצלם מהרע יהוא ויהפכהו
 להם לטוב הנה אם הייה עשה כמאמדי שהשחר אל אל ויהמן
 לפעם הנה יציע לך מהטוב עד שימלא שיהיה פוך מהטוב אשר
 יטוב לך ומקום אתר ושפתך ימלא רבועה לרוח השומרה
 פצמי שומאיך לבשונבנשה ויהרום אנהל רשעים

זה טאור דברי המעשה והכלל העולה והדברים הארסי והשם

הוא שדעה כלדך היה שכל טובה
 נרשם ורענתו מונבלה ומסודרה
 יה שדך וכמשפט לא יפול דבר ומה שימשוך מרוע הסדר
 כעובדה הארס ורענתו הוא מרס סבלותיו וזה כי הטי כמאיכנאן
 אלן רעוה הם טובים בעצמותם אלא שאנחנו לא נרע האופן אשר
 בעברנו היו העובת והכוא משל כזה מן האמתים כי קצתם ישמחו
 אורם וא וישקדנס ומקצוע וזה טוב להם כי מקום אתר יהיה
 צמיחה ינרע טובה וכן הם רעה הצדיקים וטובי הרשעים הם
 רעה על דרך האור שיכחדו בהם ויאכרום ולא יועילם דוב טו
 טובם אשר טרס כמו העטן כעשבי האמן שיכשן עם המא אלם
 הלמה והרענה ולא נראה למ מדכריו כזה הספר שיטוה כזה
 כעטן הארס לשאר בעל מייס וזה שהמשא והפצע ושכימה האל
 נהמפסור והרמיוניה אשר זכר לא יתאן כי אם בארס לכדן חכין
 שאר בעל מייס כי לא יתאנן כאלו הארסיס שאר בעל מייס
 זל שלא יצטר בהם שהם מרעים או מופים או טוכמי אל
 או רמיס והוא מבואר שאינן ומנויכ כמי שינדה שהשם
 ומשגית באישי המין האנשי ופוקד ארעם על כל מעשיהם
 כדך וכמשפט שיהיה העטן כן כעאר אושי בעל מייס
 כי אולי נבדל כזה הארס לפי דעת להינתן בעל שכל ולזה
 ראוי שינדה שהשם משגית על שאר בעל מייס ולא ישונם
 דבר מהחקרים אם לא כמשפט שינדה זה באישי הארס
 כי צאה ההשגמה רהיה ינרע כמה ינלר נבכר כמן שהרבו

שינוה

הן שינדה מייסיה
 נפוק על כל מעשה
 ואמנם היה מתנויכ
 כמי שינדה

שמונה עשרה חלקים אשר חייבה הגזע השוכן בכותו אלו
ולקיים אשר קדם להם מדי מעט יבואו להם רעה חלטה
וכאשר ישוכן לשם יר יהפכו לעוב והלם לזכור הכל מה כן הרע
אשר יבואו לרעם נכין הרעה אשר יבואו לעובם כי הטובה אשר
יבואו לרעם הם רעה ואם לא נשער אופן היוהם רעיה והרעה
אשר יגיעו לעובם הם טובה ואם לא נשער כזה להיזמן לקצור
בהשגה החכמה האלהיה ועל ראיה מן התקבל ואחר כי שאל
נא לזרה הקדומים וכונן אל זה שתקרו אברהם כי אמרם ש
נערך לקבל כזה ערה לפי כי המלך אמרנו ולא נדע הענינים
אשר יערכו למן אחר לעמוד עליהם מן המוש לקצור זמנן הלא הם
יורק כאמר ויאמרן לך מה שנהפוסם להם מן המוש עם יתה
שהוצאו משכלם . הנה הגומא לא יגדל בצולת טיט דל שהא
צריך ללמוד רב ולא ישגא זמנן האמו בל מים משקיים אורג יתיר
וכבוד שזה המעל בלמודן ורעננהו בצולה שיכיר ויקטף ויכש
קוד קודם יכש כל זמנן אחר וכן הענין כשוכחי אל שכבר יגיע
דע שוכלם לגמרי על תקומה וכחשכס להיות כשלים והאכר תקוה
הרשע סבר דק רברר תקומן וכירן אשר הוא כטעם כו כחזקן יה
יהיה חלש כמון אריגה העכבש שהיא כרכלה החלשה הנה הוא
נשען וכטעם כחזקן כירן ויחשוב להרעך כו ולא יתקיים הכיר
ההוא . וככלל הנה כל מה שוכטח עליו שליה לעזר לו יאם וזמנ
וימנה כמון האמו והקומא שוכשו פראוס עם המעל הלמוד אשר
היו נאוש כו . וכחיות הענין כן הנה טובה הרשעים הם רעה
ואולם אמרנו לא ידע האוס אשר הם כו רעה ונפלא ופס זה
כשטאה הגעה את הטובה אל הרשעים ואמר שזכר אופן המעל
כהנה טובה הרשעים רעה כו להכיר משל ודמיון כרעה הרשעים
אין ירשן שהם שיהיו טובה צועד הנה הענין שהוא רשע והוא כקודם
הנאה אולי וינאור ויקדקן משדשין על הצד הכל אשר נמוע כו לא
לכין זמניהן ניסרפכין שדשין על גל המים עד שיתכ ויזונ
יסרעטן שדשין על אכני הסלע אם ינאמן חמא ותיקומן בשלמנה
עד שלא ינאר חמון תמס כלל הנה צאר העקירה אשר נערך זה
האין והתיקום ההוא הוא משוט ועשיר אחר יטענהו כו זמנו ל
ינקוד באופן יתר שלם ומה שרהייה זמנהו לן שם ניסרעטן נ
שן שדשין ויסרפכו וזה דבר תכאור נלה מן המוש דל שזכר
הזמנים הנה זמניהם יתר שלמה כשיפקודם יתיקומם ויטענס

יבחק
רעה
רש
כאש
מעני
להם
לפני
הטכ
פצש
זה
הוא
נדש
יה
כע
אל
כע
אור
רע
טון
הל
כע
נה
ש
דל
און
יע
כ
כ
ד
ק

ששנים

ל

.תהיה יסגור עד שלא יראו הכוכבים ההם . וזה כשנודע קצתם רמז
 ניהיה שב אל כוכב לבד לבד או שיוסברו באור השמש ויהיה שב
 אל הכוכבים . או יהיה הרען באורו וכבר כוכבים יתנוסס ולא כפי
 כוכבים יתנוסס דלל שכל כך ישר או השמש כשה הלכות עד
 שיראו הכוכבים . ודורך על כמות ים . ענין שהוא עטה
 הנשע שידרוך על כמות ים והוא השמים וכוכבין הנולדים באצור
 הגלגל המזלג או נעים מועט מעט לצפון סידוס . ענין כסול נפוחה
 הם ערוך בגלגל הכוכבים הקיימים . ומדרי אר רמזן . הם הערוכה
 הדרומיות . ויתלק ויעבור . הן יתקוף סוד נעטן הן יתקוף
 הארץ אם ירצה ולא יתא מוי שוויזכמן מועטין . שמתן שפלו .
 עברי רב . הם העוצרים בגאונה וקוף . למשנפטי אמתן . כו
 במיניה והרען כזה ואיך אמתן אל השם הנה אם קראתי ויעני
 לא אמתין כי אין כל קול להרצה להיות פתח הארץ כחם אלון
 יאופע . וכרגע הנה חס כל עין . הם אע לא ידע נפש דלל
 הנש אפס ורש עד שלא אדע פגמתי נפשי דלל שאין נכריס
 כחונה באברי . אם שוט וימיה הרשע פהאוס כמו שבלוד
 אומר הנה הרשע הוא ולעג לרעה אשר יכסה השם לנפיש
 לפי שהוא ימנה הכף ולא יאריך כרע הדואן . אנוה אכר הוא
 מעטן רען . והנה האנוה שישיא רענס כהם הנולכים כס
 להשחית כי הם יערכו שולבו במהירות אל אשר ירצו . ומנע
 יעוף . נצותו דברי נפש . סע . כנסו . נאכלנה . ואהמזק
 ניהיה כבוד או יהיה יתא ויהיה פרוטו אמתק לבד . כל עמלה
 כל הסעסופ שלל . אז כשמה הטלע . דלל הבטס צפי לעמה .
 כי לא איש כמות . עטנו הנה אין השם איש כמות אכל לדבר עמו
 נקטה . גברת . גשיתו דברי וכפסי . הנפשה עטנו ההכמתק
 וההטגמה או יהיה עטנו אורה וצוקר דלל שאיננו לרשעים כעט
 אורק נעדר עד שישלמנה . על דשך . אצל ידיעתך . ואין
 מידך וצול . ואין מנצק מצול או יהיה פרוטו שלא יתא מו
 שישוכך ומעטך . עכבנת . זיירונע כועס כסף נהב שהם
 הלמים אשר הם מתייררם לפי הצורה אשר ירצו לעצמיה
 ויראן כזה אל הכח התעיר אשר עין השם כצוה ומעטנה
 אגרו דלל אין מעלפמן אה קצמן . והכלעט והשחית . כחלב
 להוכיח . רמז כזה אל הצדע אשר מועט ההווה דלל ל צדע

עצמיהם

פה
 ית
 ורסמ
 סד
 פר
 דס
 ו
 הווא
 ס
 ילתי
 ס
 על
 אשית
 אה
 דש
 ה
 יה
 נענ
 ל
 גס
 עובד
 ענ
 ל
 ד
 יא

יכספי כעלחיים . נכלל הנה אין חצי שניהם לאדם מהמוס
 בעוהו . רך מה שחשקו חכאר מדכרין או מרחיק מהם ולכה
 לא הסכמתו אמת שיהיה דעה כלד כהטנה כמו דעה כה
 המרעלה סמו שזכר הרב המור"ל ואמרו שמה שהעשו להנה
 דעה כלד על זה האופן הוא מה שחזק מדעוה האנשים המפורסמי
 כמות כהטנה ולפי שראה ההיתוסוה מה כן דעה כלד נדעה
 כה המרעלה ייתס מוט זה דעה כה המרעלה לכלד .
 נכלל אם הין דעה האשים ההס שזכר הרב המורה על מספר
 חלקי הסנה אשר יחטאו כזה הדנוש א היה ראוי שיטרשן דם
 דברי אל האשים כדרך שיוס כיוון כענוהיה ע אעפי שלא
 יהיו פשעי דכריהם מוריס הנראה עללה שיהיה להם הדעה הווא
 אלא שהווא חכאר שחוספי הדעוה ההס אשר לבה המרעלה
 והצטעריה יזאו כיההצנה הנחטאוה לדכריס אשר קיימו כהם
 דעוהיהם כמדוש העולם ואעמ ראוי שיומט כמו הדעוה ההס מלני
 הסוהר כיהמתסכה לארפול כבאן הדעוה ההס החלה והעיון
 האמוה ירחיק ולנה נמשפט אמת ככאורנוה זה אל מה שיון פ
 פשעי דברי א אל האנשים נראה לם מהס שדעוהיהם הם על
 מספר מלני הסנה אשר כזה הדנוש לפי מה שהשפטוהו המלקה לאשים
 החטיסם שיון והנה נכאר כנה כמה שיוכא איך שחזן דעוה
 אל האנשים על מספר מלני הסנה אשר כזה הדנוש . והנה דעה
 כלד ואם הוא כנה המומט ככ יחזן לם פנים מן הדעוה
 כיה הבה פעמים ינוע לאדם דע ויהבאר בסוף הענין שהוא היה
 להכיא עלן טוב אנש לשמרון מרע יול חק והרבה פעמים ינוע
 לאדם טובוה ורבאי בסוף שהס הין סבוה הגעה הדע לם או ל
 למען מטוב אחר . ויעז איוב ואמר .
 כאני מלה המעה . וישל . ויעמוד בשלם .
 המערתך הדיס . עוקר הדיס מיקוהס וזה יעשהו הטס כמחשבוה
 כיוה הנאצי כגכס כמו שהבאר בספר האוהר"א . ולא ידעו .
 חסד ועעמ לא ידעו האנשים מיהו הוא אשר הפס כמפ לל .
 שסכה הערתם מיקוהס בעלמה מן המון . המרעץ . מעד
 ומע . הפלמן . העדוה ויהמעמ . למרס הוא השמש יא

הבנייה

יתה
 ניהו
 אל
 כנכ
 שיה
 הגע
 הגל
 הס
 הדיו
 האז
 עע
 כה
 לא
 יש
 ה
 כה
 או
 לכ
 מ
 ל
 י
 נ
 כל
 כ
 נה
 או
 מ
 ט
 ה
 נ
 א
 א

מחבר עם יי. שאניף מוטק ושחכם כל סמן עם יי שבנא סה ומח
כבבאר התכונה והצורך והכרח . הנה מוכח כמן עוקר הדם
מחזקתם ולא כבירן הטון האנושיים יי הוא שהפכס כאפו לפי
טסכר העקרים מחזקות עלמה מהם והנה השם יי הא הסכה
כזה כבשבלטלו הסכור זיל שהוא הסכה הראשונה וזה אמנם יהיה
כסכר האצו האיד' הקוטורי ככטן הארץ שיהיה מחזקת ידית
ההר ההא ויבדההן עד שהכצע הארץ ויבא הינוק ונע יספך ההר
כעב נפמן . ולצאר הסכה כבינה הוא מעד הארץ מחזקות מחזקתו
העמודים אשר היא נמחה עליה זיל שחלטה יבא לה הדעודוק
דאנטיה כסכר הרנק הנשעה כהם וכסכר הדגודד הארץ הסמוכה
לארץ ההיא הדעודד הארץ אשר עליה . הוא אומר לשמש ולא יז
יזרת וזה כעב דכקן עם הירח ולא היה ליבא לידת מותב לפי
הצאה ונעפי שהטמט מתק האור שר שאנוכ אנון יונע הצאה
הכוכבים הנה יונע הייח אנון מוטק ולא יאיר וכזה יקרה כצאר
כוכב לבר שיעדר אורס כוסהידן אורס השפלים מהם . הוא
נעה שמים לבדן כאלב אמצעי כעב וכנהה כעב הכיאה ואלם
היסודות ומה שהורכב מהם כואס כאמצער הזרמים השמימיים
והוא לבדן נעה הנשע שידרך על כד' ים והוא השמים וכוכבים
כאנע הנלל המצלה או נטיס מועת יעט לצפן ולדרום כמן
כוכב לכת והכוכבים הקיימים אשר כשהם עשד המצלה הוא
עוטה הכרוד הצפונות והדרומיות אשר כאלל המצלה והנה
כביאה מהפלא מה שלא יעלם מה כי אלם הכוכבים עם היונה
מטכע אמר כעט יעטו פעולתו מהלפני כזה העולם השפל
והייר אינו האלן העוד עש והם כנה עט כסיל וכינה
שהם ערוד מעידות על הצורה חש וקור חגע שכסיל מורה
מעיד על דוב הקור וכינה על כוכ המוס . ומדרי האן הס
הערוה הדומיות . נכבלל אס כאנן נבלאורין לא נכל כי הוא
עוטה צדולה עד אין מקד נבלאור עד אין מספר וזה מכואר לוי
שעיין כעכע זה החצאור וכפרט כאיסי הכעל הייס ואוסן
ההעפס והחלרב הנה כענה . הוא יעכר ז עליו ואס לא אראו
ניעכור לפע רמוד ולא אכן לר כי ככדן ולא עולם והוא עם
דבר מנבאין כי הוא נהסדר אשר כן ירקיים דבר מהחצאור
כאלץ מה כמן שכארנו כמה שאין ספך כן כספר מלמנה

הירח

לספר

כל המוס

ה'א'ה ט'ה'ה ט'ה'ה ו'ג'ר ו'ג'ר כ'ן י'צ'ו'ה'ן ו'י'ע'ג'י'ד'ו'ן ה'ח'ו'ם ה'ע'פ'צ'י א'
 א'ש'ר כ'ו'ר'ע ה'ז'כ'ר כ'מו'ן ש'ה'ר'ב'א'ר כ'ע'כ'ע'ו'ת . ה'ס'ו'כ'כ'ע'י' ר'ב'ס'ט כ'י א'
 ה'ע'מ'ו'ת ו'ה'ג'י'ד'י'ם ה'ם ו'ח'ו'ן ס'כ'ב ה'א'כ'ר'י'ם ה'פ'ע'ח'ו'י'ם ו'כ'ז'ה ה'ם ע'ש'ו'ה'ם
 כ'א'פ'ן מ'ה ע'ם ש'כ'פ'ע'ו'ת . ל'ה'י'ה ל'ג'ו'ן ק'יו'נס ו'ע'מ'ו'ד'ה ו'כ'ג'י'ד'י'ם ו'ש'ל'מ'ה
 ה'ט'ע'ו'ת ה'א'כ'ר'י'ם ה'מ'ל'ק'יו'ת . ו'פ'ק'ו'ד'ה'ך . ו'פ'ק'י'ד'ו'ת'ך ו'ה'כ'ט'ע'ן כ'ז'ה
 פ'ק'ו'ד'ו'ת'ך א'נ'א ש'מ'ה ב'ב'ח'ו'ת ה'פ'ו'ע'לו'ת ל'ע'ש'ו'ל ע'ל ה'כ'ח'ו'ת ה'ח'ו'ת פ'ע'לו'ת
 ה'נ'ה ה'פ'ק'ו'ד'ו'ת ה'ה'נ'א ש'מ'ה ו'נ'מ'י כ'ק'ר'ב'ו כ'ו'ל'ל'ל כ'ה ל'א ה'י'ו'ת י'כ'נ'ל ל'ה'
 ל'ה'ר'ק'י'י'ם כ'ל'ל ו'ז'ה ש'ה'א'ד'ס ל'ד'ק'ו'ת מ'ח'רו י'ה'פ'ע'ל כ'ז'ל'ג'ו'ת ו'י'פ'ס'ד ל'ג'ו'ל
 ד'כ'ו'י ה'כ'ל'ס א'ש'ר ד'ש'ם ה'ש'ם י'ה' כ'ו' ל'ע'ז'ו'ר כ'ש'מ'ו'ד'ה'ן ה'ז'מ'ן ה'א'פ'ש'ר'י'
 ש'מ'ו'ד'ה' כ'ע'ש'ו'ת . ו'כ'ט'א'ס'ר ו'ה'ר'ט'ע'ן כ'ז'ה ה'נ'ע' ש'כ'ב ק'ל'ע'ן ו'נ'ו'א'ה
 ע'י'י ה'א'ר'ך ה'מ'י'ד . ו'נ'ו'א'ה . ו'ל' ש'י'ן ו'י'ג'ד'ל ה'כ'א'כ א'ל' ע'ד ש'כ'ג'ו'ד כ'
 ב'ש'ת'ל ש'י'ו'ת כ'פ'ע'ס א'ח'ד א'כ'ל א'ת'ה ה'ש'כ'ב ל'ה'ט'ר'ה ו'ע'ב'ה א'מ'ר ו'מ'כ'ה ו'נ'ו'א'ה
 פ'ל'א'י'ך כ' . ע'ד'י'ך . ע'ש'ק' ו'ל'ו' ד'ח'י'ו'ן מ'ה כ'ל'ע'ו'ן א'ר'מ'י'כ'י ה'ס'פ'ת'ה ע'ק'
 ע'ק'ד'א'ה ע'א'ד ע'ר'י'ה' . ה'ל'פ'ו'ת מ'ע'ב'ן כ'ר'ו'ה' . ו'ב'א'ר'ב'ו'י . ו'ח'ל'ל
 א' ה'מ'נ'ע מ'ה'כ'א ע'ל א'ל'ג' ה'נ'ג'ע'י'ם . ו'ש'י'ת ו'ע'י'ט ו'ה'ר'פ'ה מ'ח'ט .
 ו'א'כ'ל'ע'ה ו'א'ה'מ'ט'ק א'ו' ו'א'ח'ט'ק ל'ב'י . ע'י'פ'ר'ה א'ו'ר'ה . ו'ל'א ס'ד'ר'י'ם ו'ל'ל
 ש'א'י'ן כ'א'ר'ץ ד'כ'ר ש'ו'ח'ר ס'ד'ר ו'ו'נ'ש'ר כ'ע'נ'ט'ס ה'פ'ר'ט'ו'י'ם . ו'ה'ר'פ'ע' .
 ו'ה'א'י'ד . ז'ה כ'א'ו'ו כ'ו'ל'ג'ה ה'ח'ו'ע'ת

ו'כ'ז'ה ט'ז'ו'ר

ב'א'ו'ר ד'ב'ר'י ה'מ'ע'נ'ה

ע'ב'ה א'י'ו'כ ו'נ'א'מ'ר א'מ'ע'ס י'ד'ע'י כ'י
 כ'ן ו'ל' ע'ל מ'ה ש'ה'א'כ'ח'ל'ג' ו'א'מ'ר
 ע'ד א'ן ה'מ'ל'ל א'ל'ה ל'א ה'מ'ט'כ' ש'א'מ'ו'ד'ה' ל'ר'י'ב ע'ם ה'ש'ם א'כ'ל א'מ'ו'ד'
 ז'ה ל'פ'י ד'ע'י א'ל'פ'י ע'ו'ל'ג' א'נ' א'ח'ט'ו'כ ז'ב כ'ן ש'ה'ש'פ' י'ה' ל'א י'ע'ו'ה'
 מ'ט'פ'ט ו'ל'ז'ה ג'ז'ר'ה'י ש'ה'נ'ו כ'ל'ג'י מ'ע'ג'ו'ת כ'א'ו'ש'י . ה'א'ד'ס כ'ד'י ש'ל'א .
 א'ו'י'ת' ע'ל' ו'א'ו'ל'ג' י'ס'ס ה'ש'ם ע'פ'נ'ה'ס ל'פ'י מ'ה ש'י'ו'ט'ק מ'פ'ו'ע'ל ה'
 ה'ג'ר'ו'י'ם ה'ש'א'מ'ו'ת'י'ם . ו'א'ע'ב'י' ש'ה'י'ה י'ו'ר'ב ע'נ'כ כ'מו'ן ש'א'מ'ו'ד'ה' ל'
 ל'א'ע'ש'י'ם ה'ז'ו'ר'י . נ'ש'ט ש'י'ח'ו'ת'ה'ן מ'ד'ח'ס א'י'ע'ע' כ'ז'ה ח'ו'ת'ס ע'ל' ל'ש'ם
 ו'ז'ה ש'ז'ה א'מ'ע'ס ה'י'ה ח'ז'ד ש'ל'א ה'י'ה א'פ'ט'א ש'י'ה'י'ה ע'ע'ן פ'ר'ט'ו'י' ה'א'ד'ס
 מ'ס'ו'ד'ר מ'ח'ט'ן ה'א'ו'פ'ן י'ו'ר'ב ש'ל'ג' ו'כ'פ'ל'ל ה'נ'ה ה'ו'א מ'כ'ו'א'ר'י ש'א'י'ן כ'א'ו'י'
 ל'א'ד'ס ל'ר'י'ב ע'ם ה'ש'ם ו'ל'ה'ט'ו'ק ד'כ'ר'י'ם כ'ג'ז'ו'ן כ'י א'י'ך י'ה'ב'ן ש'י'ח'ט'ק
 מ'ח'ט' ע'ם א'ל' כ'ר'י'ב'ו'ן ע'מ'ן ה'נ'ה א'פ'ש'ר'י ש'י'ח'ט'ו'ק ל'ר'י'ב ע'מ'ן ל'א י'כ'נ'ל
 ב'י ה'ש'ם ל'א י'ע'ג'ן כ'ש'ו'ס ד'כ'ר מ'ד'כ'ר'ו'י . ו'ע'ג'ו'ת ו'ע'ו'ר כ'י ה'ע'ו'ת ת'כ'ס'
 כ'ר'ב'ל'ת ה'ח'כ'מ'ה ו'י'כ'נ'ל כ'ב'ל'מ'ה ש'י'ח'ט'ו'ן ו'ל'ז'ה ד'א'ו'י ל'י'ח'ט'ו'ת מ'ד'ר'י'ם

ל'י'ח'ט'ו'ת

כזה מאמר מסד לפי שאם היה בדברין היה ראוי שהיה רעון הדבר
 ויזול מין רעון הרשע כי המלות הדברים ההפכיים ראוי שהיה
 הפכיות לפי שהם יכאן להם רעון לבלתיא אבל יכאן עליהם
 יסורין ומכאן נבנת להכאן עליהם טוב כמו שזכרה בדברך הנה כמות
 לא יהיה כזה השם יהי מהעול וזה שיותר רע מה שובא לחדיקים
 מה שובא לרשעים לפי שהחדיקים שנקדים ברעם זמן ארוך
 נהרשעים יכלו רבץ ולזה אמר אם שנת ימיו הרשע פראוס הנה
 הרשע הקנא ילעג למסד הנקיים ולסנוריהם לפי שיותר קל לסבול מה
 שיכאן עליו מהרע לקצת זמן מה שובא מהרע לנקיים ועוד יתאן
 כזה ענין אם היו אלן הטובות והרעות ומכוננת מהשם יהי וזה
 שכבר יתאן קצת הרשעים מעלמים מאד שכל הארץ רבה בדם
 פני שופטי הארץ יכסן זיל שיעלמו פני עממסיהם ואם לא זופה מיהו
 שוכיכב וותלנך על המנתש ויאמר שאין זה אמר אמר או שאונת
 הטובה הם רעור הנה ימי עם ערבה והם לבבו כמהירות
 כל מודה כמו שילבו כמהירות האענה המהקטור כבבלה הביקון
 פם וכמו שיענף כמהירות הנשר כשיכבש האוכל אם אמרה או
 אשכמה שפרי ואענכ כעם נאמתק רשע העי ירא מאד על הכעס
 אשר ל שכבר ידעה כי לאתקט כאמריה נאלג הרעור הנה אם
 רשעה למה זה הכל אינע להתקן לפע השם כמו שארה מיעט אנה
 הנה אצף שההרשע כמו שלג להסיד לכלוך החמאיה הם והיו
 והקדוה והניקוה כפי כקנינה ההם לנענעל לי לפי שמאנו כאופן
 שלא ינעיל לי טובי אל השם אם היה שרשעה לפי שהם פועל
 אל המנה ולמה כשאקנה ההולש כהמתני אל השם אז ייעט המנה
 ויכאנ אל שיהעכו שלמנה להיות מה הנה הטס יה אויש
 כמוט עד שאוכל לענר אורו ולבא ימין לשפט ולא יש גם כן
 כעט מוכית ישה ידו על שפט וישפט מי ישר הנה אם יסיד
 מעל שטון כדרך שלא רבצתי איותהו אז ארליה על מה שהכאן
 על מהרע על לא מוס בבפי ולא יכאן כי לא כן אנבי עתדי
 כמו שאהם מושכיר שרשעה וזה שאני יודע כענמי שלא מטאתי
 הנה מרב מכאנכי ערבה נפשי כמוי אענכ על דברי שפרי וא
 נאשימה כמדינה נפשי עם השם אם העטן כדירוכס שיהיו אלנה
 הענה המגיעור מוטע על הכונה הראשונה אומר אל לזה אל העשטיני
 הנדועפ על מה רביכע הכעס והריכ עמי ט אין כו מטא הוכל לענה

אל רבאיו
 רכבו יא
 אגרה שוב
 כזה רכב
 רשע הרשע
 הן כאונת
 שיכאן יתאן
 והקיים לא
 יכאן לרם
 רשע לנפול

אם יתנוח האדם ויטהוהו וישיכח הושיש יולצמה
ויהר חזק ויעט . ויש יאמר לו מה תעשה הנה כאמה אלנה לא ישיב
אפו כי בלתי השעי וההמונה ולמה יהיה מה שאמרת לי שארתם אל
השם יי להסיר מעלי הדע הזה וכבאר הכוונ . העערים כצאוק
כך כהקף שממן המהו לל שלא יועיל עזרם כעבד השם אף כי אצבי
אנכי אדבר ואריב עמו איך יהבן זה הנה אעפי שצדתי לא אמתא בע
כעמתי דק לרבר עמו ואיך אמתא למשופטי אם מתארי כמו שארה
מישען אולי הנה אם קראתי אלך ותצאני שהוא עונה אורי אעפי כן לא
לא אמתין כי יצטן קול . ואמנם אמר זה לפי שהוא וכבאר לפי ד
דעתו שהשם בלתי משגיח באנשי האדם למסרונם ולהיותם הושי
נפסדיס . והנה התמזקה צאה האמונה אלך מרד השען עד שאעפ
טיראה שהמונה יחלק עליה לא יסוד מאנה וכאשר הטלס אינו ההו
ההרבילה על מה שהיה מוכיח אורו לרד כמה שהיה מריב עד
השם יי ולא היה ורתמך לפעו להעבר רשון שכך להשיב ל על
דבריו כמה שהיה מעת שאם היה אינו רם וישר היו אלו הרעה
הרעה הכאנה עוכה כאמריה . ואמר הנה חכמי אנשה מאר
על לא תמס בבפי כי השם יכיר אורי כפערה והרבה פאע כל
פאע ועל לא מתאר וזה כרמירוד שד שלא יהגע השב רומי כי יאז
ישיבעי רמיר מקדים מריס ואיך כאלו שיקראו כמו אל הרעה
המופלגה עוכה . הלא אם השם יי עשה מה שישעיה ל מן
הרעה מעד הכת וההקף אשר לו כעולה שמורה שיהיה כמשפט
דעתי שהוא אמין וינכל לעונה הכל כמו שיהפוך ההרים והא
והארצי כבתו וצבורה וזה כהשאלמה הסבה כי הוא הסבה
הדאטונה ככל מה שיהמדת וכעולה לא ועשה דבר ואם יעשה זה
מיר החשפט כמו שארה אמר צ מי יועידע עמו נקדכה למשפט
כי יהעפי שהוא עשה עול אם העטן ככריך . אבל מה
אשנה והנה אם טקתי פי ושומע רשע שומע דם . הנה הס
אני ופי יביא למשכ שאע עקש והנה אמר זה אינו כעבד חבריו
טבס חשומיס אנה מוטא על דבריו . הנה כאמה רם אע ואפס
עד שלא ארע כעמתי . נפשי לל שאן עבדים כמותה באברי ומה
אזס אמאס חייכי אונס חייס על דרך האמה וכהינה העטן כן
הנה לא אקוה שיהי אלך הרעה להטא עוכה אמנה כמו שארה
אומר כי הנני מדגש כעמתי שאני רם ואפס באלך הרעה . אמה
היא הדרך אשר יצקו בה הרעים והעוכים ועל כן אשפט שאין
הכל כזה כין הרם והדשע כמו שאמה וכאמה כי לרד אמר

פצה
מזון
הפכ
יסנו
לא
מח
נהר
הרש
שיכ
כזה
שכ
פג
שו
הט
בל
פס
אש
אש
רש
והצ
שא
אל
ניכ
כח
כח
מו
על
כח
נא
הח
הח

הוא

וישאנתי כי ישמידה מתיאונת כל חורבב הוא כאשר יגברן כחתינו חות
 רפועתה על החרפעתה וכבר הוכנו פארם כלים רפוד וכחיה נפטיים
 רכס השלם בהם צא השוירה כשעור אפסדי בשלא היה שם
 מונע מרז רוע ההנהגה אל זולת זה מהדברים אשר יהיו סבה אל
 שיותנה הארץ בלא ערג . ולא אלה הענינים אשר לאדם כחה שהוא
 אדם צמר כל כך להיותם בלתי פרטיים ולא צמניים והם אופני החב
 החכמה כבריאותו ושמידה מתיאונת הזמן האפסדי ליל שארה משצית
 באדם כאלו הענינים האנטיים ידעתי כי צאת ההשפעה היא עתך
 נאנלם כעקדים אשר הם פרטיים וצמניים לא ירבין שררה העצמה
 אזה יה ליהם אעפי שאנדה שתאנתי האם ראוי שהצמדי
 כחשמה וכחאסר אלן הימכאוכים המיד ולא הנצני לעולם העשוי .
 הנה אם רשעני אני לי ואם עדיקה אני לי צדק כן כי לא אוכל לעצור
 ראשי להיותי שבע קלן מהחוסר אשר חרפוע רעו בהם ולראות
 בעניי ונאפלקי . מידתן ויגדל ואלו הדע שארה ענינה עד
 שכצורה השתל מה נאיעוד רגדנו פעם אמה ולא רגנה ליל שהחיות
 רבץ אך ארה רגוב לעד אורי צדה אמה צדה ולרב לי עכור וענינים
 רכיס זה אמר זה . רחיש נענך נגדי ורב כעסק עמי כגדע
 נגע ליל שהם רעים ואלו נרכיס עד שנגעני מכריותם ויכני גדול
 מהם עמי . ואם ככה אה ענשה לי הנה יורר טוב לי שלא התאדני
 מרמס ולא רבאע עין והייתי כאלו לא הייתי ולא יצאתי לאור העולם
 עד שחבטן לקבר אוכל כי אויב היה דואה שטוב לאדם הקשה יום
 שלא נברא כמו שקדים . ולמה רדפני כמו אלן ההרדפנה אם
 הענין כמו שאומרים כשי שיהיו הדעה העעדי וארך הלא העע
 ימי חרל ומני אם רצה שאראה כבוד כעדם אמור והסר חוטי אלן
 הימכאוכים והנגעים אשר חוליה בהם ואהמך העע . כעדם אף
 כמקום שלא אשוכ ליל אל המור וההשד ולא יוצא כן סדור
 והגבלה והוא אשר צרא חשך ולמור . הנה זה התיאור השפל
 יוצא עיפס נאודו חשך כמו אנופל וזה כי כן יוצא על החנה והש
 וההשד ולא יוצא כן סדור והגבלה כמו שיוצא כן מתוים אבל האויר
 ההוא הוא חשך כמו אנופל וזה מתוים כן מרז פתירתו וחסדו כן .
 זה כיוון דברי הענה .

והכלל העולה נגהדברים

הוא שאינוכ לא היה מריב
 עם השם כשיתס אלן עול כמה שיכא מהרענה לאוניו האדם
 אבל היה מדיק זה ויתס אלן הרענה אלן הגבלה המסודרה והכמו

אלי

ובכבוד כבודי עמו . הטוב לך כי תעשה האדם ודמיונו להכבוד
דע על לא תחס כבודי וכי תמאס מה שעשית אצל הזה ומק השלם הלא
כל פועל אנהפ מה שפעלתו כל שכן שלא ימאסו ואם לך ערופים על
עצם רשעים ליל שיציע אלהם אורך כעצתם עד שיש למוה העה זה
הבלתי העל אם היו אצל העצמים מצינים מהשם יל על הכונה הראשונה
כמו שאהם אומרים ליל שימאס הטובים ויכיא הלכה אל הרעים עד שלא
יבז מהם כל אשר יצמו לעשות . ואיך אפשר כך שיהיה משגור
כעצם האדם הפרטיים ההולאעם ישוץ כהם הדבר כמה שהוא פרטי כמו
בת הדמיון והמושג ופאר הכתוב הנפשויה אשר יתלן ונהגים . הכימי
אנוש ייך ושנהיך כשמה גבר עד שהרע הדברים הזמשים הפרטיים
ורבקט לעונת ולמטארי הרדוש ואיך אפשר שישוץ הדברים הזמשים
מי שאין לו יחס כלל עם הצמין . הנה איך יתכן שרבקט ל עין נתט
נתמאה אצל ידיעהך כי לא ארשע אם היה שנשצית כפרטי האדם
נרבין אל כל מעשיהם כמו שאומרים רע והכאכה אותי עם זה ומאוב
חזק ומיני עד שאין מידך מעול ליל ומעניך אשר הכאה על שלא מע
אנוכל להכל מומן כמיום פעם . הלא ידיך צידו אורו ועצווע כערה
ההויה זה הצור הנפלא אשר כאברי גופי וההקשרים קצתם כקצתם
והסרעפס קצתם מקצתם באופן שכבר עלון השכלים האמציים להטוב
אופן החכמה באור הכרואה כאלמוה ועציה אורו יתר סביב כערה
הכרואה ליל שהתלה ההנויה היתה והאומצע והוא הלב ואמר סנר
אברי סביב יתר ופפי ואצפי שקצתם ישלמן קודם קצת לפי שאני
אפשר שיהנו האיברים נפרדים כמו שיהבאר בספר כעל מייס
וערה הבלעגו והשמורב . זכר נא כי כמנמר וכעפר הייובי כערה
שעשירב וערה למה השולקק להשיב אורו אל העפר ורבעל מע
מוט פעולתך הנפלאה . הלא כערה ההנויה רב הרבדע התלה
כחלב ואמר לך הקפאה אורו ככבבה . ואולם אחר זה כי
הזרע אשר עבנה מומן והוא דם האשה נהך תמלה נזת
כך הקפאהו המוס אשר בצרע הזכר עם הכח האלה ליה לך
זורה נומונה כמו שהבאר בספר כעל מייס . עור וכפול
הלבשה אורו האיברים הפעמיים לשחרם ולהיורג ל עמידה
וקיוס ולהקשר האברים קצתם כקצתם ולגב להם כהתלהם
ההזון והמושג וההנגעה עד שהתמאה כי המייס ומסד עשיה שמוי
להשצית כ כביאורי וכחוקה הנפשיונה ולא די שהתמאה כ כערה
האופן הנפלא אלץ ששחר כ סקודה ששמה דומי ומי ליל שעה
מני וטולטנה לגרי על כמנהי המתפעלה עד שיטמה כ כה

אשר סודר להם תחברכה הטובים בעתם ויהי חזק רעים ויפסידו
 אותם ויהי רועל להם זעה הם הכריאה העלמה האם יאוי כמך הפועל
 הטלם שישעה הכטלה לל שיפטיק ויפלא סגור הכריאה והוא בעלמון יו
 וסדר כפך מה שיפסידהו הלא יורר עוב לבחן אלן האשנים שלא יהיו
 נבואים נהנה אינוכ הכא כזה האמור יופנים תזקיק יטול מהם שיהיה - השם
 יודע אלן הענינים הפרטיים . הוופה הראשון סדורן כן אין
 השם יהי אין לע כח וכן הכתור אשר יתעל בהם הפענים הפרטיים
 כי אין לע כח ההולאני כמון שהכאר כמופר בעכעניה וטלהיה נכל
 מי שאין לע כח מהכמות אשר יוטאן בהם הענינים הפרטיים לע
 ישיגם ויחנייב מזה שהשם אינו יודע הענינים הפרטיים ואל
 זה ההקדש רוע כמורן העני כמור לך אם כמורן אטע רראה
 והענין השט סדורן כן השם יהי אען צמע נמהגנעע להיורן כלני
 ההולאני נכל שישוג הדברים הפרטיים הצמניים ותר שם פרטיים
 נצמניים הוא צמע נמהגנעע לפי שימנייב היורן הילאני אחר שהוא
 יקבל הדברים אשר ישוגם קבול ההולאני ויולד כמאנה השעה שהשם
 לא ישוג הדברים הפרטיים ואל זה ההקדש רוע כמורן הכיותי אטע
 ימך אם שנויך כענה גבר . ואולם אינוכ יורה שהשם
 משפח כמנינים להיורם כלני צמניים ולזה יומא כאלן הנמצאנה
 השפחה הסדר והיורם כמה שלהם חזר העכע החני וימאנה
 כהם הערכוב והערך הסדר כמה שהם כן פרטיים ולזה אמר
 כמאנה הפרטיי כאלן הענינים השפלים אשר בעולם ההויה
 וההפסד שאורן הוא כמון אונפל לפי שלא יומא החיים הנמצאים כן
 סדור ויושר . ויעך עופר הדבעבורי ואמר

כאור יולק המשנה
 כריך ככרך לקחו טמוסי והנהגה אשר אע ורעהג כה . וכר עקי
 להוטיה לפי הסדור והנמוס אשר יסודרן מומט העושים כמיו מרי
 כי ישה לך לא משעך לל כי השם העלם מומך ושכח אורק דברים
 רכס עניה כהם ואין ארה ומשע שיהיה לך כהם עון ואולם אמר
 זה לפי שהוא היה רואה כי האדם וממא כמלא ישעה טכ יחיד להשתל
 להטכיל ולרעה השם כפי היכולת ולזה התשוב הינוך מדיך והקד
 מומא נזה האופן מהעין כאלן העלמון השם מן האדם לל שלא כמון
 באופן יוכל להשיג זה עה כי האדם לקצרו מהשיג עלמון באופן ש
 אלם לא ידע מה שאפשר לע לעוור מהעוב אשר הוא מומא לפי דעה

המסוכנים מולם מה שהרעם על חסם הוא למה לא סוד כבמון אליו
האנשים קטני יום שלא ירבו כי זה היה יותר טוב להם וייתם השם
הרהורים לעצמה אל חסם מן לאויה וקצרה : נאולם מה שמתקד
כדביו מההרעם אל חסם על הרעה הכאה עליו הוא לפי שהסם
סדר זה הסדר אשר מהגדמים הטובים השמותיים אשר מהעדר
התק יהיו אשר מה שכבר נכדון איוב ז"ל שהם נוסד הוא מטה מן
הוא לפי דעה רשון שיהאן שהסם יהי הוא מעצת כאישי האדם וסם
כבר הרעה והטובה כמשפט ועוד כי מה שהיה טוען איוב
מעטען שלא הוא היה עלם לרעיון ולמה היה אפשר שיואמרן לך ע
שאניס מאמיני כזה ולמה היה תושק שהיה מרובת עם הסם
יהי אם היה אפשר שאם היה שידע מעצת האדם היה ידוע לדרך
איוב ורם לבן ואם עם זה מציע לך כמות הרעה המחוקק היה
על ולמה היה שפט איוב שהסם יהי כלב יודע אל הדברים
הפנימיים ושכבר עזבם והעתה רמה ומעלה הגדמים השמותיים
לשוארם כפי מה שאפשר והנה באר איוב שמה שאמר כלד
שהשנה אשר לעניים הם טובה ואם לא שער הוא כוזב מצד התוש
כי אין הכלל אל הרעה אשר לעניים נכון הרעה אשר לרשעים
אכל הם אחרונה כמין וזה היה כלב אפשר אם היה הענין כמו
שאמר כלד וזה שהדברים אשר הבשתיים הפסיים ראוי שיהיו
ועלפים כמין האלים ולא אם היה זה כמקרה כמות שיעמא כרם
אמר כמין שיהיה סכה לומר נהפכו אלא שהוא סכה לומר מן
ההפכים כעצם ולאור כמקרה : וכזה אונן יתא למוס החמוס
יהי והקירור ויתא לתור הקירור והמתוס כמות שיעזר כרביע
אחאורה יעוד כי כבב רבאר לאויה מדעיון שהם מחוקק
ומולכוה אל המור כמות הענין כרעה אשר לרשעים עם ההבאר
למעטו שהוא הם נוסד יעוד שאם היה הד הענין כן היה
הדע אשר יציע לעניים יותר קטה ואעפי טעה שיהיה הטעם
לשוב לפי שהדע העניע לרשעים ימיהם פראוס ולא ידענוה
הדע כי אם עמן מונעט ואולם הנקיים והמיד להם הדע עמן
אין והנסיף להפלא איוב על שהתכס הסם כבריאה
האדם בהכלת מה שאפשר מן השלמות ועוב ההשגחה אין
ראוי שיסדר כמות זאת הבריאה הטובה באנשים הקטני יום

פן

ל

לפי
חשב
עלמית

ראוי שיוצטו אנך על מה שחזרי שחזרה לפי העמוס האלה אשר
יסודך מוטע הענין למדי ולזה לא הבטח שהסוד מכת השם
מוקד עדין והקל לסלוק כזה העמוס הישר שישיש לך השם על
כזה שהפלא והרבה מכונך ואין הענין כן יודע כי אלה הם כן ע
עניה הרבה ואם איך משער כזה כי יהפך שיהיו לך ענות על
מוקד ועוד ולזה המצב כמה שכא עלך מהענין שכא על לא
חום כבפך ואין הענין כן כי היה רואה מצד שהשם יעניש האדם
אם יקצ מעשייה הנכב אשר אפשר לו לעשותו כאלו דאמר אם
יקצ והרבותן כפונגלה השם וכדרכו כפי היכול וזה השיעור
נזה השיעור איטע ידוע לאדם לפי שלא ידע טבעו כשלמור ולזה לא
ישע מה שאפשר לו לעשותו מהטוב ואלו אשר כראו זה ובהיות
הענין כן הנה ישוק הסלבה מענין עדין . הנה האדם שאיך יודע
שיעור הענינים הראנים כמדי מדי ולפי שטועני המדי ענינים
מוטע שפנינים והיה המדי אשר הוא יורב לטע אצלם יורב חזק
אלו השם ונראה מפי זה איך הענין לאיש אשר עשה המדי היות
חלש והענינים . והשם שככאן אנשים רבים רמזנו בהם
שהם נקיים והם רשעים על אשר קצנו מעשייה הנכב האפשרי
להם . ואפשר שמוטע שהרצון באמרו ויגד לך העלמות
חכמה שאי אפשר לאדם שידע מיהא עדיך וימי הוא רשע כי
לפי הכנה האדם לקבל השלמות תמוך שהיה פועליו אשר
היה בהם עדיך ולזה מו שהיה מוטע לקבל מהשלמות חלק גדול ולא
דרך כקבל השלמות ודרך אל קבל שלמות מהשלמות אשר היה מוכן
לקבל אותו הנה יהיה האיש ההוא רשע אלו השם והאיש שקבל מה
מהשלמות חלק מעט ולא היה מוכן אל שיקבל מוטע יורב הוא עדיך
פעמי השם עה האופן להכ . מההכנה אשר יונמד בה אמר מהאנשים
נעלם מוטע ולזה נמשך כרשע שיהיה עדיך והעדיך שיהיה רשע
כי אמתם לא נדע מה שהיה מוכן אלו אמת והם מקבל השלמות
ולזה אמר מופר שאם אפשר שיוגד השם לעינך העלמות חכמה . וידע
ההכנה הזאת אשר נברא בה היה יודע כי כפלים מהשלמות אשר קבל
היה ראוי שיקבל לפי ההכנה ההוא ולזה יתשוב אינו שהוא עדיך והוא
מצפ כאמת . ויפודט אמרו כי יש לא הענין לפי הפירוש המוטע
הראשון נזה הפירוש הנא אמר אצלם לפי הפסוק

אשר אם יקצר חזקה . נאולם השם אשר כבאן ידע טכאן וידע מה
 שאפשר לו לעצמו מהעונב ניטעשהו אם יקצר חזקה . אן יהיה
 הרצון כושה ילה ויהיה פירוט מעונך מעשיותך על דרך גדול קונט
 מנשא והטעם כן כי השם ז ילה כעבדך ויטח עד עה קץ מעשך
 נאית רנה להפרע ממך יחד פן ימירך . מדה . מדה . זל מדה
 שכן הנכה והעוור אן יהיה שכ אל במה השם ישכר באמרן .
 ניגד לך העלמותו למכה . יחלק יכרה . ויסדר נישים כמסדר
 נכבד כלג . ויקהיל . שיאסוף האנשים כמקום אחד מגולת
 שישימים כמסדר . וירא אן ולא ירבון . זל ירא אש אן ולא יי
 ורבון כדרכי השם להשכיל ולרעד אורג כי הוא גם כן פן . אן יהיה
 כזה כי השם יודע אנשי טוא ומרמה ואשר ראה אן זל שהוא טעה
 פשוטיו . וידע גם כן הצוש אשר לא ירבון להשכיל כדרכו ונהה
 צר כזה האופן שג מוט הסבלע אשר הוא קצן והע אשר יטעה
 כשונם והסבלע אשר הוא העדר והוא אשר לא ישרל להרבון
 כעמאור ויהיה נירא אן מעטן השמה השכלה כטעם ולכ ראה
 מכה ודעה . נכב . מלול . ילב . ישכיל . נעד פרא זל שהוא
 נמשל ככהמור בעה הולרו . העא פנך מונס . הסיר עמך מונס
 התלים והמכור אשר מלש כהס . מורק חזק . נעמל השכת
 עמל הצרו אשר כאן אלק השכת . העלפה . האור והנהיר . מהס
 כמון מהס . מפת . כמון דאנה נדאכמן " זה כצור מלני המעה

ביאור דברי הנזונה

ענה צפרי הנשאר ואמר הימטונכ
 שלרבנו דכריק . יכר חמע מענה
 אן רמטונכ שהצדק כבצחך כעבור רבו דכריק . פאמה אהיה
 הרבות לכזב עד שכצפיק ימיו האנשים ולא ימאן מענה
 נצר זה לענה לעגים רכס כנגד השם נאין מכלם אורק מרשי
 על זה . זאלא שההנהגה שהנהגה כה היא צכה ושאהה כר נק .
 כעית השם אם היה ששע^{שישע} כאע העענס . נאלס מי יהן אלנה
 דבר ופרת שפתי עמך . ניגד לך העלמותו מכה וסודותיה
 אמר יהמייכ ^{הסדר} מונה הפא העונש על מרי ומרי כשיעור אשר
 יחצא פלג כי לפי הסדר והפמוס ההוא היה פ ראוי שיצעך השם
 מהרע כפלס על מה שהכא עלך נדע כי השם ילה כעבדך
 ויטח מעשך עד עה קץ כי איטען רנה להפרע ממך יחד פן יטע
 ימירך ולשה רנה להכא אלק רעה אחר רעה כשיעור אשר רובל
 לשכל ומזמ מה ז שטרמה כן כמאמרך אן יהיה הרצון כזה הנך
 מורעם על רכני המכאונכר אשר כאן עלך אכל יורר מהס הכפל ז

ואמרת

הו
 יס
 מו
 צו
 עני
 מו
 מו
 חס
 יק
 נזר
 יש
 הע
 שי
 מו
 חל
 חל
 שני
 לב
 חכ
 לפ
 עה
 דר
 לך
 מי
 פנ
 נע
 כי
 ול
 הה
 היה
 מצ
 תר

שילכב וישפיל דרכי השם כי הוא נמשל כבהמות בער הולדו ונתן
 לו השם יי' ושלמונו כבת והוציא לו הכלים אשר בהם אפסוד
 שיוצאון אל הפועל ולקח יעש אשר לא ויהיה כל כפי מה
 שראוי ולקח יעלה מומן הרבה ואלו העצמים ונתנו כמי שהיו
 רשע שהיו צדיק כי מי שלא ראוי אולי עשה רשע ומתם נמש
 נמשכו נקי וצדיק והוא אינו נקי וצדיק כמק השם אם לא עשה
 הטוב האפשרי לו כפי כוננו ולקח ירבה שנתנו כאלו שיהיה
 מרים שנה עם היוגן כלו שנה כי כבר נתנו הכנה אחד
 והאעשים להכנה אחר והנה שער המרי הוא לפי מדרגת
 ההכנה רצונ שפועל המיונה הזמר כענין יהיה מרי רב כאשר
 עשהו מי שהכנה שלמה מאד ויהיה מרי חלוט כאשר עשהו מי שה
 שהכנה מסרה מאד ונתנו וספני זה כמה שהיו יוסר
 שהוא ענין הנה אם הכונה אל השם לבד ופרשה אליו עסק
 דל שהתקרב אליו כפי היכול שדשפיל דרכיו או ירצה כזה אם
 ארה הכונה לבד לעוב אל השם כפי היכול והרפול אליו כפי ה
 היכול שורמק והיה עומק מידך אן אם הוא כדך וזה אם
 כדעוה אם כעשים ואולם הרחקה האון כדעך הוא לעצוב הדעות
 הנפסדות ההם והרחקה האון כעשים יהיה כשהשיכונו לראוי
 לו עד שלא רשכנו כאלו כה כאלו עולה הנה אז רמק עצמן
 מאלו המכאוכה והנעלים אשר מונה בהם והיה חזק ולא הרב
 הנה מה שפלה בו מההון והכעס שאכרו השכת עד שכתו ה
 החיס שיעברו כמהידוה ויסורו כן יהיה צסך אלן הדברים כככך
 אונס ויבא לך זמן טוב כהור ומזהיר מזהרים ויסתנסף אונך
 המיד ככך רהיה שאורו חולק ומצק כל מה שהוא נמש וכתמה
 כי יש תקוה לו שלא רפת שאכר הקנעם ההם כמו שהיה עושה
 וקדם אבל רהיה לך תקוה ובעתן שיטחון ויהיה הפחד מסולק חזק
 עד שאם תמנו כפדה כזול גדר וכסני לפתח תשכ שם
 ורצה נאין מחריד ויגע מטעם הצלח הצלמהך עד שריב טרנס
 וכככדים יחל פנך ואולם הרשעים וחס להם הצלמה הנה הם כענין
 ופחד כל ויהיה עד שיעשהם תבלה מרוב היגון מרוב הפחד אשר
 להם לא יוצאו מעם כי לא מקום יכעמו כן ולא רהיה תקוהם
 שיכאס עוב אבל הם מקנים שיכאס רע ויראו מומן עד שפך

ואיך המשוב בזה הסדר המנוע מהשם לנשי האדם מהדעה והענין
שיהיה לבו יוסר האם לך תכמה כחומר השם עד שרדע וידרנה
הכנה אחד אחד מהאנשים שהכל לרעה מהחלואי שיפגע להם מהשם
מהענין והרפור על מעשיהם עד שכאשר לא יתאם הפעל כפי מה
שהמשוב יגזור שזה על מה כמנה או עופר לאדם שידענה
כי לא יתאם באדם מקר לזה ולא ישיג האדם השם עד בלב החלוא
ואיך אפשר שרשיג אופן מבנה השם והנה לא הכול להשיג מעשיו
כי לא הכול להשיג מקום הגובה אשר יבליהו השמים ולא מקום
העומק אשר הוא עמוק משאול ותא מרכז הארץ . הנה מדה מה
שכן הגובה והעומק ארובה מארץ מדה . נזה השיעור אשר כן
הגובה והעומק איפסו קו אחד לבד אבל לך דוחב יותר מרוב
הים כי הוא מכל עדי המרכז עד השמים ואם לא הכול להשיג
כשלימות המעלה והמטה אשר פעל השם בל שלא רדע ארץ והה
המקצוע אשר יכלה אלהים איך רדע השם . ואפשר שהיא אחר
שהרען בזה ואיך אפשר שהשיג אופן זאה המבנה אשר יסודר המע
זה הסדר הנמצא לנשי האדם במלכות והדעה והנה הוא לבנה
מקד גובה נפלא כמון גובה שמים והוא עמוקה יותר משאול .
ומדה ארובה מארץ והוא ומב רחבה יותר מהים המקיף בארץ
אם יגיע השם לנשיגים ענשיגים והמלפלים על מריס עד
שקצרים יכריח וקצרים יעבר ארובה כשישיגים בגוסג
וכאשר ולא יכלו וקצרים לא יענה אלהים כשישיגים במסג
אבל יקהילם ניאספם אל מקום אחד או אל מדונה אמה מי
הוא שיוכל להשיג על ענשן ולומר לך ענהא עושה עול כשהכבוד
הענש על קצרים יותר מקצרים עם הונה הראה מדיים
שנה או יחשוב כאשר יגיעיהו יתר מהענש שבהא נבי
וישד כי אלן הם עדי המבנה והכלבול הנה או אפשר לו
לחם יופי זה עול לשם כי הוא יודע אנשי השנא והמרחב
וישעם על פעולתיהם הרעה ידע אשר לבן זמן כשיוענה
בל לא אם טעה כשע כשיוענה ויעשיהו על הרבטלנה
מקור כשענש כאופן החאני עד שקרהו השכנש וידע עם כן
אשר לא ירבון ברכי השם כדי שישכיל וידע אנה וישענשו
על סלקת וזה שהאיש נבוכ נתלול ומוכן להטיל כד .

מצע

הכונה וכלל הנה הוא אצל מצור אס יקצ האדם בעשייה הטוב
 האפואר. לן לפי הכנה נהוא מכואר שומע הע ימאן רבם
 הם רשעים ולא שאר כזה וכהינה הענין כן הנה לא ימעטלע
 ימאן אנשים שנים במרום לפי מחשבתו ויהלפן עשייהם
 המאוס פניהם והשם מלפס נפלא עד שקצרב ימיה וקצתם
 ישגשג כשישיותם במעמד וקצתם לא ישום הענינה שיוצלתו במעמד
 אכל שיקהלן ויאספן אותם אל עיר אחר אן אל מדינה אחר והסבה
 כזה כי מי שנתפך בהם שהם שנים במדי הם ומלפס כן נאס
 נאמתן לא שאר ואלו מה שצאה מהעונכו לקצת השנים
 הנה מצור יקם הספק כזה כשיאמר שאנס נאמנים מהרעה
 לפי שהם עם מה שלהם מההצלה יסרון פטר רמיה שרבוואס
 שונא ניהן כפטר וכאכ לב רמיה ודי להם כזה לעונש מה
 פהינה מדרנה הכתוב ואת שהרשע נאמר שכל
 נאמתן כזה הספר כל חלקי הסנה אשר אפשר שרפול בהם
 היתמסה למשכילם כזה הדרוש ונריתו חלק חלק מהם אחר לפי
 אחר נאמלן באנשים אשר נמלן כזה הספר וזה שלא ימעט ה
 הענין המלקה אס שיהיה כל מה שישיע האדם מטוב ורע
 מעבד ומסודר לפי מעשיו כל אס לא יהיה דבר ומה
 שיש שישיע האדם מטוב ורע מעבד ומסודר לפי מעשיו
 כל שלא יועיל לן כאלן הדעור והטובה השם הכאה עלן אס
 יעשה טוב ולא יזינהו בהם אס יעשה רע אס שיהיה קצתם
 מעבד ומסודר לפי מעשה האדם וצאת מלקה הכרחיה
 ולפי שמי שיראה שכל העונכו והרעה סבבה לעודם הם
 מוגבלים ומסודרים והשם ישניהן ספק מצד המושל לפי שיתעד
 שכבר הראמה כמש סנה זה המאמר ונהוא שקצת הצדיקים
 יעמד רע יותר ממה שינעם לקצת הצדיקים והוא מכואר שזה
 הספק יותר אס פאנדה כפאר העעבה אס כשמלק עליה
 ואלם המלקה עליה הוא משע צדיים לבר אס מצד המלקה
 על נשא זה המאמר והוא מה שיאמר אחר מצד אס מצד המלקה
 על נאמאן והוא מה שאמר אחר כלל ואלם המלקה על
 נאמאן הוא שיאמר שמה שמשכהן רע אינו רע אכל הנאמאן
 ומה שמשכהן טוב הוא רע ואלם המלקה על נאמאן הוא

ביאור זה
המענה

והכלל העולה בזה דברים

הוא שצפוי יסכים לפרד
במה שאמר שהטובות

נראה שהטובות האלו כולם הם מן הטובות ומסודרות מהם
 לפי מעשה איש ואיש ואולם יהודי כהדרה הספק אשר יורה כצאה
 ההנהגה וזה רוב הסדור העומד כמות כמות איש האדם ורובם
 וזה שכלד הדור זה הספק כשאמר שמה שמתנהגו רע במה שיכא
 מהוהים לעניים הנה טוב ומה שיכא מהטוב לרשעים הוא רע ואם
 לא נאמר הנה זה הספק כשאמר שרוב הסדור אשר עמו
 באלו הטובות והרעות הוא לקצתם להשיג האמת כזה וזה שצפוי
 יראה שכמו הכנה פרטית ייוחד בהם איש איש ולפי שיפור מדרגה
 ההכנה אשר לאדם יתנויב שיהיה פעולתו אשר יהיה בהם כיה
 וכפיצתו וזה הנה הוא רשע לפי שהוא רע מעשייה הטוב האפשרי
 לו וצפוי שלא נראה שיעשה פעול מוגנה אבל היו פעולתו כולם
 טובות ולזה נמצא בו שישו שיהיה צדיק ורעה איך באו עליו אל
 הרעות וכן יאמר הבן שישלם איש מה יעשה מעט מהטובת והוא
 צדיק לפי שלא הוכן לו שיקבל מהשלמות יותר וזה השיעור וכן נמצא
 בו שלא יהיה צדיק וזה מיעוט הטוב הנמצא בפעולתו ולזה נמצא
 על רוב הטובות המצויים לו וכן ראוי שיענין הענין בפעולתו
 המעולה דל שאשר מדרגת הכנה מסרה יהיה ענין מלוש על
 הפועל המעולה מאד לפי שהוא יתעבה מהשלמות הפועל אשר
 היה מוכן אליו ואשר מדרגת הכנה שלמה יהיה ענין רב
 על הפועל המעולה מעט לפי שהוא יתעבה מהשלמות הנכבד
 אשר היה מוכן אליו ובהיות הענין כן הנה יהיה קיצותו והשיג
 האמת באלו הטובות והרעות איך ראוי שיהיה הענין בהם ובהמשך
 מדרגת הטובות אשר שאמתם לא רע אופן מבעד השם
 אשר יתנויב ומה שיעור הפועל כמדי מדי וזה נמצא כמדי נמצא
 שמה מדי מעט לפי מהשכמות ורעה לו מהענין יותר ומהי שה
 שהפועל יותר כמדי לפי מהשכמות והצד השפ שכתב יהבן
 שיהיה צדיק ענין ופועל ולא שאשר כזה ורעה איך יפעל רע
 והוא יראה שכבר יהיה מדי אם יכעל אהאדם והסודל במחשבתו
 כפי שאפשר לו ואם לא יעלה כדון דער כלו ענין כעיונותו וזה
 קצתו מתקור כדברים פפי מה שראוי לפי שהשם באו כעל שכל אשר

מהוהים
 לרשעים
 לקצתם

הכ
 הצ
 הס
 י
 הכ
 יש
 א
 כ
 נ
 ה
 ל
 ש
 כ
 ש
 ה
 א
 ה
 מ
 ש
 י
 מ
 ש
 י
 ה
 י
 ו
 ע
 נ

שהיה כבוד אל דבש רע וכבר הושלם כזה מרחק האמו
 והנמא כמו שכארנו שלא יועילם ועגלים ולמועם שלא יכאן כ
 פלג . והוא מכאן שאין כבאן ש שלשי מהחלקיה על
 סוד זה האמור אשר התאמר עלן החוש לפי שאם תלך כן
 בגשא כבצוא יתר יצאה הספק פלינו וזה מכאן כבפשו לל
 אם נאמר שמי שנתשוב אויב צדיק הוא רשע וההפך מה
 שנתספרו טוב הוא רע וההפך וזה כי לא יחדש מצה
 מאמר אשר מיוכ הספק ואולם הרב זה הספק אשר יהיה
 כשנודה כצאת העשה הוא שיאמר שאין העובד והדבור אשר
 עשאים מעשה לאנשים כצול ישר אינם מעשה מאר השם
 אכל יד יונמן לפי אחר כאל האמר הפתוי והאלה כמו שיה
 שיכא אלפך . והוא מכאן שהרב זה הספק אשר יהיה פוע
 כשנודה כצאת העשה הוא גם כן כאמר השם צדיק אם שגמר
 שההשגחה האלויה היא ככל אמר מהאנשים אך לא ככל דבריה
 אם שגמר שההשגחה האלויה היא כצד וכתבם לא ואולם
 מי שיכא שאין דבר מהעובד והרעה מעלב ומסודה והשם
 הנה מפע שכבר יראה כעובד והרעה ההם סדור ככור
 לפי שכבר העוה לנו ידיעה בהם אם כאלם אם כנסם אם
 כבצואה ענין כבאן דבר אשר יהבן שיומם אלן זה הסדר צולה
 המעבר אשר לבגכס פנה הלדה מוויכ כבכל זה הדעה
 שיצמין שצאה ההגבלה היו מעד הצמנים השמימיים וזה לא
 יועיל כה הצדק ולא יזיק כה הרשע כי הכל מועלב לאדם כצמין
 מרחם אמו . וזה המלכה על דעה איוב . ואולם מי שיה
 שירצה שקדם מעלב מעלב לפי שד האדם ורשעו מהשם
 זה נקדם כלו מועלב לפי שצאה ההשגחה לא הנאה לכל
 האנשים אך לקדם והם היואנים לה לפי מה שיהבאר סאת
 בזה שאומם זה הוא אללהו . וזהו האמר כבצמין כמו שיה
 שיהבאר כמה שיבא . והנה אלפך היה מהקדכ לזה הדעה
 האמרי כי הוא היה מודה שכבאן דעוק אינם מעובד והשם
 הם הדעה אשר ההיונה לנו שד האולה והפתיק אלם שאין
 דאני שערעם שלהם כי אין כאני בהם שיכדאן רעה לפי שצ
 שהאדם כבא מוטל לכל העובד והקבעים ואם לא ישהדל

שאחר זה

חלטה

שיאמר דה שנתשכחו צדיק אינו צדיק ומי שנתשכח דשע
 אינו רשע או אם היה רשע הנה מודדו ברשע מי שחלטה
 הכתר וזה שנתשכחו צדיק אינו נאלץ מהמרה כי כבר חטא כב
 בבלו שצוהו הטוב האפשרי לו כציוענה ופזה הדר הספ
 ברע החצע לצדיק ומה שצוה שיציע יורה מהרע לקצ
 הצדיק ומה שיציע לקצ הרשע הרע הוא יורה הספ כזה
 שאומר שאמת לא טע שיציע העושים הראויים לפי אדרכי
 לא נכל לרע שיציע איש נאיש אשר יסוד ומה זה הסוד
 ומה המרי אשר לאשר נמשכ אליו צדיק ומשך לו עונש ויורה
 עונש מהמרי אשר לאשר נמשכ אורג רשע וזה מכלל
 שימנייך לבלו זה הדע שינת שאפשר עשיית הטוב אינו
 שנה ככל האנשים שאם היה האפשרי הוא שנה כרמת מרי הרשע
 יורה עונש לפי שכבר נבלו כן המרי אשר לצדיקים והוא שלא
 עשו הטוב האפשרי להם כציוענה וישאר הספ למה יציע מן
 הרע יורה לקצ הצדיקים ומה שיציע לקצ הרשע עם
 היוגס למה זה הם כשצמח העוונת ואולם כשיונת שזה
 האפשרי מתמלק לפי שהכרת אשר ליוש איש בשון הס והמפור
 כבר שיאמר שמה הצדיק בבלו שצוהו הטוב האפשרי לו הוא
 יורה מן המרי הרשע אשר הוא לענה עונש כעשיית הטוב
 כגם אל הכתר הצדיק ומה שצוה שיציע מהטוב
 לקצ הרשע הנה אם שוכה רשע מי שצוה מעשיית
 הפעולה הטובה או מי שצוה הפעולה המנוגדת וחס היה
 רשע מי שצוה מעשיית הפעולה הטובה הנה עפר יהיה
 הספ כזה שיאמר שהק צדיקים לפי שלא הוכן להם שיקצ
 מה שצוה שיציע יורה לבלו ואם היה רשע מי שצוה
 הפעולה המנוגדת הנה מפר יהיה הספ כזה ויאמר שהם אינם
 נאלמים מהפחד אשר הוא דע נלא ולפי שהפחד הוא דבר
 בלי מודע נמשכ בכחן אלן שלא יצוה שום דע ודי להם
 כזה עונש אע"פ שפעולתיהם נגונה א מאר לפי שמדרכיה
 הכתם היא פורה ויאמר גם כן כמה שאמר זה שאם
 יעשו הם כבר יעשו כביהם הכאף אחריהם ודי להם כזה
 עונש לפי שחשבון הטוב אשר הכללן דע הוא דע ואולם
 בלד יראה כמן שאמרן שמה שנתשכחו דע אינו דע לפי שהא
 יבא אל הבלי עוב ומה שיראה מהעובת לרשע הוא דע לפי

בהשגחה

האנו

שיה
 והנ
 פני
 סני
 כל
 אם
 שנת
 מא
 פני
 עני
 לפי
 שני
 פני
 שני
 אם
 מי
 הנ
 לפי
 על
 הי
 שני
 יוני
 מני
 ש
 וה
 הא
 ב
 שני
 הא
 הה
 דא
 סי

ויבטל ויטל כמנוכס ואיננו מסר וכס וזה מי מן האנשים לא יבטל
 לבב ויטל כמנוכס . העב שמוך ולעב לבש היוצא מאד עד שלב
 דלמנו ולזה יטמך וילעב קורא לאור ויעברו כל מה שיכדא אלן דל
 שלא יכר ממנו כל אשר שאלו שטן לבב הזלמן ולזה יטמך וילעב
 על מדיק המים כמנהו והנה אמר זה אינו כעב מפר אן כעב
 כל רשון . הנה למחטבה האוש השלן והטאמן יהיה האיש העבן
 למנועדי רעל כמון לפיד האש שיטמך עמו ונלעו כשיהקרב אלן
 ולזה ירחקו ממנו ולא די שיחמקו ממנו ויפני יראהם נאע שימך
 שיצטעס רע כהקרב אלן אכל הוא גם כן כנז בעיניהם ויחמקו
 ממנו מזה המאם המאנס והכזינן . ואחר שהרעע ציוכ על
 מפר מזה שרצה ארנן שכ לעעון על דבריו כמה שאמר שהיה
 טהרשעים ואם נבא אורח מתלמים הנה אינם נמלטים מן הרעה
 לפי שכס וכלם פתר המיד ולא ימאן ומתן יבטחו כן ואמר עושן
 על דברו שהתנש יסתר זה וזה שכבר יינאמן שודדים שיטמון
 בשלנה כזהלס ואם אין בהם שום כחן סעך וזה יורה על חנה
 היונה כנעמים שלא יצקס מעיך וימאן גם כן למצטעס למנוצי
 אל העוכדים לנלמים אשר עליו יד יהם שהנא הקטה שבעונתי
 מןיומיו תקדים מאד יבטחו בהם ויהיו נקיים ומתקד ולזה הנא
 מכואר שדכי מפר הם כלל מרדקים ואם משכב ארוב מפר
 להפלג כמחמה השם הנה לא שגורק לקח עדרה על הפ
 הפלג מחמון והמעלה והמשע והמעלה כמון שעעויה ארה
 אכל אספר לק מתבמה מעעעס מכואר . יורה מעידיס
 על מחמון גמה שספרה וזה שאם השאל הכרמון ועלך
 השמים ודגו היס והכעל מייס ההנווס כבען הארץ הם יצרו
 חכמה השם יל כמה שכבה ככירהם והשאלמנה והחכמה
 אשר ילון השכלס האנעשייס מדעה אנפן החכמה ההיא כ
 בעלמנה . מו לא ידע בכל אלה כי יד השם עשירי זאה
 אשר כידו נפש כל מי ודות כל בשר איש והנה הכדיל האדם מכין
 שאר בתוים להיות כריארן יורה נפלאה וירעה כזה שלא יסכל את
 עתה מן האנשים כי יד לא עברה אלא אל התבאים מזה השלמנה
 הנה ~~השאלמנה~~ שלא ירבן זה השלמנה הנמאן כבר יארם והחיה
 היונה כווייהם ומתקד אם היה מיומס הרבורס אל הקדי וההזדמן כמון
 שחשכו קצה הקדמוים וכש הסכל והנפש שהחלמס היה כהכיר
 מעורה היא שכל כמון שהתבאר כספר בעל מוס ואולם המרנוכ
 המצווה היה אפטר לאדם שיטטה בהם ויחשוכ שהחלמס הקדי . נ
 ההזדמן לפי שכס יחשב שבסודנה די שיתרכבן וירוש מהס

ואחר

לחזיק בספר המצואות אונתס חזן לו להדמות עברה את לו
יבשו אלץ שכזה העז לא קורבו כל הספרות לפי שאמתו לו
גמול ליתס כל הרעור אשר נראה שיפול בהם העור הסודות
אל הפרוק והאולר ומה שנוהג מזהם ועוד שאם הדין ע
שמה העז יורד הספך כדעור מה נעשה כהעדר הסדר הנמצא בו
כעונות הנשארות למן ארוך נמצא בהם הוכה לאיש אמר לו
זה דבר נחמהו וזה שהלץ בלבו אפשר שעתהו אל האולר
והפרוק כי מה שיועע מהטובות כזה האופן לא יאוי כי אם זמן און
מועט ולא יהיה מאדיו כל שלץ ירבן שייער כזה האופן עונות
אל הרשע כמו שיראה בתוש מהם וזה גם כן אפשר שיסוף בעת
המעשה הרבה לעונות כל שאי אפשר שיוחסו אל האולר והפרוק
כי מה שהוא כזה הרגור הוא מעטו כי היה מצאונם כדרי ופחות
לקה היה דעי אלפץ יורד מסר כאפץ מה מדעך בלד למר וידע
שלים כאופן אמר אונתס היונו יורד מסר לפי שהרבה מהספרות אשר
הצאונם אל זה הדעה הם שאותה עמון מה שאין כן כדעך בלד
למר . אונתס היונו יורד שלם כי הוא לא ממיט המותץ אל
הוא מכונן כולו הכחשה המומע שיתיר הספרות כמשפט ל מסר
ועוד כי השירש אשר מומע המטיך דערו הוא אומי בעמון
אונתס עשה כמה שאמר השירש וזהו כשישער שהוא כמל שיועמס
כל בעונה והרעה אל למול וענש מאר השם לפי מעשה
האדם לפי מה שיצדקו המוש כמו שזכר אלפץ כזה הספר
כמה שעתן על אונתס הנה כרחה שיהיה קצתם מיעתם אל פטס
לפי ערך האדם וכשמן וקצתם בלבו מיעתם אלון נאלו לא אמר
אלפץ יורד מזה השיעור היה המעייב הונה מצאונם אמר
נאונתס עשה כעלם הכדיל כאופן שלם מה שיועמס אל כסס
מצאונם העונות והדעור ומה שלץ יותם אלון ולקח עמוד למל
הן כעשען עליו אינו מה שעתן למור דענו כמון שיהבאר מה
שאמר זה ועוד כי דעמ אלפץ היה דרך אל האומי ע
אין בעמון אומי כי כב שם השורלבו להיגר הספרות כול
הכחשה המומע מו שמתלן זה המנהג הנה כשישער כסס
המפלגה כדענו מרד המומע ותקור כבד אמר שיעת דענו ית
וורבו כן הספרות כולו הכחשה המומע . נאונתס בלד
נעפר אמרן מצאונם בלבו שפאך מכאן אלץ שהעמון למת
דונתס זול המעון הספך כצאונם שלם הדכרים נעלמות
ואם היה מומע בו אומי נדעו ואלו כדכרים הם כיושר

כנא

ונעשים שונל משוללם וערומים ולא יושלם טוכעצרב נהטופטים
 עם רוב חכמהם ישומם הוללם לל שיעשו ההוללים . הוא יער
 ברע הערם המעסר אשר אסרן כן הולבם האנשים אשר
 התהיה ניאסור ואסר כמרת המלביס דאני שיסור הממשלה
 מהם ויעברו צולבם . העו מולך הארונם והטרים עם תצם
 משוללם וערומים ולא העשם נבגרה והתקנים יסלק ויעלה מנימוס
 נבגרה לל שלא יהרג בענין הנבגרה כראוי וינצתו מפני זה
 מסיר שפה לעצמם לאנשים הנאמנם כזכריהם לנוכ טעום
 נחכמהם עד שלא ימצאו מטגה ועם צקנם יחז לל שפכה הבת
 בעיהם ימע מהצקנים עם רוב חכמהם עיגל העעם לכר טעון
 להם . לפעמים ישמך כגז על עיכס והם האנשים הטוכוים
 ומותק האנשים המליש . מן התעך וההשד הוא מעלב ומנצח לאור
 ההויה אשר לר כמ ל עליה לל שמען התומע העשר הכרה
 יגלה הנריה הנמצאה כן כבת ויצא אודה אל הפועל וכזה האופן ינצא
 לאור צמורה . הנה כנא מעצמן לגנים פעם ניאכרס פעם צורה
 ופעם מן שומת לגנים ומפזרם לל שהנא מלגה אנהם ומתקומם
 מעל צמורה ופעם יתם על אדמהם . מסיר שכל האנשים
 המתקומם אה העם עם לנוכ התגרים עד שלפעמים ידעם
 כבת לא דרך ככון . יושעשו תושך ולא אור ככל זה שיכונן
 אלן וירעה אנהם בהרעה שכור . הנה כל העעעם יוחס איוב אל
 השם בהשרלשלה הסכנה לל שהם מסודרים לפי דעתן והקצומים
 השומומים ויינמסו אל השם מפני הניג הסכה האמנה לכל מי
 שיוצא . ומקל אלן הדברים שצבר איוב יהיה קל ראיה על
 שאנן העעעם הם מועלים ומסודרים מצד המערכה שאם לא
 היה העען כן הוא מן הפלא למה המעב כעג מה והתם והשאלו - כמחמה
 והמתהיג הטוכ הוא טוכ העצמ ומהבני הסדור המאוי לן ככ
 כבכורה וכן העען כשאר מה טכס שיונעץ שיונעץ זה המעג
 אשר איוב לער הן כל אלה העעעם ראיה על עיב נשמעה
 אצני לא אכא כזה עדנה מצולה כמון נעעשה כלר שומרי כו שאנ
 נא האשען וכונן לקר אברהם . חסר כדערכם מעבלאור - השם
 נעעעיה כי אינני מסר כצאה קידועה מכס ואולם
 אל שדי ולהוכח שמו אם אונל האופן אשר
 צב כאנשים הקטי יוס לפי המערכה שלא
 יהא מן שומומים ויהיה יודר עוכ להם מהמייס לבמו אלן
 האנשים אנ למה . מעוכה אושי האדם ורעבם זה הסדור
 אשר יושך כן מהל שואן הכל כן בין עיקר לרעע נזה
 כי הוא לא יכא עמי בהוכח עמו . כי אם כעעעם אמהנה אם

וְעַל כֵּן הָיָה שֶׁכָּל הַמִּצְוֹת שֶׁבְּיָדֵינוּ הֵיכָלָם
כִּי לֵבָרֵךְ אֶפְסָר שֶׁיִּשְׁלַם כִּפּוּר הַסְדֵּר הַיָּשָׁר אֲלֵּי כִּשְׁיֵהִיהָ הַהֲבוּנָה
מִהֲרָתָהּ הַיָּשָׁר שֶׁכָּל הַלֵּא אֲתָן מֵלֶפְנֵי רִבְמָן הַדְּכָרִים כִּי הִיא הַשְּׂמֹנֶה
אֵתֶּם וְהַחֵק יִטְעַם הָאוֹכֵל וַיִּשְׂרֵף הַכֹּדֶף הַטְּעָמִים וְדָבָר כִּי מִה
מִהֲמוֹנֵי טַח הַדְּמָה נִשְׁרַף עַל מַה שֶׁנִּתְקַד כֵּן . וְלֵבָר הַמַּעַל כְּשֵׁי שֵׁי
חֲבוּתָהּ וְאַתָּה הַיּוֹמִים יִהְיֶה סִכּוּר הַרְבּוּנָה וְעַד שֶׁכָּאוּךְ הַצִּמְן יִרְבּוּ
לְאֹדֶם מִהֲמוֹנֵי דְכָרִים רַבִּים יִשְׁמַד מֵהֶם עַל אֲמִתָּה מִה שֶׁיִּתְקַד עֲלוֹן
וְהָ אֲמִר כְּגַד צֹפֵר שֶׁהִיא צִפּוּר מֵהֶם לְיָמִים אֲנִי כְּגַד שֶׁעַם מֵרֶעַן
כִּי כִּבְרָ אֲמִר כִּי שֶׁאֲמִר זֶה וְשֶׁהָ שֶׁמֶן עַל צִפּוּרִים מֵהֶם לְיָמִים
וְלֵבָר הַשִּׁיב אֶלֶּטֶם כְּמוֹעֵה הַבָּא אֲמִר זֶה לֵב שֶׁכֵּן לֵב יִשׁוּב כֵּן .
וְעַד אֵינֹכ כִּי לֵב מֵהָ טֹהַר אֲמִר אֲמִר מִהֲדְכָרִים הַמְּוֹתִים
הַתְּבָאָר לֵב שֶׁעַם הַטֵּם הַמַּעַל רַבְּלֵה הַמְּטוּהָ וְהַגְּבֹרָה אִם הַמְּכֹרָה
לֵבָר שִׁירָאָה מֵעֹבֵב הַסְדֵּר וְהַיּוֹשֵׁר כְּפִעֻלָּתָהּ אֲשֶׁר אִי אֲפָרָה כִּהֶם
שֶׁלְּמֹרָה יִנְרָ וְאִם הַגְּבֹרָה כִּי אֲמִר לֵב טֹהַר לֵבָר מֵעֻזָּה מֵהָ
שֶׁאֲפָרָה עֲשִׂיָּהּ לֵב הַמְּכֹרָה . וְלֵב עֲבָה וְרַבְּנָה שֶׁבְּמֵה שִׁימֹטֶן
רֵב מֵהָ כְּבִרְיוֹתָן מִהֲכֹרֶת הַמְּעֹרָה יִתָּא לֵב עֹבֵב הַשֶּׁהָ כְּבִרְיָאָה הַיָּא
לֵבָר מֵהָ שִׁימֹטֶן הַטֵּץ הַהֹוֹא כֵּן טֹהַר אֲמִר לֵב שֶׁעִין כְּסֵפֶר
כְּעַל חֵיִים וְלֵב הַרְבּוּנָה כִּי שֶׁכֵּן מִהֲגִרְמִים הַשְּׂמֹנֶה כִּי יָא
כִּי אֲמִר מִיּוֹחֶסֶת אֵל הַרְבּוּנָה קִצְרוֹן כֵּן שֶׁעַם כְּרַבְּנָה . וְהַסְּכָה
כִּי מֵהָ שֶׁכְּבִרְיָאָה לֵב וַיִּצְרֹךְ הִיא כְּעַבְרָה עֲשִׂיָּהּ יוֹתֵם אֵל הִ
הַמְּכֹרָה כֵּן אֵל הַכְּבִרְיָאָה הַשְּׂפֹרָה וְאֲמִר רַבְּנָה הַגְּרָמִים הַשְּׂמֹנֶה
וְכַתּוּבָה וְהַחֵק מִהֲאֵרֶץ וְהַגְּעֵרָה הִיא כְּעַבְרָה עֲלוֹתָהּ וְזֶה יוֹתֵם אֵל
הַרְבּוּנָה הִיא דְכָר מִדְּכָר עֲלוֹתָהּ וְהִיא הַגְּרָמִים הַשְּׂמֹנֶה כִּי הַאֲפָרָה
מִהֲרַבְּנָה וְהַיָּאָה מִהֲמֵרֶם וְכִי הַחֵרֶף וְכִי הַכְּמוּד וְכִי הַשְּׂעֵר
מִהֲמֵרֵדוֹת וְהַחֵרֶף כְּרַבְּנָה לֵב שֶׁלֵּם הַהֲנוּיָה אֲשֶׁר כִּי הַעֲלֵם
הַעֲלֵם הַשֶּׁלֶם כֵּן שֶׁכָּאוּרָה כִּי שֶׁאֵין סִפֵּר כֵּן כְּסֵפֶר מִלְּמֹדוֹת וּזֶה
פִּעֵם וְהַשֶּׁךְ מִפְּעֻלָּה הַטֵּם שֶׁיִּהְיֶה כֵּן מֵהָ לֵב וְכִי וְפִעֵם יִשִּׁים
אֵיִם כְּמוֹעֵר לֵב יָא מֵהֲאֲסֹרֵן לְעֵלֶם וְהֵאָה הַסֵּךְ הַשֶּׁךְ הַיָּשָׁר כְּמוֹ
מֵהָ וְזֶה כִּי זֶה הַמַּעַסֵר יִכְנֶה לֵב יִהְיֶה וְאֲמִר יוֹתֵם זֶה אֵינֹכ לֵב
כְּהִתְלַשְׁלֵת הַסְּכָה לֵב שֶׁמֶן הִיא כְּמוֹן מֵהָ זֶה הַגְּבֹרָה וְהַסְדֵּר
אֲשֶׁר כְּאֵל הַעֲנוּיָה מֵעַד הַגְּרָמִים הַשְּׂמֹנֶה פִּעֵם יִעֲלֶה כְּמוֹ
נִיכְבָּד וְפִעֵם יִשְׁלַם עַד שֶׁמִּדְּכָרִים יִפְּכֵן אֲרֵץ . עֵמֹן פִּעֵם וְרַבְּנָה
וְרַבְּנָה לֵב עֵמֹן הִיכְנֵלָה וְהַסְדֵּר וְהַיּוֹשֵׁר אֲשֶׁר סְדֵר הַמַּעַל זֶה
הַמְּכֹרָה הַמְּוֹתֵם לֵב יוֹתֵם מֵהָ עִיָּהּ טֹהַר כִּי הַסְּכָה הַשְּׂמֹנֶה
לֵב שֶׁלֵב יִשְׁמַד הַסְדֵּר וְהַיּוֹשֵׁר וְהַמְּטוּהָ וְהַסְּכָה הַשְּׂמֹנֶה
כִּי הַעֲלֵם מִהֲגִרְמִים הַשְּׂמֹנֶה שִׁימֹטֶן מֵהָ פִּעֵם מֵהָ
שִׁיכְלָל כֵּן מִהֲסְדֵר וְהַיּוֹשֵׁר . אֵן יִכְיֶה הַמְּטוּהָ הַתּוֹמָר כִּי הֹוֹ
סִכּוּר הַסְדֵּר וְהַטֹּהַר הַמְּכֹרָה מִהֲמוֹרָה וְהַצִּרָה . הֹוֹ מֵלֵךְ

ל גזיר הן רך כשרשי שש על דרך נאחלטה כענו שש
 נבשי קלה להפיר מימי כאלו היו כבפי . הנה השם
 ויחיד כלל ספר למ זימל שיקנל מזה המכאון ועס
 על זה אשהלל כל עני להוכיח דרכיו אל פנו לפי שצאה
 ההנהגה היא המטונמה לפי הסך האנשי . והנה שלל
 אמסוב שיהיה ל כזה הועלה להפיל מאלק הרעה . ומה
 שנתמא לו אומל יהיה הכאר בו ככה ונעלי שומיהני השם
 הנני איתל שרנסוע בו נבשי אכל דרכי אנכית ככל עני אל
 אל פנו כי לא לפנו מתק יכא אכל השדוקים יכאן לפנו וינשעון
 הצונטה ענמיס . שמען שמוע מאמרי והדתי כי אע אשר אס
 ערכו מלפני עדי מי שיכא עמי כמענה מלדנה ומי הנה שירוב
 ניומכה עמדי כי ענה אמריש אנע ונתנך המכאון . לזה השם
 אל הנני א עמי שהי אל הדרכים שאנכור לק אמר זה נענ לא
 צירא מלמ מלהרומ עמך אס היה אפשר זה . הרמק מעני וע
 מסך זל שלא רבנ כמכונך עד ההבר המשפע והסיר אמר
 מומל עד שלא הכערה נוסהרמן טענה . ולמר שהסיר מעל אל
 השחים המנענה אנה מלהרומ עמך קרא נאני אעה או ארר
 והשיכני . כמה ל ענה ומטונה שרענעני כעכורס זה הענע
 הנלא הדועני ששעי ומטנה כי איעני ינדע כעמי לא ששע ולא
 מטנה . לנה פנד רבהו מימע והמטכב לאנוכ לק עד שכל
 השדלוקך להרע ל . האס יאנה לק שהדנה השכני כריאה
 שכלה כמעני שדומה לשפלה ולמלטה לעלה טקה ולקני יכשי
 כי דמכ על המדונה אנשר הענעני כהל והריושע ענה
 העונה שהייה ענה כעגרי כי איני ינדע כעמי מעא אמר עד
 שאנה מיסיס כסד רכל רכל השמנה הסד הננה אשר נאסריס
 רכל כל ארמנה כדך שלא אכל לכה אנה נאנה כעני אנה .
 על שרשי רכל רבמקה זה הסך כדך שהדונה אנומאנה
 ככמה אשר רכל ולנה לא אכל להסירה ממנה ולהענ רכל מה
 מן כזה שכר נהרה דרכו ופניו מימע כל מעלמנו
 נאנה נמענב זה העלה האסך הטך והקש
 היס כדך יכלה ויכלה פלנה כמו הכני שאכל
 עש . ארס שש אשה זל שכר יאנה מטפה סדונה
 והעוד הטובה ומי קני ימיס ושכע רנען נרעה
 הנה הוא כעיץ השדה כעשר יאנה יכרה ויכרת כעני הכל אס

כא

הנה ידעתי

אס

למאנה

היה אפסר זה ואלם פעם לא ארצה להרבות כי ארץ עופל שרד
 כועטו: כס וברעמו: כס ארם דנטו אלל . מי יתן הלל
 המרוטן כזה הויכוח וייהי לבס למטה דל שכבר השמרו
 בשריהם ומשירותם אלכס הכלנה אשר יונס אלכס אל
 דבריהם הכוננים והחסידים . שוען נא התכחתי פעם
 ורכור נצטרף האם לאוי שפדברו כעבור השק כמה שארם
 משערים שהנא עלה ורמיה להינה לר השללה שהוא אונע עו
 ענשה ענל האם לאוי נאראץ פנן ומפאן דברים אשר לא כן ל
 להדחיק ממנו שועשה עול כזק שארם משערים שהוא כזל
 האם ארם מרובתים כעבור האל וענעם עענה כסכה למען
 ישר . הענב כי יתקו השם ארבע או ארם וערלס כן כה
 כהל כהל אעט דל שכארם היה אפשר שיכסה ארם פגע
 אנהכו ככרי יצק לבסנה קלען נאנלם כעס יה אונען
 זכל העען מזק כי זה מנה שמיוכ להאמין לענען כעבור
 השם שהוא עולה עול לפי שהוא משער פגוס לענערו
 אשר יקיים כהם שהשם לא יעזב מעשיו . הלל השם
 ינכח ארבעם אה ככהר שלסדר העען פנן נאנלם אמר זה
 לפי שהם השרלן נאאה פג הנאם כדכר שלסדר ער שלסדר
 אמר שמה שפגאזם שיהיו מכלל רענה הם טוכור אלל ענה
 יסרר ממנו ולא נרע אונסן הכמה השם אשר ירמייכ ועמה
 שער הענש כמרו מרי כי הנא לבדו ישער נודע ונא
 הדרגה חמרי אער יפעק האנש כי כזה הפל לפימד רג
 הפג האעשים ונא המדרגה ידועה ל לבד נהמסל טאין מרי
 וי טהכנן פמהה כעען אס כעל זמן מה מהשרלן כעען
 כמרי מי שהוא ענן ינה כעען אס כעל הזמן ההנא מהשרלן
 כעען אס כעל זמן מנעט מהשרלן כעען ינה ענש חמרי
 הפתח הכנה כעען אס היל אה הנפס או נאק . ולמה
 לא הראו והשם ~~למה~~ כמנו אלר ההרלס הלל שאנת ראוי
 שרבעה ארבע ופולר היה כמען שהפול עליכס . כס
 פמריס מאד כעען שפזכרנעכס הם מתעשר
 ולגופי מעור נאעל גופורעכס דל כמנה
 עבר נאפר נלכה העלנה חרם כידכס
 אשר אנתנ מרובתים כה . פנן נאנלם רכרן מ
 מוחי נאדכרה אע לברי ויעכור שועכור מהרע
 ולא המען לבמיו . מה הענן עעיקי שואשק
 ל זה הענש הנבל ש אעא כמרי כעען דל שלל עעא

שקדברו

דגהשוב
 כקה לפעם לה
 הסי טוכות .
 נאעפ אהל שכבר
 יסתר מלמא אונסן
 חכמת ה אונס
 ותחייב .

ער שכבר אפשה שיהיה זכני האיש
 המוכן מאד כעען אס כעל .

דך

ובצדקו הפעולה החמורה נצטו ויעדר ואמנם צוה זה לפי
 שהחנה הוא כשינאמן הכתוב המעפלה הכמה הפועלת כמו /
 מהבאר בטבעות . ואלו נבאשר וצנה פנו ר"ל שיהפך פנו /
 נידרך אל ההפסד נחלמהו שלום עלמי הנה אמי המנה לר
 ירצו האדם דבר מעל הטבעים שהיה מרשע מהם ענדיון פ
 פמים . הנה כבר ירכו ויכבדו כפנו ולא ידע ויעברו וימעטו ולק
 יכן לאו . אך כשרן בעה שהיה עליו יכאכ וירצו כדבריה
 החשבים אלו אל בעד שהיה חי ונפשו בעה שהיא עליו יאכל
 ורבעם למאנוכס שינדנהו אמנם אחר המנה לא יהיה כשהפעולה
 והרצו לא לשון ולא לפשו ונהה אמר איוב כלזה לפי דעה
 רעיו שיזאן שאלו המנה חק עליו לענוש על מדיו והוא יומה
 זה שאם היה העשן פן לא היה רצוני ראני שיודכהו השם באל
 אלו ההרדפה לפי שהוא היה צדיק ואם ויטר ואם היה שמתא הוא
 מיצט וכהונה העשן פן הוא מכאור שכבר יעשה השם על אס
 וייהו כאלו המכאורה אשר הם מנלכא אורג אל מור לפי מה
 שהבאר לך על מרי ש מעט אשר אפשר שיונמס לו עד שיפח
 שברן פדק והינשר אשר עשה זה טור דמי הטענה

והכלל העולה גזהדברים הנאז שאינך צנה דיעה

חפר וקדר לפי שהם
 כיו מבמישים המונחש ואמר שהם היו מבבלים הידיעה לפי שמושי
 לא עשה מהמונחש שרש נחלקה לא כפון לדיעה דרך וצנה
 עס על אשר היה מכזה אורג להיות עפול שאין והוא נכונ
 לעשרי רב . ואחר כן הכא נצוה מהתנע לשרי דברי צ
 עפר ורע שאנמן עתא מהרשעים החלפתם חי שאין להם
 פור כלל ושפט כי היה כלו אפשר שפטר שידע פעולה
 השם ונפלאהו האופור אשר הוא היה יודע אורג כזה
 כי הוא היה צפיר ממע ואורך הצמן יוסיף אמנה בענינים
 חר זה שינעך כן מהמונחש נלפי שלא הרבאר לעפר מהמונחש
 מה שראני בצאה התקירה היה טועה כזה המכונן זה
 האופרה העשר . ואחר כן צנה עפר וקדר על אשר
 היו אפלה השם מעשייה העל כבמואלן הטענה
 הכנענה צה ממה שונרה שהם יאמינן שהשם עשה
 על אכל ירצו שארה פנו כזה האופן מיון שיכסה האדם
 אורג כן פני זה צד שינכל . ואמר כן הכא ראוה חלוקה
 מכאן לשרי דעויהם לפי שלא היה לך פצע והיה בעש
 כזה הענוש הנפלא . ואמר באר נאמר שלא יאשימהו
 אדם על זה הדעב שהיה לך נאמר לפי שזה הדרך

פשוט

שאין לו עמידה ונחש ולא יהיו יום . אהה השם אף על
כר יזה שפלה כזאת הפקת ענין ורביא אזה כפסד כמשפט
על שלא עשית כל ימי עונך כל הפסד כחן שהיה אומר
זושר הירבן לך שהעניש אותי על אשר לא עשית מה שאני
אפשר לאדם לעשות . איך אפשר שיהיה המצאה הכרואה
הפמעה הטמאה עהור ולא יעשה דבר רך שאשכול אונק
כחן המלאכים הנה אין אחד שינוכל לעצוב טהור מעומא כזה
האופן . אהה השם אחר שיומין קצובם הרפה מעלן נישלם
חלקו עמנו עד אשר יבא הער שימעה כן מנה עכש נירכה
היום ההוא אז כחן השכיר שיזקה היום שיוצאם כג שכוריהו .
כדי שופרע מפעלן עה כי כשר הצרעה המנפלת ירה האדם
המנה ויתשקדו כאחרן עד אשר לא יבאון ימי הרעה והגיע שנים
אשר האמר אין ל כהם הפן . נזה כי לען הקנה אחר הכרה
אז אחר זקנתן אז אחר מותן ואולם האדם כאשר מה כבר נבחר
לגמרי אכזה מוענ הקנה שיטוב למנוח ולזה ראוי שהעצמהו
נישלים ימין . הנה כחן שאפשר אצלן מים מע ים והנהר
כשיחרכ ניכש לא יעצק בהם דבר מהמים ההם שיהיה כחיו
עד שישוכן כן מי הים והנה לא יתגם כן האיש אשר מה לא יקום
לעולם כי לא ישאר כן דבר יהיה כחיו עד שישוכן כן המים
האנושיים עד שיפסדו השמים לא יקום המהם ולא יערו משם
משנהם ליל שלא ימון אחר המנה כחן שלא יפסדו השמים
מי ירן ניהיה אפשר שותיה האדם אחר מדן ורביה טאלט
שהפגע כשאונן ורבהרט עד שוכ אפק ואחר כך כשיה ל מר
ורצב ורצכרני והתוונ ולא ארציש כזה המכונכ המזק אשר
חליה כן . אס כאשר מועה לבר ישוכ למנוח כל ימיו ככבא הולח
המנובל ל עשה למנה צימל נאחשק כן לשפה אול רביה מעדכה
המנובל יורה ענכה כשר ההווה אז מלה שהיה יום הולדה אזה
מי ירן והקדא ענכי אעק וארובת עמך האס ראוי שתבסוף
להשתיה מעשה ידך . כי עבה ענדי הפכר לא המרון על
ענשי זיל שאנק עמך ל מרצע מאל המכאכס לל יום
כצנר פופי עד שלא יסור עם מה שחל על המסד
אכל הוא קיים רמיד ולא די . ל כזה אכל שאני
על עני . ואולם כחן ההר אשר נפל
מקנותו יכלו ניפסדו ולא ישוכן ל ופמן האכנים לשמרו
אנהם המים שנפסדו ולא ישוכן כחן וכמן שסמיה שלפד
אדן אסר השמפכ רמיד ויפסדו עמך שוכן לקדמות לעולם
כן הקנה אנה האכרה ליל שלא ישוכ למנוח אחר מותו .

בטולאת
הכחות החמיוה
זה שיהיה טהור
אין יכנה שלא
ימצא אחר
מהקדושים
שיהיה טהור
כנה העלן
סוף
והנה לא יפמן
כח האדם כאשר
הוא לא יקום
לעולם כי לא
ישאר כן דבר
שיהיה כחיו
עד שישוכן כן
המים האנושיים

[Redacted section]

בידוד והם האנשים הנדונים לטובה נאמנה יראו לטובם
 יצטרפו אחרים האדם בין כרכם נודיהם וירצוהם כדרך שיהיו
 כמו הכידור עד שלא יוכלו שום פנים להצל מן הטובים
 כעבד לבי מוצנן . כמקום שצופי וצנן יערי עבדים לנודי העקרים
 פיותה על ככל . שעשה פונה על כסלן מרוב השומן . אשר
 הרעיון . לגלם אשר היו שפרים לגלים רעים . מכלם . שלמותם
 מעשן כלתוך לבנה וכדון כך . כמו רעה דל האויש הנרעה
 בשוא סכלי העולם להמשך אחריות . כי שוא רהיה המורה
 כי המורה רהיה הכל ושוא דל שכבר יפסד ניער . המל
 רביר והוא שכ אל יוצאט יונקתן שזכר למעלה . וכפרו כמו
 יונקתן והרצק כן פארה . יתנוס יגלה כטעם ניתנוס כלן
 סכני . כפרו כפר שלג . שגג כמו פרמו . אכל שח .
 הבגיים וטעם .. זה פארי מלג המענה

ביאור דברי המענה

ענה אלעזר ואמר

היכבן לחם
 שיעשן טענה כנפלה כנזכרה אשר היא דברי רוח והכל
 אם מתק החכם שיתוכת כדרכים וטענה כלבי מועילה כהואות
 זה שיתר ההאמרות . הנה לא רכל להצל שלא רעשה עמ
 כאלו הדרכים כי אזה רפר מההעון יראה השם כי ההמון למלשה
 שכלם לא יראו מעשות הדעה אללא מדאנה פן יעניש השם
 ולנה כשדאמה שלא יושל הצד שלא יבא אל הדענה למי שכל
 טמערותו כנה הצדה שיכולו אזה מעי יראה השם ית
 מההמון ואזה לבין אזה מונע ההפול לפני השם על הרעה
 האור לאיש איש כי הרפלה עליהם היא שוא וכל לפי דבריך
 הנה דבריך יודיעו לאנשים עונתך כי אזה כומר כדמיך
 לצון ענויים המדכרים כערה וכמרה וכדרכים מנועים
 הנה לא אשרך אני לומר שארה רשע ועל זה טאה אלך
 הצרה הצאה כי פך ושפתך יעידו שארה רשע . מה זה
 שהבארה כישיושנה וקרה האם נכראה קודם אדם התעון
 ולפני כראה הנבעה האם אס עפר מער הען ליתוס הנה
 לא יחנע מפני זה שיצע למהמוש מה שילפך כנה הדעות
 וזה שיתכן טקל כבר עדות מן האנשים ינול קדומים
 מתק עד שכס קפץ אלן מה שהרפוס מזה מהמוש זמן ארוך
 ולנה אם איכך איך דאטון לל האנשים רהיה טענתך כנה
 כעלה . האם שמש כמור לנה ונלה לך דבר עד שהמע
 לך החכמה ורהיה לך לבדך אין לגרים אק . מה ידעה

... כי אס

... יסוס

יהיה שמו שבו להים ועשנה שרה נחמד כי הוא יראה שאנו
 שיהיה עמנו זמן נפשו כמנהגים המושוכמים כד שרבע
 לנפש הלמה והנפש בהם ואח כן הבא שיהי טענה
 האמת יסוד כה שיהיה הסם ושיצמח באושי האדם והשנה
 יסוד כה כפאר דעה זופר אמנם הראשונה היא שהאדם
 פמה יואד נבזה ולקח לא יובן שיצמח הסם כן עם היוגן
 כרבליה הכבוד ולא המשוכ זאד העשה חלושה אכל היא
 פילוסופיה וכבר השתמשו הפלסופים ומייבן מונה לא
 שהסם לא ידע כי אם עמנו ואוסף הכאור כה כי השם אם
 יבנה כמון אלן הדעה הנה יתשוב שימנייב מנה שיטלה
 הנבדד כפמה וזה כרבליה קבוצה ועוד שהשמה והשמה
 יהיה יודר לנפש כשינוע אלנו היות עבד ולפי שהמשיך
 השלם יעשה פעולה שאפשר הנה יתשוב שימנייב וזה
 שלא ישיך השם כי אם העשנים יורר ולקח שפטן שהוא לא
 ישיך כי אם עמנו ואולם האמה כזה בארמון כספר
 מלמנה השם והעשה השנה שלא יהבן שיעשה ה
 האדם על אשר לא יעשה מה שאו אפשר לנ עשייתו ולפי שאי
 אפשר לאדם שיעשה הטוב המיד להיות מועיל אל שאי
 אפשר לנ שיטכיל ויהבון רביד כפעולה השם הנה לא
 יובן שיעשה על זה ואחר כן זכר והפלגה מכאן
 שהוא היה כמור המנה עלן והנה הרבמה שהיה לנ עם
 השם כזה המעשה העל לפי דעה אלן האנשים החולקים
 עמו לא לפי דעתו יבן עמן על דבריהם כמו שקדם

וישק אליפז ההימני ויאמר

יסכמ נבדד
 טאור חלנה המענה
 ינעול שימה הפלה כעפע ולפע השם יספק שיחן יאלק
 למד ויודע ערומים האנשים העורכרים כערה וכחמה
 נהגדע אלך חמה והמעש לך חמה עד שיהיה כלה לך אין לשים
 ארך הנחמה אל הנחמה אל הנחמה אל כלל כלוד נוסר
 לאט סהם נלהט רותך רעך נלאת טעב נמאס אמר
 אגידך מתמולל מעשן חיל כינדה לעריץ הוא הדעם הנקרא
 כן להיות הקיף ועריץ על שאר האנשים ורפני הוא אל מרכ
 זל שכר וראהו המרכ והמעש שכר יעבר עלה המרכ עלן
 עלן מומן אמות מנה הרקפהו כאלך עורד לבידוד ותחך
 המתנה עלן והכסו כמון שהחלק שערד ומזמן למלמה
 הקדא עורדו או יהיה הרעו כזה רצתהו המתנה נמשך
 עלן כמון שיק שיחקה החלק נאגס האיש ההוא עבד להשפן

פניו . י ונתנה . כערתו המצק המערה עליו והאנוס אורו סמו שי
 שהולך יתקן דיש ויאנוס האיש שהא ערה להטט כבידור זה והס
 באגים הנזנים לשכיה שיצדיו האלם כן כרכיהם ויריהם
 ורציהם כדך שיהיו כמו הכדור עד שלא יוכלו באנוס פעם
 להלך מהטטה . מפני שעה הרעע אל אל ידו ומשכ
 להוציא להוציא על הטס ידוך אלץ להכנהו כעארן פתקוס
 שיהו מקנן יורה הזקיה ויורה עזים כי לא תושל לבורה כנגד
 בטס . מפני שכסה החפס פנו כמלכו ארוכ השומן נשכן
 כערים מרכנה זל שכבה אורה נשכן שס נשכן כבניה אשר
 לא היו נושבים אכל היו עמידים להיותם לגלם נכיס וכנה
 אורה ממדע כרי שיוכל לבנות יורה כהס שיהיו מצקים ולהיותם
 לקר לן ויהי יענע שלא יעשר ולא יעמד עשרו אשר בעברו היה
 משמין עמון ולא יטה לאנשי הארץ שלמהס לל הכנעס אשר
 אשר עשה לץ יעארן . אכל יתרכו ויפלג . לא יסור מעי
 מושך הענה ינקהו אשר היה צוממה מעד בהיקו בעמון עד
 שיהיה כהבלה השומן והדשנה היכס שלהבה הצרה הכאנה
 עליו עד שיעשהו מהכמישה שרונן יעשהו ויסירהו ומקומו כ
 כעבור שלא היה מאמין האיש הנתעה כנאץ וכהכל העלם כי יורה
 ונהיה שונן והכל המורהו לל שלא היה מתפרד מהמנה הנה
 יהיה עמון שומנה כלא עהו אברה ינקהו כלא עהו וכסלו אשר
 אינה רענה יסור כקלה הפרה והשן אלא שהצטא הרעע לענה
 הפרי כמו הגפן שיתמנס וישחיה כסרו וכזיה שיטליך נצרו
 כמעט סכה . הנה קבוע המשפס סופו להיות למנוד לפי שהס
 ישחיהו קצם קצה ולא ילמד הקבוע כיעהס ואט אכלה האנהלס
 הכנעיס מעמד ועמל לפי שהס ילשכן וישדלן רמיד כעמל ונון
 ויחמסרם הבן מדמה המיד ולזה יעשס הרס ככמון אלן הענשים

הרעע

זה באור דברי המשנה . והכלל העולה מהדברים . הוא
 שהיה מקנה אינו כעל אמון
 חנא והנע מעד טכבר חנא כי הוא כרכיון אלה יפר יראה השס
 מהאנשים ניוצני ויונע ההדפול אלן כעב הצרה אשר עס הטעלה
 שכן להלכה והרע הנה הוא כן מהקבון המדיע וההישרה אל ה
 הלמה הנפש מה שלא יעלם הכנא כציה מחמנש על חונה אלן
 הרעה מסנדרה מהטס לפי מענה הארס למה שיוצא מהרעה
 לרשעים אשר לא נפרד איש מהס שלא ישלנהו רעה אס אצל ה
 אס מרד הפרד אס כאלה זה נזה ומה שיורה כי אלן הרעה
 הס לרשעים מפני הצרה רשעים . נענע שאנחנו טאה הענע

מפני שהיה חסד ולא נדע ומה הבין מהם ולא יהיה עמו נש
שם העשן כי כעבר ישישנהך יובן שזה היה חסד יורה הע
לם עבד גם ישיש כגון כשר האוכך ימים ואחשוכ שאמץ
היה יורה ישיש ואינוכ ואולם שאר רעיו היו צבירים מוטם
אנ עבד לבדן היה מציר ומטם המעט מורך התמותה
שמתוך כהם אמן האנשים דל כלד ועפר עד שקראו
להם רופא אלל האם מה שעשנו לרבים שהשם
מכין אל כל מעשה האדם ושופט אותו עליהם הוא דבר של
טל להט וטל סדר עמך ש שקראו עופי שקד וקראו סדר אט
הטענה והוא מה שאמרה להם אם בסדר פעם השאון מה
למך עמך לך ורמזו עינך להיכ אל כנמך והצאה מפי
מלך כעצו איך המטוב שיהיה נקי ונדיק שדל יובן
שעשנו ענין הנה לוי אפטר כהם למסורנו ליהיה נקי ונדיק
ואיך המטוב הינוך נמט מהמסורן הלא כפינו השם אין שילבו
מהמסורן כי גם האנשים והעללים יגיעו מסדן וזה לפי
שמצאנו יצורך אל מצאנו ישפע מוטם והנה היה כהם
חסידי מסדן מסדן נפלא ביתם השם כמו שאמרנו במטמי
אם מסדן מלמנה השם ולנה לא יתא השלמה
כי אם כלם ית וכהינה העשן כן איך משכה עמך
קיי מהמסורן עם הונך ערב ומאם ושורה כמים עולה כי האדם
זה דרכו נלצה אין לך להרעם על השם על זה הענין כי כל ספר
אי אפטר חזונה שאמרה ואם איך מעשה כזה כי יובן שתענה
ככרים רכס הם מעא אצל השם לפי שלמונת ואיך משכה
כהם שיהיו מעא הנה אגודך מה שרצוה כמות ומה שיעדו
החכמים ולא כחרון ממה שקבלו כזה מהחוש מאכנהם כי לא אכא
לך ערוה ממה שיעדו הפתורים כי אין לסמוך עליהם אכל ממה
שהגידו השלמים אשר להם לבד נהנה הארץ מרוכ מבמהם
ושלמותם ולא עבר צר כמכס הלא הם יגדו וראיהינה כן כן
כעב כי הרשע ואם הנא משמח הלא והמולל כל יומין דל שיאמרו
תל נאכ לב כל יומין לראתו נפתרן שיגיעהו רע ונמסר
בשם אשר נפגן להקדק המנוח המעשים יהיה כלל את
מהם דול פקדו פאגמן שיגיעהו רע ונהה כהינה כעלונה

שנים

שוב למה שכתבתי העודד והם לך כדרך שלא ואמין יפלו עליו ממי אצלה אי
והעבודה ההיא מנה לא הרשע הוא נעוד ללמס אנה יתענהו כי אין לך
לא החרכ לאכנל ידע כי נבון כידן ינס מעך ונהה לדולה הוא בבאכ לב
יורה אנה
ככין

מה
שה
כא
ור
לה
לה
שי
בז
כע
לא
אונ
למ
מי
אש
מש
שי
על
כע
נה
יה
אין
הפ
כמ
ישי
הכ
ומה
זו
שה
מע
מה
שכ
הל
הרע
לד
אם
הם

כרי טאול . כיון לבי . טאול ודען כן לזכרה . טאול . אס
זק על עפר נה . אס ינתן יחד על העפר נהכונה כטאול השפל
טסקוונדק הוא מרכז הארץ וכמוהו נאמרה טאול הנך כ . הוא ז
הנך טאול טהא . המעלה כמותלע . זה טאול מלע . המעלה

באור דברי הנוענה

עה אינכ ואנור שמור שמשתי
כאלה הדברים פעמים רכנה
הנה כולכם מנמתיס הנמוכוי כצב ועמל . האס ימלא קץ לדמי
דנה נהכל כיון שהס דכריכס אנו מה יחזק דשק יהי שרעען נה
נרעה הנה אין כדכריך מה שיוחזק דעדיך כן . לדי אט היורה .
אדכ כבס לנ היורה כמקומו אחריל עליכס כמלן לעמס אהכס
ואמעה עליכס כיון ראשי לעד אהכס ולהיך מתל אהכס כצרכס
אס היה הענן כן אהזק אהכס כדכרי ומה טאנד אהכס
כדכרי להפלע על ספור חוזק שטרס . משק נאככס מכס
כי הרכה ירפייס מי שהנשט כמטה ינודן לן נוספרו כחוזק
טכרן ושער מה טאכד מומן . הנה אס אדכר לא יחש
כאכד מומן אנו אס אמל מהדכרי לא הנעל לן ולא יסור כס
דכר מטה . אך ענה הלואנ השס טס כל אכרי טומתיס
אינ עדיך לעד אנו על ענה כי הקמטיס שכי מרכ ה
המיושנה ישדו עליה וכחשי טלתי יעיד על מוק כ שכרי
ומכאוכי . אך השס טוק אנה וישטומי הבלה השטאה
והגעט להינה מרפח האדס וכאני עס עד טרי מרדעל
כשען לבעסן על . לעונש עיטן ל לעיין אנה כעין דעה .
הרתיכט על פיחס אנוכ כמרטנהיס אשר הס מותר פיס
אנה . הכו לחי יחד על יתככג על כל שונאי ונה אמר זה
לכי מה טאמטונכ כנגד רעין שהינ ומרפכס נמכיס אנה .
יחסור אנה כד שקרן ועל ידי רשעים העה אנה מודה
שהייתה . שלג הייה ניפרפרט השס וכרהב אומץ כעורפי נ
נישכרע ויקימנ לדנה כי מכן . יסוכט על מנה . רכונ המעס
אשר לן יכרע כלנה ולא ימנוול ישפוק על מנדבו . ונה
אמר זה כנגד הסוכנה כנגד ~~המכונה~~ והמכאוכיס אשר מלג
כן . פרע השס פרק על פט פק זל וכה אמר מוס
ירוק על כנגד להכנה אנה כסמ נהקק חכנה דעה
על מה שהענדל ומכנה רפרה שק שהנא כנגד קעה
והנה הוא מפאוכ נחער אנה ועוללה ראשי כעפר אמר
וכל זה מרונכ הינן כפסכה הינן יתגדו האנשים שק ושלג
עפר על האש . כפ טולען מוור ולבלוק מרונכ רכבי נכסר

זל לבס

המחיר

הכא עליהם סי' תרי"ס וזדה כנגד וזדה ואלו היה מונבל כצ"ת
זרחם לא היה אפשר זה אלמא אם נאמר שכבר הונבל גם כן אל
שיהיה זה האיש עושה תרי' דומה לעונש המונבל לבא עליו
וזו כרבליה הכעול כי אם היה הענין כן רבול הכמירה ניהו
כל הפעמים ומתנווכים הנה זהו לכד ליה שהנסיף לענין כזה
המעשה ויטק איתו ויאמר כ"אוי' ולעו' המעשה
עמל' הל' וטב' מה יתרוץ' ז"ל זה
יחזק' מה שטענה כדכריך' אאמיתבס כמון פ' אמזק ארבע
כרי' ונד' טפרי' יחזק' מה א שאומר לבס כדכרי' יחזק'
כאכבס חכס' השימנה כל עדה' פעם ללא לבח ופעם
ללא לבח' על דרך צורן ומשכונ' אמריך עתה' ורקוטע
לעד היה' מענין קמטוים כי הם עדים על הכמיטונה והדלקה
לעונש שענין ל' ישין אנה' כעין רעה ניהיה ולעונש מעצור
מרכו' לעונש ז"ל וכריך ניהוד' פערן' פרתו והדמיכ פה לעי'
יהלאן יתקבמן' יספרי' יחסיר' ענין' שקדן' יוטע'
יעה אנה' ומה שהייה כן והוא כטעם כי יוטע הדרך והס' טע' שר'
שרשים כענין ז"ל יוטע נרעה' ויפרט' נאכר' וכרה' מערה
סוד הדפורה ארץ ויפספס' וכפטי' יפספס' לע' למטרה'
כמטרה' למן' והוא הרוס' שמעמיד מנה' התעס' לרנה' כן' רכון'
חורה התעס' אשר לו והוא מערה ויתרוהו ורנן' יפלת' יכרע'
גרי' ה"קדוים שיעלה על החכה כאמיר' הונבל' בענה' ועללה'
כעפר קרע' ז"ל העילה' ספר עפר על ראש' מתוודו' נמלאמה'
מלאן חומר ולבלק' ושהדי' עדי' א' דלפה עיני' הרמט' עיני'
חוכלה נשתרה' טעכו נברת' הרולס' אנשי' מההלנה' ופא' שאל'
עמוים שהוא אנשי' עלס' וכהמורה וכהכפסה אנה' מעני'
מרו' ועצבו אה' רוח קודמן' הלן עיני' הלן עיני' ז"ל נשעני' כואה'
הכעסה' ולגה' שס' שימה נא ערבו' עמך' שימה נא לכך'
כי להשיב על דברי' להרוב' עמך וכן ל' ערב' אונל' לבנות כן'
שהשיב על דברי' כי רעוקה' להרוב' עמך לא עס' אלע' האנשים'
לדי' ירקע' מענין קיימה' כף לקיים כל דבר' לחק' מענין שפה'
חלקה' רעים ומחוכנה' ופיוט' ורשונע' כטעם פנה' לרבי'
למשול' עמים להיות' למשל' ולשני' כגעים' ורופה' ארץ'
טעם הפרא' האמור' כזא' כדנאל' לפעם קודם' ניערה' ממש'
מחוכנה' מערה' יט לב האדם' יטמו' דמהו' והעדר'
דמה' ויפלא' ויקבל' הפעלה' רב' זמנה' נקו' מתשכין' עסקו'
מורש' לגבי' מחסכה' כי הל' ירש' ומחשכה' החולה'
אשר ישהש' כהס' כחירוהו' כדכר' יפסדה' יעני' האשה'

על כפי כל כפי
על ענינים ובא
הלצה

הונבלה
החכה

הפ
הנ
דנה
נה
מד
ואנ
ב
כ
שכ
כא
דכ
אוי
הנ
ומה
בא
אנה
לכ
שה
ניש
מש
אמי
בר
ירוש
על
נה
וכל
עפר

וְלִשְׁמֵךְ לְשׁוֹן וְלִשְׁרָה עַד שֶׁכִּתְּבָה עֵינֵי מְהַכְּתֵם אֲשֶׁר הֵם מִבְּעֵינֵי יָם
 מִדֶּם מִלְּעַם עַל וּמִמְשַׁכְּוֵיהֶם כִּלְּזִל שְׁלֵא אֲנֹכֶל לְהַחֲזִיק לְהַרְשִׁיב
 בְּבֵרֵי יָמֶיךָ דְּאֶלְנִי . שְׁוֹמֵן וְיִרְמֵהוּן יִשְׂרָאֵל עַל זֹאת הַדְּעָה הַהוּנָה
 לְהַחֲזִיק עַל לְאֵתוֹס כִּכְפִּיהֶם וְנָקִי יִרְעֹנְרָד עַל חֲנֹף וְיִהְיֶה מִדְּעָה
 דִּבְכֵן יִלְמָה עִם דָּב רַנֵּב עֲנֹגְרִין וּפְשָׁעִין . וְיִאֲחַז דְּצִיר עִם
 זֶה דִּדְכֵן הַטֹּנְכָה וּמִלְּהוֹנָה טַהֵר יִדִּים יִנְסִיף אֲצֵנִי אֲנֹמֵן לְלִבֵּה
 לְדַרְסֵי הַשֵּׁם וְאֲנִי שְׁוֹן כִּנָּה לְמִוֶּלַע לְנַפְשִׁי יַעֲשֶׂן זֶה לְהַרְשִׁיעַ
 נִפְשָׁה כִּי זֶה כֵּל פְּרִי הָאָדָם וְזֶה הַטֹּנְכָה עַל זֶה שְׁוֹמֵר אֲלִפְסָן
 אֵם זֹה הַפֶּר יִרְאֶה וְזֶה שֶׁהַרְשָׁעִים אֵינֶם יִרְאִים הַשֵּׁם כִּלְּזִל
 וְהַרְשָׁעִים לֹא יִפְרֹן יִרְאֶה הַשֵּׁם מִפְּנֵי זֶה אֲבָל יִאֲחַז דִּרְכֵם
 בְּדֵי שֵׁלֵךְ שֶׁרַבֵּעַ לְהֵם הַלְמָה הַנֶּפֶשׁ וְיִנְסִיף אֲנֹמֵן כִּדְרֹכֵם הֵם
 הַטֹּנְכָה לְכַתְּוֵם הַכֵּל זֶה הַעֲלֵם מִפְּנֵי דִלֵעַ הַסְדֹר הַנֶּפֶל כִּי
 לְנַפְשִׁי וְהַלְמָה וְיִשְׁוֹן מִפְּנֵי זֶה כֵּל כֹּנֵהם כִּהַלְמָה הַנֶּפֶשׁ
 מִוֶּלַע כֹּלְבֵם הַטֹּנְכָן וְכִנְיָן נָא וְלֹא אֲמַצָּא בְּכֵם חֶסֶד וְלִמָּה
 מִפְּשָׁעֵי שְׁוֹן מִפְּרִי יִרְאֶה . הֵם מִרְנֹב יִכְאֹבוּ עַל לֹא מִמֶּם
 כִּבְשֵׁי כֹהֵי עַד קָדִי כֹאֲלֵי יִמֵי עֲבָרֵן מִמְשַׁכְּוֵי נִדְקֵן עֲמֵט אֲשֶׁר
 הֵם מִנְרֵשֵׁי שִׁכְלֵי כִי הַשִּׁכְלֵי כְּשִׁירֵם לְמִקְוֵי כִדְכֹר יִרְשֵׁי מִלְּמָה
 מִהַמְשַׁכְּוֵי מִלְּקֵי הַסְנֵר אֲשֶׁר הַפֶּנֶל כֹּהֵם וְהַטֹּנְכָה הַמִּקְוֵי מִקְוֵי
 מִנְרֵשֵׁי וְהַמְשַׁכְּוֵי אֲנֵם . הֵם מִמְשַׁכְּוֵי הַמְשַׁכְּוֵי עֲרֵב
 וְשִׁימֵן יִשְׁוֹן הַדְּסִים אֲשֶׁר הֵן מְכַאֲרִים לִי וְהַלֵּם כֹּאֲוֶר
 דִּינֵם הַטֹּנְכֵם וְעֲלֹמֵיכֶם כִּלְּמָה הָאֲוֶר אֲשֶׁר הִיָּה קְרוֹב אֵל וְחֶזֶק
 הַחֲוָה יִשְׁוֹן לְלִבֵּה מִפְּנֵי וְעַתָּה הַחֲוָה עַל זֶה שְׁוֹמֵר וְעֲלֹמֵיכֶם
 עֲרֵב שְׁוֹמֵר הֵם הַטֹּנְכָה הֵם אֲשִׁיכְבֵם מִלְּנֵן אֲשֶׁר אֵם כִּנְיָן
 הַמְשַׁכְּוֵי עַד שְׁאֲרָה לִי הֵם שְׁוֹן מִמֶּם מִמֶּם יִנְסִיף אֲנִי כִּנְיָן
 וְאֲקִרָא לְשֵׁם אֲבָ אֵת אֲמִי וְאֲמִי לְרִמָּה לְדַעַר שְׁוֹן לִי הַמֶּלֶךְ
 מִהַמְשַׁכְּוֵי עַל זֶה הַכֹּכַב הַאֲנֵשׁ . הֵם אֵיָה אֲפֵה הַקְוֵי נִמֵי
 יִדְאֵה הַאֵם אֲקִנָה שְׁוֹמֵר זֶה הַטֹּנְכֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לְוֹתֵן מִנְרֵשֵׁי
 אֲנִי זֶה כִּנְיָן זֶה שְׁוֹן אֲנִי שְׁוֹמֵר שְׁוֹמֵר כִּי הַרְשָׁעִים
 וְהַחֲזִיק כְּשִׁיכְוֹשׁ כִּדְוֵה שְׁוֹמֵר עַל יִאֲמֵן שֹׁכֵי מִשְׁךְ
 וְעֲלֵם הַחֲזִיק יִכְטֵם שְׁוֹמֵר יִסִּיר הַמְשַׁכְּוֵי מִמֶּם . הֵם לְכִנְיָן
 הַמְשַׁכְּוֵי הַאֲלֵן וְהַמְשַׁכְּוֵי אֲשֶׁר חִלְּוֵהי כֹהֵם אֵם יִנְוֹמֵן יִדֵעַ עַל
 עֵבֶר הַדְּרִיָה וְהַלְלָה לְכֹדֵם לִירְכֵהי שְׁוֹן זִלְ לְמִרְכֵן הָאֲרֵץ
 כִּי לֹא רֹכֵל הָאֲרֵץ לְחִיָל וְלִשְׁוֹמֵר אֲנִי וְאִיךְ אֲנִי לִי
 לְשִׁלֵּם וְלִמִּוֶּלַע אֲמִר עֲלֵם כִּי וְאֲחִנֵם אֲמִר זֶה עֲלֵם הַפְּלֵה

משך

ס

פ
 ל
 ג
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יו
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

הכבי תשכן לעומת עד שעל פני זלמנה כל אלן הרורה באוני על פן
חמס כבטי וגם הפלגי הורה צכה שלא הייה מרפלא שוכנא רע ל
לעויכ ולא הייה נמנע מלהרפלא לשם קודם כא אלן הרורה הצעת
וצה שאינכ כמו שזכרת היה נכון רמלה כפאה המקירה והייה
רצה לצאה ידי שיהיה ולזה היה מקרים קרובנה אלן השם
לפטר בעד כען מרץ אל רבסי דמי והחמס העענה ל נכרה זה
הסודר המסודר מהשם אוי היה הרען כזה אל רבסי החמס ה
העענה ל אס אמה מה שיוצאון רע שרהיינה אלן הרענה מאה
השם על דר העענא ואל רבי מקנס להסודר שם העקה על החמס
העענה ל . לם ערה הנה בעמים עדי שהאמה עלי אס היה
שיהיה השם ינדע אלן הדסים הפרעוים כמו שצאם לעומדים אלה
רע החלצים עמו אל לנה אל הרעע עשע ואלן דברי לך עמכס
שאס היו דברי עמכס הוא חכאר שלא הלא רביה טעה עלכס
מה שאספר מן החמס העענה ל אס היה העען כזכריכס לפ שפ
שכלכס ראמורן שאינכס מאמועס ערה כמה שאס אמר שאין חמס
ככפי . ואללס עס השם שאס היה העען כזכריכס דעע שיהיה
השם מכפן אל כל מעשה הארס היה הוא יודע כאמה כזה ולזה
רביה מזה טעה לשם לבאר שאס היה שישעמ באישי הארס
כבמו האופן שארס אנמריס הוא עעשה עמו עול נממס . מי יתן
שונכל להרכח הארס עס השם כמו הנוכח שיהיה כן פן ארס
לרעהו . כי מספר השעס העצאריס ל למנה יהיו באים ערה
נאמה או והיה דמו עמרה נכרותי מי שלא אנשלמס ויהיו ערה
קבריס ל און . אס אין רע החלצים ל אנשי מהרלגה עמו ולזה
אכרה ואלה רכב עמיהס . נכמה שאומריס להמרוגי ולהעכבי
רואה שעל ולנה שס דל שאין בעסיהס אשר הס חכעיסים אנה
נמדכריס כנדי נעלמיס חמס . אהה השם שים לכך כי לשמוע
דברי ולהשיכ עלהס כי העקה להוכח עמך אס היה אפטר
זה לדעו שארה לא הלך כהה נכח עמו כי אס כדרך אמה לך
כעענה כזכרה כמו שעענשים אלן האעשים ואס היה אפטר הן
ל ערכ שאוכל לבנומ כג שהעללס הרבכחור כע וכוך אס היו
אפטר נכל זה אמר אונכ להורנה שהאמה אנו למאסן העענה
הפמורנה שטענעס . עלן רשן הנה לבס רפגה משכל ואין כהס
רבנה ולא דעה כי היה דאני שלא יעלם מהס כי על דבריס כמו
אלן הרמכלנה והמרונה לא רינעס מהחללק אלך יוד המתעכול
העלנה כלבן כדי שונכל עמך שאיך עשה על אכל רעענה
על מה שיהלך כך כהרל כאלעס עד שעע כען הכלנה
העענא השם להיות לעול ולטעה רמה אשר הייה קודם זה

הש

ל

הנה המה שחוק
הנה המה שחוק
הנה המה שחוק
הנה המה שחוק
הנה המה שחוק

והכלל העולה מהדברים

הוא שאינך יסמך

כמה שהביא כאיך

דבר יאסף

והחוש וההענה הכן לבעש עצה מפני זה שכל הדעה הנפלה
 כאישי האדם הם כמחשבה לפי שכבר נמצאנו כן אל הדעה הנפלה
 אשר אין לה רגה לאמר אמריהם על לא חמס ככפון עמס יאמר הנה
 צאה הטעה לא יורה בה אלפס ומה איננה טעה הנה רשונה
 אינך כזה הוא כי דבריו הם עם השם אשר הוא ירע האמת
 הוא כמון שאמר אינך אם היה שיהיה כוכד האדם על כל השעין
 כמון שאמר רעי אינך ומה שצנה אונת אלפס שהנא הוה
 מפר ידאך כאמת כמון אל הדברים ש הנה כב הרעל אינך
 מזה וכאור שאינ עזק אבל הענין כהפך עה שהעשים אינם
 ידאך השם ער שיהפך שיאמר שהנא היה מפר ידאך השם מהם
 כמון אלה הדברים והעיקרים לא יסנרו מפני זה מלהתזק כול
 השם לפי שדבליהם אינן העמול הנפשי אבל השאונה הנפש ולא
 ד. שלא יסנרו מפני זה הדעה מורכב הטובה אבל ינסוף אונת
 להתזק בה ולהשתדל כשלמהם הנפשי לבנות אל הקצנים
 והחלמה הנפשיה לרע הסדור העל כהם והיונה הכל

יש געשיהם
 יורה שדלות
 המורה היו כלת
 57

ויען בלוד השוחי ויאמר

כאור מלה החשבה

קצת קצת כמון קצת

ואמר זה לפי שאינך היה אומר דברים רבים כמעט אמה וכשיחשק
 שיכלה המאמר להיותו לרבה את הדברים יתחיל כמעט אמה
 כל זה שיש הבלטה רבים לדבריו וכאלו אומר ער אי זה חקום
 נהח. כמון והנוכח השדולן סרכו הדברים וזה כי ירבן שבמאמר
 היאטון יצבון כל טענהיהם ומהאמר ההוא נאילך לא אמרן לאל
 לזכור לענה מרשון לבנים דבריהם אך ישדולן לבד להרד הספ
 הספקו כמה שטענה כדלך התולקים עמהם על דעם
 ויערך ער ויסתלק ער ידעך יחטך יתן ענין ערה
 ערדי אונת פסועה כמון והשעכהן והעזכהן שכבה רשק
 צמים פריץ חלקן החל שיחשורו כן רעלן ולבד כן וחלודת
 הוא הפק שילבד כן אונת צרעו כעס ראשיה אונת בדי עורן
 ענפי עורן וכדין יאכל כרין בכור מנה יאכל אכרין הציל
 שבתליים החמיהם יתק יסלק מלך טהורה אל התזק וה
 נהקטה שכלבהנה מכל אפס שלא היה שלק אכל צלק יתן
 קצרון יסרו ענפון יעדנהן ישלכנהן נשמן המהן שער
 סערה זה כאור מלאת החשבה כאור דברי הנפשה

דא
 שני
 עת
 פת
 אמי
 גשו
 גמון
 שא
 כע
 כע
 כע
 הר
 אין
 גר
 דע
 לר
 ומ
 כא
 פנה
 ואל
 ער
 בא
 שלא
 ישע
 חמון
 לב
 שלא
 המ
 ענה
 הבה
 יצור
 ומ
 ולא
 ענ
 על

לפוננו או יהיה שדון הואר כשקל טובי לאלמתי . ויהיה הרמן כזה
כעבור מה טאהס יודעך לבי דכריכס שהאדס נדון על כל מעשין
אס טוב וחסד רע ראוי לבס שהראן מהכעיס אורי כזה האופן כי הוא
חטא נפלא זה כננה מלך המעט **ביאור דברי הנקענה**

ענה אינכ נאמר עד אנה רבנ

ינן לפנאי ודכאן אורי כמלכס אלה אשר ארס חכנים אורי כהס
נאין כהס טענה נסדה לאמה דענהכס אכל הס מלס לבד נד
עטר פעמים דכרמ אחד לאחד וככל מענה עה שיכורה ל רבלאונע
כדכריכס או אחד אשר על עדהכנו כי לא דכרן עמו כי אה
חוטא פעמים ולא רבנן לאמר כי כמון אלס הדכריס העשן פעכס
ל נאק אמס יהיה כדכריכס שטננה מה לבס על רהיה על ג
מטונדי והעמן אורי וחס אמס על הגדילן מטונדי והוכיחו על
חרפני כעבור מה שארס רנאוס והמכורה והקעיס להאמינבס
שהכל כמשפט והכיוון מזה דאיה שאנ הייה חוטא דען כאמה
כי הטס עורה והקיק על דסרן ללכדני על לא חוס ככפי ה
אנשך חוס על נעש ועדוה אשר כאן כסבה מערכה הכנככיס
כמה הלדה שלא כדין ואין ענה אורי אשוע ולא אמא משפט נדר
הטס המסדר זה הסדר אורי עד שלא אכל להשין מפני ועל העה
העיכורה שאנ מכון מלהס משך יאיר ולא אונכל ללכר טס
הנע מעל הסאיוט כמה שהשינב כאכרן קעט ניסר זרע שהיה
ערה ראש. כמון שאמר עורה נקעט כעס . הרס אורי סכב כ
כמורה של שאלת לאכד קעט וכני עד שאנ מחשב כאלו הלברי
ויסע כזה הפועל כעש הקנהי לל שאין ל הקנה כמון שאין יקנה
לשן כשנרמנהן סכב לשקרן מטכט מן הארץ אשר היה מטכרע
שס כי אלס ינע כן ימנה כלא ספק . וכן אע כשהנסרן ומע נ
קעט אשר הין כהס מייכותי הנע נמשכ כמה . ויתר על אפן
להכורה אחר זה כאלו החכות הנפלוננה ויתשכב לן כאלו הייה אחד
מזרין לדוק אורי ככל עע על לא חוס ככפי יחד יכאן
נדודי הצנה כי ויסנל על דרכס לל שדרכס סלולה ודרוכה
לבוא על מרוכ ההרמדה ויתמ אלן הגרנדים סכב לאהלי
הנה מרוכ הצנה אשר ל העכנל על אמו ונדעי נקדוכי ומודעי
לצריס עד שרתקן ומע נשכמנע . כי כמון דכל האנשים
מאנן הרבה שיעלמון עיניהם מהס אנהכיהס וקר וכהס וישכמן
אורה . ולא זה לבד אכל האנשים הגרים ככפי נהס
אונכל לחמי ושפתוה מטכנ אורי לר עבה הייה כשערה
לעבר. קדארי ולו וענה נאק לס יארה שארמק ל כדברי ל

כבדי

לן טן נכד ולא יהיה שריד כביהן . על יום העול נהרשע כבאן
עלן כמן אלן הערור יהמהן הכאים ויהמהן הקודמים עד שאתם
שער כזה הנה אלן משכנה האיש העול נזה מקום האיש אשר
לא ידע והשכול השם . נזה ככר נמאן ומשך כמות לפי
דעה בלד . ואלה הרעה הכאנה לדיקים אינם מזה המין
כי אינם מכלה אנה עד שלא ישאר לן צם . זה באור דברי המשנה
והכלל העולה מהדברים . הוא שכלד יאמר
שכבר אמר אלן

חשיב על מה

שענש הרשעים והטובים הוא אחד בשמן והוא אמרן אמה היא
על כן אמרה הם נרשע הוא מכלה שאין השמן כן אבל נמאן כמות
שנש הרשעים מהלך אחד לשנש הטובים והפלא משע זה לכיירה
הרעה שיהא מניעה לרשעים ולפי שכמן אלן הרעה הנפלאה והמאנה
המאנה מניעה לפי המנה בלד לרשעים לבד הנה יראה סכנה
הנעוה להם המרשע ולזה לא יכלו מזה מה שהטע בלד
להירי הספק על מה שצאה אמרן מדוע הסדר הנפל כל כאלו ה
הענינים ואמר שאליה כן שאינם יושען מזה מה שהניע עלן שאין
השמן כן שאין ראוי לבטל צאת הנצרה המאנה לפי דעתו מדקה כלום
מפני מה שישען אינו מעצמן כי הוא אפשר שחטא אינו ואם לא עשה
על מפי שלא השתל כשידע השם כפי היכלה כי זה גם כן מעצמו
לזה אמר נזה מקום לא ידע אל . ויעק אקב ויאמר

ועתה יצן

כאור מלה המשנה הלשון

ההכרן ל הלשון ל אני יהיה מעטן עצה פנים . ומהרן רשען . ככר
הנע . ויסע מעטן נשיעה . צדודין צדודי הרעה . ויסלק על
דרכם באות הדוכה והסללה לרוכ ההלכה עליה . זרן המע
היו כצדים . וחנה לבי כמע הרמן כזה עם היונה חונן אנה
מאד כעבור כבי כמע זל כדי שאעמיד ממנה כמע . או יהיה חנה
מקור חלון השפת חנה אל . והרמן כזה שהיו חונן אנה פעמו
שאעמיד ממנה כמע זר הוא לה ואינה מרצה ל כלל . ואפשר
שהיו לה ענה כמע כי לא ידעו הזמן אשר היה מעה אכרן כעו
עד עה ההכמתן עם רעיו ויהיה פירושן ומה שאע חונן כע הוא זר
עוילס אשוי על נכב . וארמלה פעד שע זל שלא
לחד ל ער טלס כי אם הדב לאש שע . יד אנה חכה הטע
והמקן ויוכרבו . והמקן יתקנו . תקן שפרן . שדון שיש דין
והוא שד שאל כנז . והרמן כעבור מה שארס יודעים לפי דכ
דכריכס שיש דין ומשפט על כל מעטה הארס צורו לכס
מהכעיס אנה ככמואלן החרפה אשר ארס ומרפוס אנה ויה
ויהיה הדעון הנה ואם הוא לשון עריר וכמוהו יתאן רכיס

לדס
נשאר ל עשה

והכלל השולה מהדברים

הוא שמה שאמר כלדך

שאין ראוי שיסדרן הגזירה

הכוללת אשר עשה משה שיטעון אינו מעצמו הנה יאמר

אינו שהענין כהפך שהנא ראוי שיקרא משה עמו מעצמו כי

מהרשעה שרש זה הדבר וההתלות בהאמת אלכל שהוא נדיק ויש

יותר מן ההאמת אשר להם באשיות אשר הענין רע שהכיוון ר

ראיה מהם נעדר שהצורה הכוללת כשלא רהיה צדקה באיש אחד

הנה היא כצורה ומה שטען כי אינו אלא חטא ככל שהראוי

מאמרן וכאן שהנא ידע אותו כפי היכולת במאמר מורה באמת

שהוא ידע אותו והוא אמרן כי עתה יקום כי זהו האופן

אשר יציעו כנאל הודיעה כשם לל כשמתקור מסכות אלל הענינים

העומטים הפועלים אהם עד שנכלה אל הסכה האמורה והנה צדה

אורה אינו על שהם היו מוטאים חטא נפלא בהכעיס אותו כזה

האופן עם הודאה שיש על כל המעשה צמול וחשפט

ויפך עפר העבתי ויאמר

כאן תלה המענה

מהשכחה חושי הרציתי

שיאן דומתו כולל כעאר שצטרף באהני השורטן הראש

מקומן עין אנשי מקומן שיהיו רואים אותו המיד ירצו דלם

יעשו רצון דלם אונן צלתי עצמורין ולאו עלמין זול

עצמורין ולאו ממטא ענרין די חיל כלע ההון אשר

כלע יאכל ראש פתעס יועען ראש ולענה ופרעס הם

מתאים יצע שם והראשן שישיב יצען ולא יעלס ולא

ישנמ כפי דלם כי רצן עצב דלם כאשר רצן הדלם עתכ

אורה זיל שלם עצמם עד אשר רצן אורה כחמנדו לא ימלא

כחמנדו ועשרן לא ימלא דבר שהכל יאכד יחול יצלמ

כא כמלאה ספקן כהינה לד די יעד לע מעען צרנה דומק

עמל הגאר והרען כן אוש עמל נאען כלמנמן ככטרן

מעשק כרצל כל עין שלכרצל ומלכהו הברכהו או ירצה כפה

העבור כן ניהיה שפ אל המט אשר יורן הקשה התצקה

מהרצק אשר לה או ירצה כפה מעען הרשע ופדק הוא להט

המרב ומדודתן הוא המרה אשר כה משכן הארומה

לצמנען בעבור המעאים אשר עמל ידע ישכר מדקומה

שעננה אנה ילל יצלם ילה ומקומן וינע עבדה כמון

הנהרות הנהרות העננה ונתלה אמרן מאל זיל שעה לע למלה

כעבור מה שאומר ואל והעיותן דברים כגדון זה כוונת מלה

ידע קשם
כפי קלגני
ככר ו

למלאה שאלהי ולא אצטג כדרך שיזנה אדם עבדו הנה עם כל צד
לא ועבר . דומי היא צרה לאשרי עם היותו תלמן אנה מאד כרי
שאקמיה ומנה כנס צד האנשים הפתורים בעל האן ומסו כ
אקויה כפניהם ולא יבטון ולדבר כ מרפנה וכנס
כל אשרי סודי העבנה ואלה העומדים עמי והם דעי אשר
אהכרו נהפכו כ לעונשים נמר פני מרפנה רכנה הנה לרוב
כמיטנה דכרה עמי יתר בעני וככשרי כאלן אין כ כשר
כלל ולא שאר כ עני שלם שלא נקבנהו העמנה דק הדכך ל
לשרשי שני השפס שהוא דומה לעני . מעט מעט ארם
רעי כו מנה השם נענה כ ללא פגע למה הרדפונ כמן אלה
הענינים המתרפס ונתי או ירצה אם השם ידעך אנה ככמן אלן
המכור למה הרדפונ כמנהן עד שלא השכעו ובשרי לרוב כ
שארהכר אנה . מי יהן אפה ויכהבון מל כדרך שיעמדו
לעמ נאולס אמר זה לעמדן שדכרין עזרקים אב אעפי שרעין
היו מרחיקים אנה כמענהיהם הכתובה . ואין לאמר
שיאמר שאני מענהי כאלא הטרלה לדעה השם כאלני כפי
היכול כמן שאמר כלד על אונכ פאמרן עה יקנס למ ידע
א . כי את ידעתי מי שאל נפשי ומעט לה הלמה עטר הנאת
נקים לעמ נידעתי האמרן אשר על עפר יקנס והוא השם
שהאמרן מן הכעשים הטבים על הארץ הוא השם קראו אמרן
להינה אמרן אל מקידורתנן כי אמת נבול מן המאמר וכל
ממנו אל הקודס ואמנס הוא דאשון כמליאנה ואפשר שיהיה
אמרן והאמרן על עפר יקנס מנה על הנצמה והקנס על דרך
אמרן אני דאשון ואע אמרן . ואמנס הכאמר הדאשון יתר נאור
מער השען ומת הלען . ועס כל זה ירבן חכונה עד שאמר שנקכו עני
שכרן עמי עם הינה רואה השם ומשיך אורן יתר חכנהי ואמר זה
לפי שכר היו מיתסים שחמא כאלא ידע השם כמן שקדם כמענה
הקודס . והנה מה שקדם מסל הרעה היה דבר נעלה . ואולס הירע
המשיך אנה אשר אני אמה לי לבר הוא שאני מעמד כו מור מלי כלק
כלנה כבך נמכי הנה היה דאני לכס שראמרן למה שדוף אנה והנה
נמא כו שרש דבר שראוני לנ להרעם על מה שאני מהרעם ולשפוט
מכנה עני הער משאני באושי הארס לדעה הינה דרך נער נראוי
שיענה ממה שיראה כו שרש דבר כזאה המקורה כעבור מה שרעען
שיש דין ומשפט על כל מעשה הארס . גורן לכס מה כשם אנהי
כמן אלן הכעסנה כדי שלא יבלג כחרכ כי החיחה אשר אנה ובאני ל
כזה האופן הע ען שכל שעענה הפולה כחרכ להונה והק שים

נקיים

חספור

לדעבס

ה

ויבטח לבטחו העושה והעושה לא היה רוצה להטות חוטו דבר
 אבן שרש הדלים ועלם וזל שלא עזבם עד אשר רמז אורה
 ונצל מהם כזה אשר לא כנהו הנה גמולו לא ידע אבר שלם כדמס
 אך הם כולם יצעים וירעו וירעו כמון שרש הדלים
 ולא יחל כמחור נעשה דבר אשר לא יאמר רעה אשר גמול פה
 אשר לא שאל כן יאמר חוטו מה שעוול כן כעבור שלא היה
 היה מטאיר דבר מאשר כדון לאכלו אבל היה כעוול שינצל
 ויהמוס די ספקו הנה היה גמולו שלא יצטרע עמו עד שיצטרע
 למה מצולתו מה שיאכל או ימנה ברעב ולמארה הסבה הנה
 כרכה טוכתו שלא יחסר לו דבר אף יהיה לו ניהיה עב
 לפי שכל יד מוש שאל וואן הפועל הבואט לעשקו
 ואם היה שיהיה עשירו לאלא כענו וזל שישלטהו הטעם
 לאכול חוטו ישלכנו הטעם חרון אפן ויודיד עליו כשטף חרון
 אט כבארו ודעה אל רעה יאמר כאשר יכרת מעד כדל
 הברכה קשה הצדה שהיא חת חמושה כי הוא יורה כח בבת חת
 ולמה ירבו שהחן יתקב אורו ויעבדוהו שלף החן היורה ויא ואלף
 זה הישע וזל שיעבור גוט והכרה פלהטן ומחודדתו זא והוא
 הותקם היורה חסוכן ואי אפשר למולו כן שיהיה וככלל הנה כל
 אחר מהאומים ילקק עליו ואפסד שגמור והוא יורה עמן
 שהרען כזה שלכוכ היורה זה הרשע עמן לרע הנה רבן שישלפם
 החכם חרבן וואו מתקן וצדק להח חרבן החזק החזק הנה יחלק על הישע
 אומים ומחודדתו שהברכה כזה חרבן וירצה כזה שרבה שיצא
 החרבן יכלו עליו אומות מות כל משך וכל רע שחן לו כעבור
 צמטנו וזל החמאים אשר רבן והעלם ואכל אורו אש אשר לא עפס
 כמפסוק וזל האש הנפלה מן השמים וישפך מי שהיה שרוד לאהלו
 עד שלא יהיה לבית שרוד השמים ילן עונן כי נלחמו מן
 השמים עמן ויגלה כזה לכל כי הוא היה רשע והאויץ כאלו היא
 שונאה אנה לרוב התקדוים הרשע אנה יצענו לו חמה ילה
 ככל כרגו מתקומו טוס אף השם וזל שיששקנהו האשמים חוטו
 ויסירנהו כמנצק וכמהירנה כמון העירנה הנבונה שילבו כמנצק
 וכמהירנה הנלמה הוא חלק ארד רשע מלאהים נעלה מי שיאחזקו
 דבר וזונוס אמר זה כעבד איוב שהיה חסיה דכריס לפי מה
 וחשבתו כעבד השם והנה כאן לאיוב כמון אלו הרעה שצכר
 כסוף דכרין וזל שחן שחום נלחמו עמן וארץ מתקומוה ל
 כמון שצכר כראש זה הספר רמז שרצה הרעה כאלו על זר
 האלמחה והוא מה שלקחן חול שכא והכשדים וקצתם היו מן
 השמים והוא מה שהקעע לו מהרע כסכר האש והרנת
 זה כאור דברי המעשה והכלל העולה מהדברים

המעשה ביצור גלגל המעשה ענה זנפי העמות

ואמר כאמר
 וכעבני מה שהרעתי לא אסמוך כזה על ערוב הקוראים
 לבד מה אלקי שחפץ והכלמה אלה כדכריך הנה דוח
 מוכנה יענה ויסבב שאשכ על דכריך הנה כאמר זאב
 ההקדמה היא נושא ערוה המיד מע שר עבה נעה הונה
 אדם על הארץ והוא כי הלמה הרשעים ושמהם לא רב
 רבניים ולזה אץ דאני כבמון זה שיקרא טוב כי הבלמה לע
 עם יעלה רוממותו לשמים הנה יאכז אכזן עתו כקלה מון
 שהפסד הצאה הנה כמנהתנס שלא יאמר חמתו ולא רשע
 כמ הזנר לפי שאורש הרשעים איש רשעים שם כאופן ה
 היטש הדברים המשכים פתח כן לא יאמר חמתו זכר כלל העין
 שארן לא יגסיף לחנות ולא יראנה עוד אנטי מקומן מה
 שגלגל להלכה האללה כסבה הקפון ח מתקן הנה ישיכלבס
 נענען שיתלשו כען וינכחו להנה הדלס אשר הקפס אכיהס
 אן דין בעלמס השכה גלגלן כי ישיכהו השס פאנפ
 מקשפטר והחלטה שינכח לעשנה זה התק מה שאכבון
 מלאן מתקא עענין ועמון על עפר השכב החטאה
 ההיא כי לא יכנע לבבן מפע הקרב והיושועה אכל
 יהיה לרע המיד ולא יעצוב דרכן הרעים והמה מה
 שהיה מדרכן לרפץ עלה הענה והכמותה עד שכאלר
 ההיה הדעב הרעה מרוקה כפין הנה לא ירעה לבס אנה
 לאנשים אכל כחידנה רחל המת לשונן ויתחול עלה לא
 יעכבה ויחנענה כהן חכן לראתן כן ילמדו האנשים זה
 נידדן לאומנתן אן יתחכו להשאר חמתן שלא יזיקס כאלק
 הדעלי והחמסים הנה ישוב השס במולק הוא שהנא
 יסבב טעה שיהיה כקרבן לשאר חציאותו והוא החמתן ש
 שישוכ זכר רע ומטקה עד שיהיה כקרבן כמדרכת מר
 מרודה פרעס וזה מהפלנה המשל כאלק יאמר כי הנא היה
 חפץ שהיו עמון המיד הדברים הרעים ולשם זה עשה
 לן זה כאלק הוא נמשך כזה לרענן והנה ההן אשר
 כלע ואכל יקי אמ וישלכמן לבעלון ולא ישאר עמון אכל
 יהיה יעננן מה שהנא כרבלה המרדונה והרנע וזה פהא
 ינה רוע פכעס וההרצהו לשון אפעה כארס אשר שס
 ולא יראה נשפע החזונה הענכס והחכס כמון דכס
 נחמאה והנה יקרה לן מרוב הינפ שישוב לר כן יענן
 וישתקן לאחריכ ולא יהיה חמת נזה נענען כעבור שהיה

כתוש

דיוע

שדכרי עם השם אשר לא אוכל להשיב אפן מוטע . ארם הפטון
 אל נביהו נשיון יד על פה מרוב הרמה והוא שיהיה אוש
 רם נישר כמות מוכה בבאן אלג הרעה המכה העלמנה על
 לא פצע ועל לא חמקה . אם באר לכבוד רוע הסדור העפל
 כאלו העטעב כאושי הארם הנה נבהלה ואתן כצרי פלגה ו
 נכערה איך אפשר שיהיה לרשעים מה שנמצא להם מעונ
 ההלמה . מדוע רשעים ימיו ניזקין גם נברן בעשן נברן
 ניהיה צרעם נבון שיש לפניהם ולצאיהם הם לשענה ע
 שיטתן כן רמז . ככהם יולם שלא יצע כן פחד ואין מס
 השם עליהם כלל וזל שלא יעש שום דע . שערן עבר פירן
 ולא יגעל וינצא הצרע למן פרק הרך למן רצני ולא השכל ע
 יתיה העל וזה מעל כרובי הלמה כקענהם ככל העעעם
 שלמו כעיהם הקעעם וילכן כצן שילבן רבץ נילדיהם
 ירדון מרוב השמחה ושון רנה מרוב שמחהם כאלו לפניהם
 הלך וכער נישמתן כאלו היה לפניהם קול ערב . יבלו כע
 ימיהם וזל שלא יראן דע ככל ימיהם ויבא להם המנה פצע
 קלה מער וזה כלל מרוב הלמה . ואם תאמר מיהין אלג
 המלמית ככה האופן הדע בארם כי הם הרעים שכאשעים
 עד שאמרן לאל סור למען נדע דרכיך לא חפצנן ולקח הלבן
 המיד כדרכי הרשע וכפזן השם נאמרן מה שדי כי עברנן
 ומה נעשול כי נפלל אלנו ונבקש ממנו זכמן . הנה בארם
 עם כל זה לא משבת הרעעים אכל דמקה מנע ערם ואלפי
 שנמצאן מלמית זה האופן והלמה וכי זאר ההלמה אויה
 דכיה להם כמון העען כהלמה העשש אכל היו מן מהם
 ולקח אמה שטובם אינו כדס . ולקח לא ירד אתהיהם
 ככערים כמותם . כמה והתמן יולא שידפך ע הרשעים
 ויבא עליהם אידם וימלק עליהם השם חלש ויהאונכה כאפ
 וכרצבו עליהם ויהיו כרצב לפי חח וכמון נגברן סנפה והדחור
 מרעה אל רעה כמון עארם מספרים העעע הרשעים הלא זה
 יולא מעש עה שהגדה מעונכ ההלמה הרשעים יולא חרבה
 ולקח היה המוש מולק על הדוכעס מאמר יכס ואין לק ההלמה
 במה שאמרה שאלם לא יבא העונש לרשע יבא לבנן ו
 יתבנן השם להם מעא נעלבן וזה שכבר היה ראוי שיעלם
 העונש אלנו כעמון וידע כי חחר מהותן העענהו זה העונש
 וראו שע העונש כידו נקערתן וישבה מחמת השם וירע
 כי או זה עונש יהיה לן כמה שיעע לבנן אחר מנתן והנה
 מספר חדשיון אשר היה לן לחינה הנעלבן וכלן וכיהם לב
 יצע לן הכעס וההכאה אעם אחר המנה לא ירציש כעעעם
 המעשים והמהעם . הלא יולד דעה להסכל מהם איך
 ראוי שיהיה הנקמה השם ככה העולם עד שיהיה הכל

רל שיצבו כאלה
 והסכמה ומה
 אפעהם ו...

הוא כי נטר על מה שסתר בו איוב דבריו בעבור ההצלחה הנמשכת
לרשעים והינחה נרבים עם זה ופחד אחרון וישלם אהלם לאודים
ישיב שהוא לא יתקד שלא תמא צאה ההצלחה דבר ונעש לרשעים
אכל אחריותה לרע ואם לא היה זה הדע כחיון כבר יהיה כחיון בעונו והוא
אחרון בעונו ירע דלם ולקח ראוי שלא יקרא זה הצלחה אחר שאחריותה
לרע וקרה השכ כבוד להחלט ומה שצאה אדם ההצלחה לרשעים
הדוסיק לאמה דבריו שהכל כמשפט והדע לרשעים הוא ודה כנגד
הדקה והדוסיק ערה לם כן לאמה שאיוב היה מטא חפץ שהוא
אומר לאל שלא כהוגן ייעך איתב ויאגור

באור חלוקה המענה חלוקה
שאנו סלגנו ז"ל סלג דברי והצטנו והדמהו ערבן הקצונן העשין
ועברו ינעין ולא ינעל ולא ימא הזיע חוץ לרס רפלט פרוק לקד
לקצו דאנו ולא רפלט עוילס העשן עול ומיס ז"ל בעהס הקטעס
ישאן כפף וכטור ישאן דעה כאלה היה לפעוהס הקף וכטור מדוכ ה
השחמה וכפגע שאול יחרף וכפון קר מאד יחורף וזה חרוב ה
ההצלחה שלא ייעס עשר גדול כפגע עליהס החנה נפגע בו רפלט
אלן ידעך יטבה ויחשך חלפס צדקס וחכאנטה
אונן נעלבן כידון אידון ונחמה שדי שרה ז"ל אישפע
חחרן אן יהיה חמה ויחל ויהיה הרען כנה יערה חמה
השס ויערל ז"ל שישרה כוס הדענה חוצץ נבד
נכד חוצץ נחרבן ועבלן ויהיו חכץ וחנה טע שרשוס
פגען אמר כעצם דאן כררף שלחורף עטיוטן הס
הטדיס ומנה עמנוטן ישוקה ז"ל שכל אחד מעמנוטן חלא
מות מדוכ השומן נהד שטה החמוסו מעשן חוס יחשך
דע ומע האיש הדע שלא ריע אלן האיד עכרה העשן
עברה ועל גזיש ישקוד ז"ל שהנא יהיה שוקד לעוד על
הקכר עקרא הקכר גזיש להקכץ אלן עלן עפר נוכנס ונבה
על הארץ כגדה גזיש ואפסר שיהיה גזיש כמשמע
נירעה כנה שהנא יעמד כחוצ ככר כארץ אלן הגזיש שהנא
בשדה רצבי נחל כקע החשור אשר הנא ככר שס ונה
נהזוכרתיכס נשאר מעל ז"ל כל רשוכרתיכס נשארן כוזכה
נבולנה זה ביאור עליו המענה ביאור דברי המענה

ענה איוב ואמר לרעיו שחשן שחונע
חלבי נרתרישן ורהי צאה רשוכרתיכס שרשחונע כה ז"ל אם
נרתרישן על דברי כיונה טובה ל שרתיקרבס מרשכרתיכס
אחר שארס חכעיסיס אנה כהכעסה נפלא סלג דברי ואעבי
אדרס ואחר דסי מה שרשקוס כה החייה לבבי רלשג על דסי
אס הרעה ונה אחר זה טעג עפר האס שיתו לארס שאובל
להשוכן חרעט כהטולנה ומדנע לא בקרר דנתי אחר

השכל
נאור

הוא חשך מהם ויעל נזה ומה שינסוף לנו כעתן ניסיר ונתן ה
 הפתד ואתה שהרע לא יצע לך כמותי וזי יצד על פני שלאונתך ו
 רשע דרכו להנכותו כלמדי שעל זה כא אלן זה העונש והוא ש
 שעה הרע מי יטלם לן כמעשהו אחר מורג האם וחקר השופט
 היטר שיכא הענש על מטאר האכ לבנו אשר לא שאלהתמא
 כחן שאמרה . והוא לקבולה יוכל אחר מורג ועל הקבר ישקוד
 המיד עד הפסדן הנה שרבו ומהקן לן כרעי המוטאר אשר הנא
 קבר כהס לל שלא ידעו שנס לע אחר מורג ואחר יוטוך ה
 המורג כל אדם כי הוא סופר ולפניו חשך אנשים אין חסר
 נכחיה הענן כן הנה ימא זה הרשע עני מכל עונשים או
 אם הקרא הלוה שעש הנה אין עני חכמן זה הענש וכבר
 הרבאר שאין ראוי שיקרא ענש לן מה טיקה לבנו כי לא י
 יצע לן וזה שר עקבכר יבאר בספר הודנה רגע שאין
 ראוי שיקרא לבו מלמא מי שיכאן הרענה למהכונקדוכן
 אחריו . ואיך התמונה הכל כמה שאמרה שאם אשאר
 אל א ואשוכ אלן יסורו מעלי המכונה האלה והנה כל השוכנים
 כנצבנה וכעלנה . זה כאור דברי המענה

והכלל העולה נהדרים

שמה

שמה שאמר עפר שאין
 ראוי שיכעלן הנצרה
 הכוללה שהראויה מן החוט להם מפני שקרה לאינכ הוא כעל
 שכבר הכיא אינכ ראיה מן המוש מזולג סנורה דכריהס והוא
 רוכ ההלמה הנמאר להרכבה מהרשעס עד שלא יראו כרע
 מיהס ולא יפתרו פחד אבל כבר יטלן והסכה והרענה ה
 העפלגה לאנשים אשר הם אצלם וכזה שזה ינהר עמא ק החט
 הושט . כאה שמה שהיה טוען עפר כזה שהטס אם לא יענש
 הרשעים כעמס כבר יצעס הענש אחר מורג והוא שכבר
 ישאן כבהס וכזה ראוי שלא הקרא זה הלמה אחר מדבלטה
 לרע הוא כרטיה הנגה לפי שחזה הצד יהתייב ל שלא יצע
 לאחד מן האנשים דק רע אחר שהכלה כולם אל המנה נא
 ודבליה כל הוא הפסד . ואם כן יהיה הטס עשה עול א
 אחר שיענש כל האנשים שיקיס ורשעים עם שהוא מבאר
 כפשוטו שאין עונש לרשע כמה שיצע לבנו אמריו כי הוא לא
 ידעו כזה ויהיה עול גם כן כחק הטס שיפניס הכנס על
 עון אכנהיס ואכנהיס נקיים ואולם זה שאמר כרונה
 טקד עון אכור על כנס הוא כאוסף אחר אין הנה חקנס הצור

כדרך נפושט ואיך אפני צה ז"ל שלמד האדם ל דעה והוא
כחמור ישפט העלואים העלונים כמו המלאכים והצדיקים
השמימיים ויהינם כצאר ההנהגה העלמה אשר לא ינצל אופן
המכונה כה . ראה מה הצורך מהעונה כמפסק כדרכין כזה
האופן עד שאחיה שההלמה אשר רבשה לרע היא רע הע יתייב
מצה שלא יעשה הטעם רק רע לטובים ולרשעים . וזה אם יחוק
כעצם שלמותו והיה שלאן ושלכן כל ימיו עד שערין מלאן חלב
מרוך השונן וכל אחד מעצמיו ישנה כמות ז"ל שהוא מלא חנך
נזה אשר יחוק כעצם מרה לא אכל בטובה כלל כי רבשה יתה
אל מנה ורמה רבסה עליהם ולפי שהחוק שהיא רבשה הוא רע
הנה יורה מצה שכל מה שורה להם כחיהם רע היו אל האנשים
טובים או רשעים הנה כדמיון העל מהשם רשמיסיון ל ונה
כרבשה הכעול והצנה . הנה ידעה ומשכונתם והמציאות
הדעה אשר איש מוסיף כעבורי וכודים מלבם ז"ל שאהם
המחשבה לתשוב ומשכנה תום לעמן וכל לעשוק האמה תוע
או יהיה הרען באחרו ומציאות על רחמנון שארם כהיורבם
תוקרים כזה הדרוש אשר אמתם והרכחוס כו לא נקחן לך כחמור
המתשכנה המרכולת אשר רבולה כזה הדרוש אכל החמור והעול
קצתם כעבורי ולא רבנו אל המחשבה אי אשר רבנו לאמה דעה
ואמש אמר זה לפי שאורך המוקר כרם מקירה שלמה שיקח
כל חלקי הסנהר אשר רבול המחשבה ואמר זה יכור הנטה והפלי
מרה ואם לא לקחם כולם לא רשעם לך המקירה ולנה אמר אינו
שוליו היו לקחים המחשבה החלוקה עליו והיו מוסיף המחשבה
המסכיות לרעו ונה זה הפירוש הוא היורה נבון לפי מה שאמרו
נה זכר כבאן המחשבה אשר לקחה לאמה דעה לך זכר אחר
זה המחשבה אשר מוסן ואמר הנה ידעה המחשבה אשר כעדים
דערבם כה כמה שאמרהם שהרשע אינו מלא והפסד . כי
האחרו ציה כיה ט"כ ט"ב ואיה אהל השכנה רשעים ז"ל שה
שהנחם לבשר מומן הפחד לא ישרל כעצם התקנים אכל
ל האהל להיות לחסה חזר וממטר . ואולם הרשעים ימרו
אל הכעס התקנים מרוכ הפחד והנה הפחד הוא ענש הרשעים
כמו שקדם מרדכיכס אלא שכר ביארה אז לב והמנוש שאין
זה מרד . והנה מוסהם המחשבה אמה מרדה היא הנדסה
דערבם והיא מה נאמרה שם ועליו אהלם לשונדים . ועל
לא שאולם כל עכרי דרך שינד עיס קרונה הזמן ואורות
והדמיוס שיגוז לפי האותם הונחש ולא רבחושן . טה שהם
יספין כי כרי קדה פטויס רבנה שלום איד ז"ל שבנס כאאק
כעיר או כמדינה . העך האיש העו מעצמו אלן האיד ויכל מרוכ
הלמה חכן שאר האנשים וכנס שיוכל העברה כארץ אשר

השקלה

יספק

ויהי והטעם אשר משבר לסתור כה דבריו . החפץ לטעם כי ה
 הצדק להושל לך ואם יגיע לך געלה כי דבר דרכיך עד שיצאנו לטוב
 לצדיקים יבכח עמנו והצדק והיושר כדי שיושלחן המוראנו ממך
 שהצדיקו בעצמותך הרעה יוכיחך ויבוא עמך כמשפט הנה אין ה
 הענין כן אבל מה שיועצוהו השם הוא להנעול לבג האדם וכהיות
 הענין כן הנה יאריך השם לטעם להנעול לך ואם לא יטוב לך הצדק
 אשר יאריכוהו יצאנו הענין הראוי וכזה ענין כל הספרות שהיו
 מסופק בהם על דבריו וזוהי מה שטענה שארה הם וישו וכאן ענין
 אלך הרעה הרבה ולא כמשפט למה אשיכך כי באמה רעך אשר
 הכיאו השם לך היא רבה כמות טענה אומר אבל אין זה ענין כי אין
 צד לענין הך עד שיהיה שרעך הוא כשער עגלתך או היתה
 הכונה כשער וכעונותיך אמת בעיני . ארה הויה לך חטא
 מאתו חס וכד . האנשים מתנסו . בגדים רפאים להוציא לך לעולם
 עד שאלוהו שינכרתו ללב ערומים וימנהו בקרה וזה ענין פלג .
 האיש הישק והטוב לא הצדקו מים להטיברותו אלן ומהאיש הרעב
 רגע למחך עד שימנהו כרעב וכאן . ואולם ארה הויה מכבד הא
 האנשים הרקיסים והארונים אשר הם טאני פגע להאכילם ולהטקוהם
 כאן הם אדונים כבדת . ואולם המלשים טאן אלמנה ויהוים
 לא הטובה כהם לנה להם דבר ולא להילם מעשיותיהם ואלך העונה
 חזקים לצדק ועל כן סכנתך פמים מכל צד צדיק לבדך ולב
 לבדך פחד פתאום הויה תאך טראש . או יבא לך מחך המכאובים
 עד שלא תוכל לראו ושפעה מי הרות הכסף על כן לא הרעב אם
 יצחק כחן אלך הרות הדבור כי עונותיך אשר זכרה לא הויה טע
 נאלו מהם הטון אלה . כאמה השם כבוכה שמים כי שם טאך
 ינה פועלה לטענה הנמאים אשר שם וראה העלמן שכבוללים טכ
 כוכבים שהם רמים ואך ואולם אמר זה כי מלך הסדרים קצב קצ
 ידענו העלמן מהם ונתן מלך הכונה בהנשנותם ידענו כמה
 מחוייב שיהיה ויתק זה הגיס השמימי אשר הוא ראשן לבל הגל
 הגלגלים אשר בהם כוכבים לבל הפתוח . וכל שכן וכשהשקפנו
 כזה חצה השם חצאנו רוב אלך הכוכבים עגס מאד . או ירצה
 טאש כוכבים לוכה הנשאר האורך ככוכבי המכוכה אשר יוצא
 אצל המיד הכוכב מפני הטענה האורך המיד כי רחוק מאד אלך
 המכוכהים טאן שפידשטן כחמישי ומסר מלמנה וזו . הרחשוכ
 כי כעבור זה המרחק העלום אשר כיעט וכן השמים אשר שם
 ככר השם . עלם מומט מה שיעשה כבאן ואמה מהידע א מהעשה

נהיו

סו 134

לפי דברי ית' דוס
 אל המכוכבים עגס
 מאד

אל

ויעקב אלפז ההינוני ויאגור

כאוד יעלה
סכנו יעיל

החשה . כעב רעלב . הדס מעטן רוס וינשר : רמכול רתח מטכונ
 וזדועור יהומיס ידוכא כל אמד ומרועור היתומיס . דאט טאפ
 העלונ שכגלגלס שיממאן כג כוככיס נהנא נלגל המזלה . אן
 יקדא דאט כוככיס היתקוס שיהין הכוככיס רבכוכיס המיר
 כרגועורס האולעביר כי היתוס הדוא הוא כרבלס הרומטוק והלכס
 טנו שכארטן כסר מלמנוה ל יוז והנה הלכה היתוס הצה ישוירטן
 על אורה ורתק הכוככיס מן הארץ כרבלס מה שאפטר כרוען
 השעור כמון שכארטן עס . קומטן כרוען מן העולם . נעה
 יוצק יסודס דל היא כיסוס ומשמרס נגד נהר רכ והוא מי ה
 המכול . אם לא נבחר קיומטן כאמה כאשר האוש אנשר הקיומטן
 והשמידטן והנא נבחר אכלה שאהיה כעל הדעה ההיא אם והס
 אנשי סדנס . הסכן היעל כעעס ההסכן הסכנה . ועלס
 העמק כאלס . רבצו השאב להכנה אמר ההדסך כאלס הפך
 הפנעיס היעס אשר קדן כן אן יהיה רבצה ומצרה כעס
 דל שיהין לך כעס ומצה העטן גם כן ואכנה גם אנבי מונה
 כזר זהב . וכאר נחלס אנפיר דל יש כהנאאר הכער
 נחלס כעפע וכרכוי כן ישפיע השס לך זהב אנפיר . והיה
 שדי כצדק היען שיהיה רכ זהבך על דק כקל נדי שמורה על
 החעק וההפלגה . רועפיה דאס לן אן יהיה מעטן הכפל כ
 כוהר גמיון וכפל והעק . ועדיך השלס דל שלא כער
 מוחר דבר מהדס יס אשר השתל כענצויהס . והאמר לנה
 דל שהעמק ככונה והקדק ולא יעק רע . ושח עעס שפל
 עעס . מלא אי נקי הקי . מלא ככוכב אי גזול . זה כאוד
 מלוג החשה . ביאוד נלוח הנוענה . ענה אלסן התא
 ואמר האס הארס
 כאשר יעיל על עצמן המעכיל המיושר דרכן עך שיעש השס
 הדשע רבן עמורן רשעו יחז המועל שהגיע לשס הנה אין ה
 העטן כן כי מה שיעשה השס יחז אינן דאני כי אם על זק
 החסד והחנה להעוב אל האנשים ולסרס עד שיגיעו להלמה
 הרבא אשר כעכרה כבדאן לע לערך עמון ולנה יקדה שיעריך
 לרשע זמן ארץ כלב לקבלו הפעמנו כרע אשר יעמדין נכדי
 שיהן הדשע אל לכן לענוכ דוכן כסר הצרין הארץ ויסוכ אל
 השס ולא יאריך לכדיק כדוך שלא יתפיק כדוך הרע אשר החל
 להרעה כה ולנה אין פלא אם אס המנאל ההלמה לרשע זמן

ההיקפולות

אל

שמחריך
לישעכיל

הוא שכאשר השפילו שאר האנשים וכאן כשפלתה הצדקה האמת
כזה זל שרעלה והם נרעל וזה כי השם יושוע מן שהוא לא עשה
כחוק . . . הע יצע וההצלה לך עד שרמולו כבוד כפך אי צ
גדול הראוי לבוא עשה גדול עליו וזה כי האיש הקי יולט כפונג של
עליו גדול . . . זה באור דברי הוועה . . . והכלל העולה גהדרים

הוא שיה שיה טוען אינו מזה שידא
לשעש וההלמה זמן ארוך אינו מתנויב שלא יהיה הכל מעוב
נוסטר והשם וזה שאומם היה מתנויב שישעו הרשע הבק עשה
הרשע אל היה מניע כזה הצק אל השם כדי שיעל עצמו מן הצק
אבל למה שהוא מכואר שלא יצע הצק כלל אל השם ברשע שישעו
הרשע הוא מכואר שיה שישעו השם מזה זל לשפט האדם על
מעשיו אינו דק להענין לבט האדם וכדינה הענין כן לא יונע שלא
המחיד הלה הרשע זמן ארוך לפי שהשם כבו יאריך למעשיו כדי
שישוכ אליו הך הזמן שהוא נשכך דרכו היעה . . . ואלם זה
שלא יצע הוד לשם ברשע שישעו הוא דבר כואר אלפן והפך
זאת הצדקה ואם הוא מכואר מעצמו והוא שאם לא יצע רועלה לשם
כדך הצדקה הנה לא יצע עק הרשע הרשע לפי שהרועלה והעק
הם שני הסבים ונשאר אחד ואלם הוא מכואר שלא יצע רועלה
לשם כדך הצדקה אם כן הוא מכואר שלא יצע למ הצק ברשע ה
הרשע . . . והנה כואר זה אלפן על זה האופן לפי שהיה מכואר
אעל שלא יצע רועלה לשם כדך הצדקה לפי שהוא מענין לעצמו
לכד . . . ואלם פרשע הרשע היה אפשר לספק שיציק כאופן מה
לשם לפי שהוא מפסיד ומשחית פועלו השם כיה שהוא מציק לאור
האנשים והפועל ישוער כשישחית פועלו לפי מה שיחשך . . .
ומפסיד שגאור אלפן לא כואר הישפט האחד האל השנים אבל
הנה כל אחד מהם על שהוא מכואר מעצמו . . . ואלם זה שהיה טוען
אינו מזה שכאן עליו והמכונה והפגועם להפלא לא פגע הנה
אלפן ישיב על זה שכבר מעא אינו מעאים נפואים ואם לא הרשע
מה מהם שכבר היה לנקח למעכן בגד אנשים חסרי הכדדים
ושארן ערומים והיו מרשכים ואל היה ענין לשם האנשים
לשרת ולרעב להם והיו יורשים כרעב וכצוא ואלם הרשע
והרקיפוס היה מכבר אורש ומאכילם ומשקם וזה היה כרעב
הצורה . . . וזה שאם לא היה נהג דבר מהונו לאיש והאנשים
היה למ הרעלה מה על מה שהוא לא היה מטיב לשם אהבה
מונום היתה הסבה המונעה לא שגאור העשים והצדקה ואלם
כשהיה מפסד ונהגן וכלה ענין לעשים הדבר היה מכואר כי מ
משגאור העשים והצדקה היה טוען מזה . . . ומהם שלא היה

לשערהים

האדם הכבוד שרפף שיכדיל כינו וכנייהם יוכל לטעוט אנהם
ולאנה מעשיהם הלך העבים ויכד ילם כעמ נכונ ולא יראה
ממעצתו אכל יהלך כחוג שמים ושם יהיה השמרה למה
ראור כעמ אלך הדברים האם דרך אש. עולם השעה שדרכו כן
אש. העול כמי המכל נקראו אלה עלם לפי שטעם אז כל אש.
העלם עלה נוח וטרו אשר על כעקרו אשר עדרו ערס יומם
נהיה ביסודם נהר יתק עד שטכעמ כלל הלא הם תעמון כזה המעמ
בשמן שהם היו אומרם לכל שהוא סר מהם וכלה משעת כהם
ושלא יפעל להם השם והוא מלא כהיהם טוב והלחם הזלמה רכה
ועם כל זה לא הודו לך על העוב אשר השפיע להם הנה עתה אלך
הישעים ודרכם אשר דרכו כה היא ותוקה מאד מוטע. אן יהיה
אחרו עתה ישעים דתק מע שכ אל מה שאמר אינו עתה ישעים
דמקה מע והרמון כן אין ראור שעה ישעים דמקה ממך וארה
כחל דרך אלך הישעים וערב שהיו מעשבים שהלם יל עזב את
הארץ הנה כשיראו הידיקים עגשם כן ישמחו והם נח נכבון כי
על כן סדו אלך האשיות ויאמר השם נקבי ילעג להם והוא נח
הנה כאמר כאשר עבר האש הקיומט והוא נח הבק אכלה אש שארית
האשיות אשר היו על זה הדעה והם אש. סדום ועמורה וזה כלל
מה שיראמר וממט שאלה הרעה היו על זה העשע שאם היו מער
המעור כה אין קרה שיהיה יתר כרכוס כעמ זה הרבני וליהיו כלם
ישעים ואין קרה שיעל נח נכבון והוא לבדו זכיר בשם
השם. ובהיות השמן כן הנה אישך שורעל עמך על השם ויל
שלך כדרכו ואז יהיה לך עלם הלא אסילך כדכין רבונך טובה
זה טא מפני הטונס אלאו שיהנהג האדם ההולך כדכין
השם ושים אומר השם כלבבך ויהיו עמך ולבך לבה כהם כל ה
הימים אם השוכ עד שדי רבנה אחר שערך השם והם כאלך
הצנה אשר הביא עלך רחוק עולה מאהלך אם יש לך דבר מאמר שלא
כדין וידבר השם עמך כעבור זה עד שהיה על עפר זהב וירוב
העשיר וכהנצאה הער עלם כחל נרכי כן ישפיע לך השם זהב אופיר
יהיה זהבך יב נכבד נכסף יהיה כפל על מה שהיה מקדם. הנה
אם היה מנהג כזה המנהג הייה מרעב על השם כסבר דכקרה
כן וכאשר רשא אל לנה עמך ורעורה אלך ישמך כל מה שהאל
מוטע והשם נדריך ויל שלא יכר מוקד דכ ויהדכרם אשר
השרלבה כהם וזה נס כן אחרו והגזור אומר ניקם לך השם
ועל דרכך מנה אע הסך מה שהיה אינו מירעב מוטע כאומרן א
ארחי ניר ולא אעבור ועל עיבורי משך ישים. אם היה ענה כן

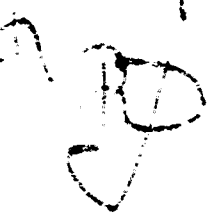
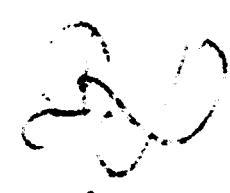
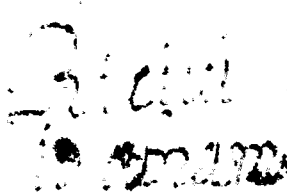
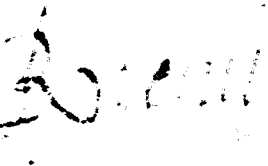
האנשים העשירים השמן בין שנינו כפי הכב ואשר דרכו כיוצאים
 לעשור היין והמאן ולא יתמוס הרשעים לשרה השמן והיין אבל יצא
 אדם מהם . ועבר מהם יצאן יאקן מן השיר יאקן האנשים
 חפז המס העשור להם . חלום היענים . השוער רצען . רפלה
 דבר כלן עמם . כמורדי . אור שהין מורדים ל' כצם שהנא אור עלם
 ואפסור שיהיה הרען כזה אור הינס והנא יורר כבן לפי מה שייספר
 מעשים . לאור יקנס רותם כעבור האור יקנס הרנא כבוקר השכם
 קודם הינס להרנא העטיס והאכוננס . כגב הכף נספר וכמוהו
 והנא כאמך אור . שורה שאף המהנה לערב . השורה רחא
 חז מעטן מהרבה . יונס דמון למן אשר להם בינס . כייכיר
 לבהנה למנה . נבא הער אשר יכיר איש אר רעהו והנא כשיאור
 הינס הוא להם כמון לבהנה למנה . קל הוא לברוא כבא הכר על
 פני מים נסס ירמכא כרי שלא יומא . יצאן מיומי שלג לל שהם
 ישורה אורם כקלוק עד שיראה כאלן גלם . שאול מעאן וכן ישמה
 שאול כקלוק האנשים אשר מעאן . יחס אורכ רבנס אורכ יו
 מרס . והקן דמה דמה האבלהו ויורק לן . רועה עקדה מספר
 עקדה . יקנס ולא יאמין כמין יקנס כל אחד מהאכדים ולא יאמין
 כמין לראת והרשע . רומן משו פעל עבר ועשנו כעסרו אלן
 האנשים והרמיקן משו לא יומא אף הרשע כשור אבל עשה על כ
 דרכיהם להרנס . והנאוכן פעל עבר מכנן הפעיל והשרע שך
 ניהיה נשך נומך שט שרשים כעטן אחד והנא מכנן וימוכן
 כענס . כלל יקטען ככל אמר מן האנשים אשר לא כרתו סיה
 עמהם יקטע היטשעס כיהם שלא ישקן ויהדמן אורם . יחלן יכרע
 לאל להל ולדכ שאינן . זה כער חלני המענה

ביאור דברי הנושעה

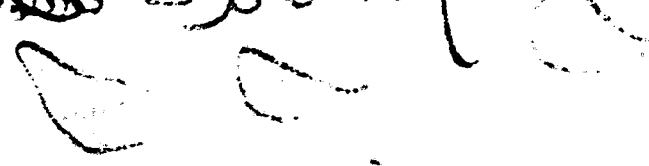
עה אינכ ואמר גס הינס שהוריהו
 והעלגה בבסם . להרשעס הרעמה
 וכ כבה מכה יורר מאמתי ולקח אל ראשיותי אפ הנדלתי והנספתי
 להרשע על מואבי . מי ירן ידעתי אפה השס ואומצארו ואבא
 עד הבונטן שאס היה אפשר זה הייתי עורך לפעון משפט והייתי
 מרובת עמון כטעמיה מצקנה ואף ארעה מה שיענני ואכילה
 מה שיאמר לי נאדע האמה מוצאה המקירה כי באעה לא יבא עמי
 כבמון אלן הכצכים אשר ארם כאיס עד שארה העללתי עכב
 מטארי כאלן התטאים אשר צכרה אשר אפ נקי מהם לפי האמה
 האס נאור לעזל שיריכ עמי וירקפני כרכ כמך הנה אין זה
 ראוי אף הנא יאויס כי כמ לעמוד לפעון ולהרובת הנה כזה הנה
 היעד מרובת עמון אס יגיעהו דבר ולא כמשפט והייתי נעול לעת

חונן אלמנה כמה שהיא חכמה ויומם להציל מיד עשוקים והיה
 משה הירומים כיד עשוקים ולא היה עוצר אותם . וזהו שכב
 מעא כמה שהלא אומר שהשם עזב את הארץ והוא עם פלג כי כב
 כבמו זה העם מתאן דור החכול ואע"י סדוס ועאורה ועל זה
 הגיע והעונש מה שכבר הצע והכזא דאיה אלפן על שהשם
 סקר האוס על השעין כמה שרדס לאע"י דור החכול שלא נל
 מהם כי אם עח ובורג כי הוא לבדו היה ז"ה כדור ההנוא ומה
 סקרה לאע"י סדוס ועאורה שאם היה העם כן לפי המשככה
 היה כחכמה הזרנה שיסכים כחזקה כזה הרובי הבלא לרוע ה
 המשככה ולתה טהן עזה אלפן לאונכ שיטוב אל השם ויטיבדו
 השם הטובה נפלגה לא ישערה . ויעק ציוב ויאמר

כאוי אלנה החשה .
 מרי שיחוי הרען כג שהמורה והפלגה כבעסי להררעם על טכ
 שכרי הרעונה רב . ידי חכרי . רכחנה דכרי הרבונה
 שיש כו הרען פני ישוים כו כח . נוכח עתון מהוכח עתון . מפלגה
 ז"ל עתוי וכזרי או עפי . קדס מזרח . נאחור מערב שמאל עתון .
 ולא אתו ולא אראה . יענוק יכסה יעלם ניסהר . יתין דרוס .
 כאשורן פסיערן . ולא את ולא אטה . ולא אחיש . ולא אסור מהנה
 והנה מזה שפרטו דכך עם ולא את והרען ולא אטה מזה שפרטו .
 או היה ולא את דכך עם דוכן שאהי ועם מזה שפרטו היה דכך
 ולא אחיש והנה ו"ל לא אחיש נספר כחון ו"ל נאה ועה . כאמר
 כענן אתר . נפשו אורה ודענן נבספה . מקי המצטרך אל כי
 המצטרך לאור יקרא חך כאמרו לתם מקי . נאחי עבדי . מפנ
 חטך קורס כח חטך המקדים הדשם . ומפנ כסה אופל הצוה האן
 ז"ל שלא הייה דנאה אנה . חכלן יקחון לעשכנן . מובאן ז"ל ט
 שיטון מדרך להתכא מפנ הרשעים כן יענאנס . הן פראים כמטר
 שהם חנה רפוד ויעמדון עם לודק כן אל הרשעים חכמי יחייק
 לודק האנשים . ערכה לו למס לערים ז"ל מהחזכר יקנא הרשע
 לו למס ולעריין חן העונשך אשר יענוק האנשים הכאים עם . פלג
 הרעונ . ילקטו יאחרון . סקרה ככוא הקור . מזרס הרוס ירעכו
 מהמים המשפעים מההרים ירחלמן הענבים אשר הפשיטנס אלה
 הדשעים כי הם ישודו מפנ זה אצל ההרים להינה להם לחסה
 ומכל לחסה מכין עור ס מפנ שאין להם לחסה מכין הגרים
 להינה להם לחמן . יקלן מענר ירוס מירוב השוד אשר ישען י
 יקלן הינק ולא ירחמון עלן . ועל עט יחכלן ז"ל מה שעל עט
 יהנא לבגשו אשר יבסה כח יקחון לעשכנן . עידוס הלבו מכל
 לבוש הם סכבו שילבו העשים עבונים מכל לבוש ועבוס
 נשאן עמוד רענש נלבנו רעבוס האנשים אשר נשא עמוד
 רענש שלא יחמוס לאכול חמתן . כן שורקס יצהירן ז"ל ה

מקומו

ז"ל שיחוי הדען כג שהמורה והפלגה
 כבעסי להררעם על טכ
 שכרי הרעונה רב . ידי חכרי . רכחנה דכרי הרבונה
 שיש כו הרען פני ישוים כו כח . נוכח עתון מהוכח עתון . מפלגה
 ז"ל עתוי וכזרי או עפי . קדס מזרח . נאחור מערב שמאל עתון .
 ולא אתו ולא אראה . יענוק יכסה יעלם ניסהר . יתין דרוס .
 כאשורן פסיערן . ולא את ולא אטה . ולא אחיש . ולא אסור מהנה
 והנה מזה שפרטו דכך עם ולא את והרען ולא אטה מזה שפרטו .
 או היה ולא את דכך עם דוכן שאהי ועם מזה שפרטו היה דכך
 ולא אחיש והנה ו"ל לא אחיש נספר כחון ו"ל נאה ועה . כאמר
 כענן אתר . נפשו אורה ודענן נבספה . מקי המצטרך אל כי
 המצטרך לאור יקרא חך כאמרו לתם מקי . נאחי עבדי . מפנ
 חטך קורס כח חטך המקדים הדשם . ומפנ כסה אופל הצוה האן
 ז"ל שלא הייה דנאה אנה . חכלן יקחון לעשכנן . מובאן ז"ל ט
 שיטון מדרך להתכא מפנ הרשעים כן יענאנס . הן פראים כמטר
 שהם חנה רפוד ויעמדון עם לודק כן אל הרשעים חכמי יחייק
 לודק האנשים . ערכה לו למס לערים ז"ל מהחזכר יקנא הרשע
 לו למס ולעריין חן העונשך אשר יענוק האנשים הכאים עם . פלג
 הרעונ . ילקטו יאחרון . סקרה ככוא הקור . מזרס הרוס ירעכו
 מהמים המשפעים מההרים ירחלמן הענבים אשר הפשיטנס אלה
 הדשעים כי הם ישודו מפנ זה אצל ההרים להינה להם לחסה
 ומכל לחסה מכין עור ס מפנ שאין להם לחסה מכין הגרים
 להינה להם לחמן . יקלן מענר ירוס מירוב השוד אשר ישען י
 יקלן הינק ולא ירחמון עלן . ועל עט יחכלן ז"ל מה שעל עט
 יהנא לבגשו אשר יבסה כח יקחון לעשכנן . עידוס הלבו מכל
 לבוש הם סכבו שילבו העשים עבונים מכל לבוש ועבוס
 נשאן עמוד רענש נלבנו רעבוס האנשים אשר נשא עמוד
 רענש שלא יחמוס לאכול חמתן . כן שורקס יצהירן ז"ל ה

יחדו וילקטו חלקה חתם לפי שהם אורכים הרשע ולקח
 לא יגע כאשר ל אס לא כאשר יתאנחזקוס את ערוס ילמן
 בע הארס בללה חבל לבגז רל שינצל מהס כסור ללה ולא יהיה
 להס כסור להכסור כן כקור ואל העשוקים ילמן להסר מהרוח
 כן סלעו ההדיס וירטכן טס חזוס ההרדיס והלמה העזא כהס
 חבל חתס חכנן טור להסר טס חרוכ טורוה האשיס יגזל
 הירוס ויקחן לויטנן רכז אשר לעפס על העפס וכזה האופן
 יסכנן טילבן העפס חבל לבגז לבל מהס כסור ינס וסכנן
 טילבן רעכס האשיס אשר שאן עמור כי יגזל אורו מהס ולא יה
 יהיה להס לאכול הע האשיס אשר כשונוי כה הכר יעשו טחע
 ואשר להס ירכס לעשור ייע ימאו כי אלו האשיס יגזל טחע
 ייע ולא יתוס לטור מהס ין הפיר יענן האשיס על מה
 החמסיס אשר ישען להס ועפס ההרעיס אשר הוא חוק לעיר
 רעפן אלל ואין ראור שהס לא יסוס כלל אלה דס כל טעס
 וזה שאור טאל הרעפס מחיהרס רכס ין האשיס כמרכ וכ
 וכערוס וכעזא ויחלק אנהס בכל עננה היה ראוי כחן הטס
 אס היה פוקד האשיס להועיל להס טלא יאריך לטאו אל הרעפס
 כד יטיל מידה אל האשיס אשר ירוץ אנהס כי היחמעה
 על אל הרעפס אכזריון כחן העוכס הנה לא הוכל להעל
 הטס בגוס פנס ולרע אינכ גס מן יהיה חסרון כחן הטס
 כסדרן זה הסדרן אשר מט הכונכס שיחטך ממנן זה העול
 והחמס הנה אל האשיס היו כמודר אור רל שחודרן
 כאור היוס החמעה האשיס והס ידאנן כבנאו לא הכירן
 דרכין ולא יטוכן כערכרין אל הר חקן מחנן בכל ענן ועשו
 העשירהס בלה כד טלא יראו אנהס האשיס
 כעבור האור ינס החמעה הטכס קנס טיאור היוס ויהירע עב
 נאכטן אשר יחמס כדרך ינאוס לאלאכרס וכעזא ללה
 יהי גב לנגכ מה שינכל להסרן אז והאשיס יען
 העוף היחמעה כא הער לטור אז לא רזאנן ען וישיס כשיחטך
 הלה הסר פנס חרו האחד מהס כקייזה הכרס אשר
 יומס שטן אנהס כהס כד שיכירוס בלה ויגבוס מה
 שטאט טס הנה כל אל האשיס לא ידען לעוכ האנר
 ליאסס כן כי יחזין יחדן יהיה להס הכקר כמנן אלמנה
 נכאש טא אור הכקר אשר ינכל אז להכיר אש את ריעה
 ולראורן הוא להס כמנן בלהר לטור כי אז יכהלן וינסן כד
 נלא יחמאן כ קל הוא לנס כבנא היוס על פני מוס

כשיכנא

אחרי

חסופי. כי השם כשישמע שדוך עמי היה חסיד אפן חותם אכל חת
 אשה טאני לא אוכל להשא השם כשזנס זך אלק כחזרת לבקש ואיני
 נאלך כחשכ לא אהלא כן - גם כן אלק כשפן אשה שם ששה חשפין
 הנפלאים אשר בארץ לפי ששם השוכב ועד כל זה לא אוכל לחזקו שם
 יבסה דרום חותם כי אין שם יטוב והמים וקייפוס כן ולא אוכל לחזקו
 שם . הנה אם ידע השם הדרך אשר דרכה כהוכחתי הייתי יצא
 יוצא עני כלתי סג כנהב לפי שכאשרו אתה רגל שחורה דרכו ולא
 אשה חתנה דל העתוס האנשי אשר ירבה כן על שלב .
 חתנה שפני לא סרה שחורה אחרי פון יורר חתה ז שאני טאני
 ההנהגה אשר בא לשחור היי כמן האוכל והחטה ההכרחי ונה
 שדומה להם כי ההכרח לאדם כתי יקרא מק כחן שזכרנו . והוא
 כאשר הוא כשפן אחרי היי ושיכנו ונה לא ישהה דעמן ואין שם
 יתר חשן חותם . כריתונו על זה אכל הוא שלש כמה שירצתו פד
 שכל אשה דעמן ששה . העב הקצו חרוב וחכמה שהשכל
 חקי כבריאה דל שהחנא כי כל האסיד והכלם אשר שדוכו לה
 למציאותי וכחן אלה הנפלאות החטאה רכור עתון במור כריותונו .
 על כן מפניו אכל לעולם חסרנו ומציאותו אהבנו כנפלאותו
 ואירא חותם . ונה אחר איוב להשיב על אלפן כמה שייחס למן
 הדעה אשר היו לאנשי דור האכול ולאנשי סדנס כי חלה למי שש
 אכל היה ירא והשם מיט הרבונותו כמעשיו הנפלאים . ואל חותם הק
 לבו כחלואתו את אלה כי ואירא חתה חתנס הכא שלא אכזב כן
 כאכ אנשי וטרד . חללה חפני שלא נחמה קודם כא חשן חתנה
 נהיה חבסה חותם אוכל החכאנכיס אשר לא אוכל לשאה אורם .
 נאמר זה חתל איוב לחרוד דפי אלפן מן הרקס . ואמר חרוד לא היו
 שולמים חסדי העפעפס החמטיס . נאמר כן חתל איוב לחרוד דפי
 אלפן מן חותם כמה ששל השם על החלמה החטאה לחשעים זמן
 ארוך כמה שאמר כי חפני שאין זה הרבונה והשם כי אם להועיל
 לאנשי הארץ הנה יבן שיאריך עונש הדשע זמן ארוך וחלל איוב
 לחרוד דכרין אהחוט ואחר שאלו חרשעים אשר ספר חלמה
 היו חשפים גבול נחלס ונחלס הערד ודועיס שם כדקדק חתנה
 ונה חטא נפלא . והיו חרשים חתנה חרשים ולקחים למשכן
 שור אלתה אשר כהס חודשים וחשופים די טרפס עד שהיו ספר
 חותם כרעב . חשפים יטן חרדס לפחדס חתם שלא יחלס
 יחד חבאן חפניהס עפי ארץ . הנה אלע חרשעים חתן חתנה
 חשף כחדכ לערוק כאשר יחטא חס יחטאם לחטאם לחרד
 לחתו לערוק מן חחודכ יחטא לחס כל אמר חתנה חרשעים למחשפין
 כי יחידן האנשים העוכרים שם ויקחון אשר לבס . כהינה כמה
 כלילן חבטתה יקעו ואל שלבס ולא ר להס שחם יטון שדי
 חרשע ולא יחפן כן אכל גם כרמן שהוא חתן חתנה לאכל חותם

כולת

חלה חתנה

ונה חותם לן
 אירא חתנה
 כאשר ס חו
 סוף כל חתנה
 חתנה חתנה
 חתנה חתנה

האומות והעקרות הערפול והשחור ושכר יצא יצא מרים
ודשם שיכרו כיה עבדאשים סי שישעט ויכחון בהם ואחר
יחיהם ושה יארך הטס לבחן אלן הלא היה ראוי שיכלה אותם הבק
כי שלט ויהיו שאר האשים הלא יחד טוב ציונות אלן סי שלט
האחרים ויודס ועד שאנתטן טאה בחון אלן הרשעים שלא יציעם
עונש כלל כחיהם וכחונם יווקו חיהם ללה כלל ער וואה אפר
העונש התגיע לאלן האשים על חוים הלא זה כמו חוה שיורה טאין
הארס נפקד על משעין חוה הטס

ויעק כלוד העוהו ויצנור
כאור חלש החשבה מה חושל
מעטן החשבה ופמד והיראה

כחון ופמד יתק יקום יעור אורחו אורן יאהיל יאיר זה כאור
אלה החשבה כי אור דברי הנענה ענה כלוד
השנתי ואמר הטלענה

אשר עם הטס עשה שלטס כמורכנה טחיס עד שהס כלל נמכיס
להתעט רמיד ההנענה המעבלה להס עד שרשלה מכלנה טעל
הטס כחן העלם השפל ולא יטע אה הפקידס לרארס חונן ולחזק
חמשלתן שליהס ורה זה טעה שיורה על צדל הטס מחושלתן ונבאר
היט וחסר לגודי הטס ומיילט ועל מי מהטאנה לא יקום

אורן וזוהרן הטה הס כולל טופפיש חוהו לא נפקד אויט ואחר שהשן
כן שהטס יי כנה האופן חן השלמות איך ירבן שוטרק הארס עלטל
ויצבה ורה זה כלבי אפשר כי לשלונה הטס יחטב למה מהטאין
חרי לפי מחשבת הארס הן הירח והטא חסר לכל הטס עד שלפשים
יסוד אורן כאמך האור כנה העלד אפשר היה הירח כואפ הכל או כז
כזבו ויעד אז הפעל הנמשך יארן חט אורן וכוכבים לא זכר

כשטן עד שפגמים יסדרן קרעם כמערך רתההס קרע ויעדון אז פפן
פעלנההס כנה העלם הטס ואס באל עם שלמנהס נחמא חסרון
כתק כל טכן שיהיה חסר כתק הטס הארס אשר הוא חמה ורלשה
זה כאור דברי החשבה והכלל העולה מהדברים הוא
הטס

טאין ראוי שנתחנכ שיפשה
עב חוה נארא הוהשלמה והצבור דבר שלא כהונן אלא שרועהסדון
כרעה אשר רחמנה לאישי הארס שיחמנכ בהס שהס צדיקים
ויציעס רעה אשר לא ירבן שיאמר בהס שהס כעבור טוב להיורס
חלבה ומכאנה אל חונה והוא מה שהיה חיה עם עלט אויב לפי דעה
כלוד הוא חט הארס למסרון לא ירציש כמה שיחמא שהטא מרי כתק
הטס חט שלמנהס כי הארס הוא חסר חוה כתק הטס והטא חכואר
שהטא ברבלה החולשה כי אין ראוי שישעל הארס על מרי לא ישוער
כו לארס שהטא ארס וקה לא עהו אויב עלנה אכל גנה דכרין
ואפשר שטמאר שהרען כבאן טאין טאין ראוי שינחם לטס

יחסי
יפקידס

הוא

כדי שלא יתאנן התלמד אשר הם הולכים בו בארץ היא חקולת
מאד וזל שהם לא ילבן כמקום אשר יעברו בו ויצרע ולא יפטר
אשר מהם דרך כוונת כדל' שלא יתאנן יחס עוברי הכרמים והשוק
אבל ילבן כמקומה התרופה להסדר מהאנשים . הנה אלה האנשים
עם רוב מידים לא יגיעו שום ענין כתייהם אבל יחוננו כקלעה
כי כמון שהיה נהמוס יצאן ויהיו הסלעים ויפסידו כקלעה כדך
שלא יטאר מהם רועס כן יטמה שאול כקלעה אלה האנשים אשר
ישסעו כל אדם מאנהכין והאכלתו ומה כאלה הדבר
משאן .
מדרך לה עוד לא יצד שאון ויעברו כקלעה כעין איש העולה וקלא
זעיר . וכזה הוא מכאן שלא יהיה השם כזה שאמר אלפי
הנה זה האיש הצעיר מן האכזריות עד שהיה משבר העקרה
אשר לא הלך עם היונה וזה פשוט היה משבר גם כן האלמנה אשר
יטיב מטיב לה עם חירותה עשה לא היה חונן עליה . כמו היה
רכ ער שהיה מושך הרקופים ככמו ויהדגם . יקום כל אדם
מהם ולא יצאין כמיון מיראהו ממנו והיה עקב לו חס מהנה לבטח
והיה ששן שלא יציקהו ועם כל זה לא היה שאמר הדשע והציק להם
אבל היה עיניהו בבב דרכיהם לדון אחריהם . או האנן כזה
שזה הדשע היה טרן לו ידון לבטח והיה כנה כריה עמו ועל זה
היה ששן האחר שלא ירע לו ועם זה היה עיניהו על דרכיהם
לדון אחריהם להציק להם . הרמקו מעט אלה האנשים אשר
רדף אחריהם כשאר כל האנשים אשר לא כדלו כריה עמו .
יקום הדשע ויקפץ פיהם כדי שלא יעקו ויהדגם כקלעה כראש
שכנה שחבדה כתייה ועם כל אלה הרעה לא נראה שיגיע לו ענין
כחיון ולא כמיון כאשר צד ולזה הוא מכאן שאין הרבצלה לשם
כזה שאמרו איתן שהנא יאריך לעשע . ואמר איוב אסיה
למלך על זה והוא המוש אשר יכזב וישים מילתו לא כי לא יוכל
שום אדם למלך על דברי להיות המש חסד שהענין כדבר .
נה באר דברי האנשה .

והכלל העולה מהדברים
הוא שאנוכ ישיב לאנפן שיהיה
שייחס לו מהענוה הוא שקר וכזה כי כבר אמרה רזל הגוי
כדרכי השם ושואין הרטלנה לשם כזה שאמר אלפי כי חפץ שאין
השם מוכיח לעשע כי אם להנשל לבב האדם יהבן שיעמידם
כהלמד ויאריך להם הענין צמן אריך אול יסוכן וזה שאמרו טאה
מהדשעם רכי ההלמה שהם עשעים חוסים לדולים לרומים
לריות האנשים כמבר העידו נהדעכ והנמו והם גם כן חותיהם
האנשים וטאפים ונעבים כללה מה שכתב ולא חסה עיניו על

ובזה אצק פירוש עליו ענוו דל כ. כהרעבור האוניר ההוא יהתדש חתמן
 השמן כחן שהתבאר כפר האוניה חרף הגבול ויחסו למחנה לפי
 שהמחנה תגבלה רבנות השטח העגול המתדש כסברה ידופסן
 ירבעמן ויזדעזען רצע כח. וחץ ההכ הנה מה שיצבה מהים
 על הארץ דל ססכב שלא יצבה על החלק הערא והארץ. כרותו ש
 שמים שפרה כרען השם היון שמים כזה האופן מהיופי והשלמות
 אשר הם כן. חולב כראה. נחש כרית הוא דמות הערא סוכב כ
 כגלגל המצלג והוא העגול החלבי. שחץ מהן העט. ורעש צבורותו
 ורכיו גזירותן זה כראו עלי העט

ביאור דברי הנזענה ענה איוב ואמר שאמרת עתה לרעך
 כהשגחה לפי מחשבתך כאלו האמורים
 אשר אמרת הנה אין להם כח לעזור לרעך ולהרעל והספקוה אשר
 על דסריך ומה יענה עם לבבך להשיב על הספקוה אשר ספקה לך
 מאין מסתה ואפה כמנס השם בעמאלה וסדורו אשר הודעה לרוכ
 שמה שהנד חותן הוא דבר מצער. אה מי הציר אל הדברים
 ומה לעד אורגן כזה הלך אע יודע יתר אויך ויגר מהעמוס פעולה
 השם וצבורותו ונפלאותיו. הלא המתכבים. כרא השם מתה המים
 ודור הדברים השוכנים בארץ וזה כרבלה הפלא דל שיגע שם
 ככטן הארץ כזה האופן מהעוהך פעל הצומים השמימיים השופע
 מהשם. הנה המטה כמותלם והוא מרכז הארץ הוא לפי השם כל אלן
 כולו ואין לו כסור עם כסורו אורו הארץ עד שכבר יגע פעל השם
 שם עם שחץ עמקו. הגה השם ומה הצפון אשר שם הוא כ על
 הנו כי הוא נשמן על מרכז הארץ אשר אינו כי אה נקודה ורלה
 הארץ על כל מה דל שהיא נשענה נשחכה על הנקודה שהיא מרכז
 לא כדבר חוץ מהנה כחן שהתבאר כמכשור וזה כרבלה הפלא. הנה
 הוא ציד מים כעבין בעעבן ולא נבדע עמן המתה כאשר יולכנס
 הדמות עד הצעם אל המקום אשר ירד שם העט. הנה השם סכה
 שיאמץ הארץ אשר על פה השמים וירעבה מצד הקדירנה ואז פירס
 עליו עגנו כי כזה האופן יהיו הונויר הענן נוסר זה לפי שנעלה
 מהמן האנשים. גזר חק על פה מים שלא יעבור גבלו בדרך יארא
 זה החלק העלה מן הארץ שר הצעם רמור וירגונו כן אל ההויר
 עד המקום שיוכלה כן היו האור עם החשך ככל דל שיהיה קנה
 כל ינס חומי השטה אור וקטן חשך וזה דבר יחשך עד מרחב סו
 מעלה נכה דקים ועד שם נחשך היטוב לפי מה שספרו הקודמים
 ואולם שם יהיה אור אחד בשטה אין כן לנה יונס אחד כעגון אין כן
 ינס ומשם נחילך ירסוף המי עיר העט יעט עד אשר יגע אל מה

עב שזר כבש לפי
 ליעקב
 ספקה

גזר חק על פה מים שלא יעבור גבלו בדרך יארא
 זה החלק העלה מן הארץ שר הצעם רמור וירגונו כן אל ההויר
 עד המקום שיוכלה כן היו האור עם החשך ככל דל שיהיה קנה
 כל ינס חומי השטה אור וקטן חשך וזה דבר יחשך עד מרחב סו
 מעלה נכה דקים ועד שם נחשך היטוב לפי מה שספרו הקודמים
 ואולם שם יהיה אור אחד בשטה אין כן לנה יונס אחד כעגון אין כן
 ינס ומשם נחילך ירסוף המי עיר העט יעט עד אשר יגע אל מה

והתחילה והוא הברזל החזק אצ"ו כלעז או יהיה אכן יצוק אכן חזק
 חזק והיה מן חזק והרען שמהאכן חזק יוקח שנועה . פירץ מל
 גדל ונעם צ מהחזקם שהיה צר כן האדם . דל וצבו וכמוהו דל
 עיני למרום . עיט עוף . שצפרו ראיהו . איה הוא מין אחר
 והעוף . הדריכוהו דרכובו . כע שחץ כע גאווה . ודקוף והס
 פרוץ החוזה של שחל אריה . כחלמיש כצור החזק . בלווה
 הריס . ובכינהרה והקלה עהרה והגירה . חבט עטר וסרס
 סגור זהב . הסנלה רשע . כערב אופיר כזהב אופיר .
 ראונה ונביט הם מורגלה יקדוה יקדוה . ומטך חכמה השעף הפענים

שורה כוש היא פורה הנמטאה בארץ כוש והיא אכן יקרה
 כבוד מהר כזהב ערוף ונקי . הסנלה רשע . ודרך
 ומטה מונבל ומסודר . למחיצ קולנה לברק אשף הוא סכר
 לקולנה נהר עמים . אן יהיה למחיצ קולנה חסר וז והרען ל
 למחיצ וקולנה נים סרה שמה כספר וכרב אורה דל ששם
 אורה למך נלשמוס . זה באור מלגה הטענה .

ביאור דברי הנקשה

כאשר ראה אינוכ שאין אחר
 מדיעין טונה אלון דבר הנסיף
 לשאר משלן על עטנו נאמר . חי השם אשר משפטו הסוף
 משפטו כסדרן מוכנה האדם נרעב כזה האונן אשר סדוס
 דל חצר הגרמים השמותיים או אחר חי השם אשר הסוף
 משפטו אם העטן כדכריסם שיכמון יאנה הטוכנה והיענה
 לבג האדם כמשפט לפי השעיהס וחי שדי אשר שחר נפשו
 כי כל עור מויה כמיוס לו הדכונה שפתי על נטויה להורוק
 לדכריסם חללה ל אם אצריק ארכס למור שהאמה ארבע כמה
 שארס אומרים על שסכר מענהי עד אמה לא אסיר הומהי
 ומע לומר שאנ רשע ומוטא כמן שארס אומרים על . פצקה
 החזקה לומר שאנ צדיק לא ארפה ולאו עה לבבו ומע חזקה
 הדעה אשר אנ כן . ומה שארס אומרים על שאנ נס גם
 לישעס כמה שאנ אומר שהשס עזכ אר הארץ כי לפי זה
 הדעה לא יושל הצדק על הדשע וזה ממה שיונה שאנ לא שארס
 מלמטא חללה ל חזקה יהיא יהו כדשע אויכו ומתקווחו כענן .
 ואפסד שהרען גם כן כמה שקדס לן והדכריסם צאהכונה
 כענה והיא כי הוא יאמר כי חי השם עם האמינ שהאדם אומ
 מעש לפי מעשין לא אחטא אפילן כעפתי לומר דבר ענן ורועיה
 חללה אם אצריק ארכס כשארשע גם ערה שהצטע ל מה שהצע
 ללא משפט כי יראה לכל שצדקהס כמה שאחרהס על שאנ רשע

שרחה הקוטב הצפוני והיה שם ששה חדשים בשנה אין בהם יום
 והוא יחנה הנשאים . עמודי שמים ינועו ויצדעזעו והם חלקי הארץ
 אשר ירעשו וינצרו השם בבת הרעש אשר סברו הדות הנוקה החב
 הארץ בסבר הארץ העשני העור שם וקראם עמודי שמים להיות
 השמים נסוק על הארץ כמו שהבאר בספר השמות . ככה השם
 ונבדלוהו מן הים ולא ירוץ על הארץ כדן שלא רובע ונרבוטה
 השם העולה שיצבה מן הים על הארץ ויפסידהו וזה כי להיות
 שאר החיות והצביר והעורבים כלי הים והולכה בים היה
 ראוי לה שיצבהו מן הים על החלק הטאה והארץ ויטבע אלן
 שהשם סבב נבונת שיצלה השמש ושאר הכוכבים במאס חיותי
 הם בטיעוריה שיכא אלן וההברות שלן ירוספ בעה הים כלל .
 ביען השם וחכמהו היו השמים כזה הנופי והשלמות
 אשר הכין בביאהם עד שאי אפשר להיותם באופן אחר יותר שלם
 להגיע לזה המצא העליון שיצטרך אלן להיעזר מהם . בראה
 ידן ניה הענין המלב אשר בגלגל הכוכבים הקיימים אשר בו מן הכלל
 והם נהעלם מה שכבר הדבאר בספר האורות . והנה אמת אמתן
 על זה מאמר שלם במחישו ומסר חלמותו וזו . הנה אלן הדם
 אשר ספרתי הם קצת דברי השם וההמשג הדבר שעשיתע בן כזה
 הספור נאלסד יקפצו ונבדלוהו ונפלאותיו לא יומא מן שיבין אורם .
 והכלל העולה נדרין ומאיר ולא יורה
 אינו להשיב על דם . בלד יורה חכה

לבידע זל הנה
 היה יצא יצבה מן
 גים

שיכלה
 ה

השיער לפי מה שצטרט כמעט הקודם נככל אם היה משיב אור
 עלהם לאויהיה כי אם כפל דברים לפי שכבר השיב על זאת
 הטעם במה שקדם וסור אורה אורה מהמש .

ויסוף אירוב שואה נגשלו ויאגור

יחורף יטה נוצה בעטן
 שפחה נמרפה לאויש זל שהיא נוטה מוט עברורה לזר חידוק
 כמו ש שזכר הדכ המורה . יכצע יצנול . ישלן יעמד בשלטה
 אורה אלמד . עריצים הם ההקיסים התומסים שאר האשאים
 להטעם עבר קפס ונבדלוהו . שרידון הם כבון כי הם השורידים
 הנשארים מן האדם . וכסף עני יחלק האיש העני יחלק כספו וי
 ויפזרהו חמה אשר קבץ אורו הרשע והרעון כזה כי העני יחטול
 על אשר לו . השיצהו כמים בלהו רשיצהו בלה אחר בלה
 בלי הפסק כמו שיצרו המים בשעף וכל הפסק . קדים רוח קדים
 . ויטערהו מעטן סעה . מידו וחכה . עלמון כפיון עלון
 כפיון . וחקום לכה יצוקו ויש חקום בארץ אשר יצוקו הנהב וינחיה
 חלם . טובן יצק נחמשה זל שמהאבן יוצאו ויריכנ בעה מהנ

44

קבץ יהיה לתי ויחזקו ויפזרו כאשר ירצה . כנה ביה כעש
 ז' שבו יחדם בקלנה כבה העבכיש וכסוכה אשר עשה נלך
 הכרות שאין לה קיום עשיר יתור ולא יאסף לזכורה אך יסחב
 סחוב והשלך בזכורה חמוד כך יתור ויכלה נאמנו כמעט נתן עד
 שבזמן אשר יוכל האדם לפקח בן שיען יהפך מינו לעין . רשינהו
 כמים בלנה ז' שיכעו אליו בשטף ובמרוצה וכלה רעבה סופה
 נרות קדים וינעבו ומקומן לפחדו והעברה הכונה עליו ולא יוכל
 להמין עד אור הכקר אבל ינוס בלילה . שלך עליו השם מכהו
 ומכאןפי לא יתנונל ומכהו ברומ יכר מ וימלכ להמל
 יספוק על שבו כפיו כל אש וישרוק עליו מתקומן לרוב הרעה
 על מה שיכרהו והרעה זה הוא מה שספרים שכר יתאן
 הוסה שיכרה לרעים אלך הרעוה ואע לא חלתי עוכס אבל
 בארזי כהוש ענה לא יתא כל הרעים אבל ככר יתאן מהס
 הלבחים ולא יטעם טור עונט ואומס היה אכל הסכה כרע
 שיכרה לרעים ולעוכים כי לכל אלך העניס הטמאס כנה
 העלם הטפל קץ נכבול וזה שכר יתא כנה השם כמקום
 מה מהארץ שיא ומנו הכסף להרחדטן אז שס וכן יתא בארץ
 כמקום אשר יזוקן הזהב ויזיאנהו וטס וכן יתא בארץ כמקום
 מה מהארץ שינעאן ומנה הכרזל להרומטן טס אז ויטק האכך ט
 האכך נחמד והוא הכרזל המזק ז' שכר הזיאנהו וטס כנה מה
 לפי שהטס שס קץ להערך ההויה אשר כמקומה מהארץ וכאשר
 יבא קודם ישאו טס בחן אלן ההויה וטס זס כן קץ לכל הכלה אשר
 הוא חוקר ומבקש במה שיהיו אכך אופל ולמות ז' החומר הדאטון
 אשר שמו הערדים כולם והוא סוף כל הדברים ההוים או קרא אכך
 אופל ולמות היסוד הארצי כי הוא טכלה מההערך כחס אל שאר
 העמאור כמחמטת כנה השנים יפרץ נמל ויגל מאל המקום
 שהיה צר האדם טס קודם זה להיות יבשה לפי שלובש המקום
 ההוא קץ ויבול ויתא זס כן ההפך זה והוא שהמים החזנים הנשנים
 מט רזל ויבנו מאנט שר טא עבו אדם טס לכ עמקס ינוע ויטן
 ויטוב ינוט כמקום ההוא אשר היה כן הערך ההוא . ככר יתא ארץ
 יתא מחנה למל להיות טוכה לצויעה וכבא קנה יהפך תהיה כמון
 אש שיטופה ויבשה שר אשר לא יעברו בו ולא יזרע . ככר יתא מקום
 אשר אכבן הס ספיר ולא יתאן עפרנה הזהב ויטא טס האנשים רמיד
 עד טאפי חמנה והסופור לא יכאן טס כבא קץ הדיום החזקים
 יאל הטס ידן ויהפכס ומרש כסכה הויה הנמל כבטן הארץ כל

שרבו לפי שאין יחס אל הערכה המצויה לנו כקניינים האדומים עם הע'
 הערכה המצויה לנו כהשדלנותנו כחכמה . והחכמה מאין רבאל
 או זה דבר היתה הרמלה והצעה אל הצעה החכמה לנו ואי זה מקום
 שדגיש לנו הכונה חותם והנה היא נשלמה מעיני כל מי וועוף השמים
 עמידה עם הצביהו לעוף וירבן שיהיה וירחוק אכרון ועור אמרו
 באזננו שועטן שועה החכמה דל מצד ההשדל האכרון והמורה השועה
 לאלו ההווים וכלל מצד המסרון הנמצא בתושי האשון אשר להם
 שפוט שבבאן סבה היא שלל הקבלה אלן הצורה ונדון לפע ז'
 המקורה פועל המושכל אשר לנמצא נמצא האלן השפלים אשר הוא
 החכמה ואן טעם כי הטעם הוא לבדן אשר אלן הידיעה בשלמה כזה
 הפועל אשר לנמצא כי הוא יעשה כל הנמצא ויכנס בקצרה הארץ
 לעצמה טעם מעשיהו וכתה כל השמים יראה . לעצמה לבדן משקל
 ומים תקן כמורה דל שהוא ישרדל שיהיה שווי כן היסודות והיה
 האויר והמים כשעני הראונו וכן הענין כשאר היסודות כי זה השווי
 אומעם יהיה מפע טעם דברים מפע השנוי אשר כוונה כעצמה
 כמותה נאכזה ואיכנה ומפע השווי אשר כסכה הפועלה אומעם כי
 כמותם כסבוכ כי כזה שיי שומר השנוי אשר כן היסודות והוא ש'
 טען טבלת הפלא והחכמה . כעצמה למטר תקומוס עם שלן
 יהיה כוונת והראונו כד . שלן יבד היסוד המימי יתר מהראונו וה'
 כעצמה דרך וועה למצינים ולשמים עם שלן יבד האש והריות
 יתר ומה שראונו . הנה כוסדון העולם על זה המעג והחק זוט'
 דאה החכמה וכתה אורה דל טעם אורה לתק ולעיונס והכונה
 ועד חקירה עם שסדר אורה באופן היות שלם . ואמר לעד
 הן ידאר הטעם הים דרך אל שרעש להחכמה וסנר חרע היאה
 הצעה אל הצעה הכונה לפי שאי אפשר שיועע שלמה הנפיש
 עם הטרדה כראונו הגופנית וזה מכואר כנפשו ולקח הוא
 מכואר שלן ישוכת העל והרשע לפי דעה אינוכ כי הנצ מועש ה'
 הצעה הצלמה הנפש אשר היא ההצלמה האנושית

זה כיוון דברי המעשה הכלל העולה מהדברים

הנה אינו הרגל כמנהג
 שזכר . דאה מדעת כענין ההשגחה שהוא משבת הרשע ויחזיק
 שאמר לו

כבודים החזקים בקע יאורוה כקע הערש כבא יתס וקודם
זה ראיה העין כל יקר אשר טהר להיות יבשה . והפך זה
כי טקע העולם עט השם הצל הערונה ומה טהיה עלם
טקודעם יוצא לאור ויראהו טען . וכהיות העין כן זל ש
שיש קן וירכזה לכל אל הדברים החזריים הוא מכנאר שאין
ראוי לזקרא הכלמה כאלו הקטעם החמדיים הכלמה לפי
טכולם יאמן בבא קעם וכזה העין טענים הרשעים לזיקר
ואמר שלזיקר הכלמה אמורה והיא הכלמה הנפש מה טאיו
לרשעים והם טנים כהכלמה האמרה לרשעים הוא מכנאר
טאע מטבת הכדק על הדטע . והנה אינו החל לטע
מטלח המכונה והטע . וקנטי המטאה נטלא יצעו כה כי זוס
כירא השם וסנר מרע נלזה העו מכנאר זם כן טכט יאנה
הדטע ויטובת הכדק מזה השם . והחל והמכונה שאין ה
רמזא לאור וטי זה מקום הכטה טיקח אורה האדם טטס
הנה היא טעמה והאודק עד טלא ירע פרכה ולא המתא
טלק מן הארץ אשר טס החיים והוא החלק העלה והאודק
ולא כרהוס ולא כפס אשר הוא עקיף כלאו חלקו הארץ ואולם חתה
אמר זה טלא יתטוב חוטב טוהיה כאמטלה טעמטורה די
כהדטאר החכמה כי כט הדבאר כספד הנפטי שאין טהס די
כרטין המושכלה ושהוא עריך טוהיה כבאן טכל אטועל כמ
המוטכלה וקנה אנהם לטע טזה ככהדבאר כספד המטורה
יך שאין כה כמ להטיג זה הטעום והסדנר אשר למטורה כספד
טהוא טען והוא העין אשר היה כה זה הטעום והסדנר אמר נטזאר
החידוה לא המטא טאלמנה כי אס השם יך לכדן ולזה לא ידע
דרך החכמה טאלמנה כי אס השם ואולם יתלט מדרכותי כ
כחמה לפי הקדמם אל זה הטעום המוטכל אשר כבטא השם
נרמקס מוטן ואמר שלוב מטלה המכונה לא יותן זהב רחמי
ולא יטקל כספך מחירה ולא הערך כהב אופיר ולא טאנהם קד
וספיר ולא יטוה לה זהב נטכוכה לבנה ולא המודד כלי טן נראוה
נכביש אשר הם אכבס יקדוה יאד ולא יזכר אטמ טחסי טען המטורה
ומטיב המכונה וההשרוה קטענה ינה ערב וינה יקר ומטורה
לא יטוה למטה הטורה המטאה כבט טהיא יקרה מאד כזהב
טהור לא הערך ואולם אמר זה להרונה כי קטן המכונה
ינה יקר מכל הקטעם הטאלדים ולזה לא יטעוב המטכול הדריטה
כחמה מפי ההטוד לנה כקטן ההלמנה המדומנה והוא זם כן עות

האחרים

לתקוט פתח לאכול עטו טמו שיזה אדם לתקוט ויכבש
 לא יכלו לא יחסיו אז פני דל טלו יקל כ יפני ש
 שחקי אליהם ולא רמז יראה יעל פנהכל האין . נחסר
 וכבן גלמוד נכר חסונם והרעב אשר להם יקין יחידים
 על חברה . הערקים צה אמת טאה וטטאה . הדודפים
 איץ צה וטאים אליה ודודפים תחם החשך והוא טקואו אמת
 ודודפים התחמוק השחממים וכל יקום התודב היה טקדום
 טאה ומסוטה . הקוטפים חלק על טיה מרוכ חסונם הם
 כרדים עטבים טקוא טמו חלום על החילן לאל העשב ההוא
 אעפ שאין העשב ההוא טאה לאכילה . נשדט הרמנים
 הוא עטב טקוא כ . או רביה לחום חקור ורביה הלמוד
 כטור עמודם בתחומי הקרים כאין חסוה . חן לו יערשו
 חרוך העיר . כערוץ טלום הוא הקיץ שעשה חמל סבבולו
 מורי עפר וכיפס וחלק עפר וקדור הטלעים . כן טמים
 ינה כן האילנה יעקן . חנה חרול יספתו דמה הקוליס
 ירענן וירענן להכנס הקונס כבטום ויהיה יספתו מעשן ט
 ספק או יהיה כאור יספתו יראספ וירחברו וטאר ספת ט
 טאן הוא מעשן עבה רוח והרען שהם טלום וטעשים יורו חן
 הארץ . עיטבם הייה הייה לעג להם טמו אי מעיטם
 טלו ידברו כי אס ב . לע משכו רוק לא מעשן חרוך כטואו
 אורי לרוכ בטורס אורי . יור מעשן ויריהם . פתח הייר
 ורסן חפני טלמן דסן הידאק אשר הייר להם חמע קודס
 טקואות אלן הערוך טלמן והרורו חפני . על יחן פרחה
 יקומו על יחמי יקומו ילדים והנה טקואו היילדים כן להטא ה
 הפוח פתחל הוויה הפרי וכנה אורו רכתי פרחי כהוגה .
 טלמן דחן . ניסולן וידריכו . להורי יועיל לשכרי יעזרון . כפול
 רחב יארן כפרץ רחב שיכאן כן הייס כשטף . כאן על .
 נדיבה עשי וכן ישועה וקרא העפש נדיבה לפי טחציע ית
 מעיכה עד שרציע מקו לכל אחד מהאכרים וקראיהם כן
 ישועה לפי שהוא מושיעה ושומרה אורו חדה יחיו כחו שהתכאו
 בטכפוק . השתפק עשי . שהפכו חיי . טק טב . ועורקי לא
 ישכמן ועורקי הדודסס לא יטמו דל טלאהטקוט המערה כלל עס

מעטות ויהיה
 עטת לחום יעש
 כ ייטור ויהי
 מה שיהיה

לג

כו אחר שאינך מאמין שיגיע עונש לטעם בספר רשעים
 וזהו מה שהציע הרשעים הקדומים אל שיהיה ברבנות
 אל וזהו הלקי בו אחר שאינך מאמין שיגיע עונש לטעם
 בספר רשעים וזהו מה שהציע הרשעים הקדומים אל ש
 שיהיה ברבנות הרשעים אל האמינים שהלם יה עזב
 אה הארץ והוא יאמר ברבנות כזה שהלמה לה הרשע
 שיבחר מפני זה הרעה הרשע והעול וזה כי אעפ"י שכל
 טכורה שכל יקרה למה לרשע הכלמה מה אין ראוי
 מפני זה שומעך עפע כי הוא מוכן לעקרה הזמן אין לו
 המלש מהם כשוק פעם כמו העשן שרץ וזה שאוכהו מאמין
 שהשן אמר בלדיק והרשע שוכה הערומה כשבר ממנו
 רשעים יצאו להלדעיה עלמאך עד שחטכע אלך ההלמה
 שיפסדו בסוף בכרח להיותם מעינה ובהיקרה עשן כן לל
 שהרשעים והרשעים הם שונים בשן זאב ההלמה התדונה
 לרשעים הכלמה נלמה שרבה ויקרה מאד והיא החמה והביעה
 אשר היא הלמה העש אשר לא רציע אלך כיואך השם וכרשמו
 מהרשע והשל הוא חטאור לפידע איוב שיקר עמו
 מאד הרשע והרשע ויוסק איוב שאה משלו

ע"ה
 השם אל

נ"א שומעך

כיון חלוקה המעשה כהלן
 היה מאיר אורו חרפי נשורה והוא העשן חורף כי אז יתל
 צמן הצריעה כמותה כחמאה יצוק היו נכבדים חמאך
 שער של קוד כשער העיר על הקדיה לל על העיר קול
 נעדים נמאן גם הנעדים שרין לבשרם מוע ועשן יארה
 ויעידו מעשן ש לאומים או יהיה פרושו שהשן אשר יארה
 הערה על צדקה רב לבבי ארץ אשמיד כשחמה וכרעה
 חלמה השעה אשר יעיר בהם של חיים של
 המרלטה ונה אור זה דרך יתל להיותה שהוא היה חכעע
 הרשע ויכריתו להשיכעה שרה חומס כקרה כשפי
 נקטה כמו עבודה המלך רבדט ויתל והמדין
 ניקון וידון וישדקן לא ישנו לא ל ישראל לקח עטה
 אחרי הטק חלבי רל אמרה והטעם שישאלך קצום קצ
 מה אחר איוב ויאמרו קצום לקצת מאמר ופיהם פשו

העשן אשר יארה
 היתה עקבת
 ומנעצת אור
 ויהיה חכעע

ירע כאלו לא רוצה נחם אכל ישתחן כה קונים וחולקים
 זה כאן ילנה החטא ביצוד דברי הנוענה הוסף
 ציב לשאר משלך והנל שלא חטא
 ותרעם על רעון החיחסים לעל ורשע ואמרתי יין אורי על
 האונן שהייתי ביום הקודמים אשר היה השם שומר אורי לל
 שהייתי חלצת כאשר היה נרו יוצר על ראשי עד שלאורן הייתי
 הולך כחשך ואור ל כאשר הייתי כעצונה כחכרת השם עלי
 אהל לל שלוש הללתי הייתי נעזר בכל מה שאוללהו כעזר
 שהיה השם עמי הין סביבתי נעדי לשמש חיה כיוצן דרכי
 כחמא ורוכה הלמה הבאה אלי והנציא לי השם שחן וצמר הנה
 אז כאשר כעשר על הקריה והכרתי מושבי כחוב ראוני
 נערים ונחמא לכשרים וישישים עיודו קמן לבדני השירידיס
 והנצדיס אשר הין מדכרים חנען דכריהם כבואי חיראף
 אורי וכל שכן שאר האנשים לפ שהאונן אשר שמעה פעולותי
 וצדתי הייה מאשרה אורי והעין אשר ראה חעידה על ל
 צדתי והם לבבי וזה שכר הייתי מחלט העני כשהיה חסונע
 והחוס העשלה והיותם אשר לא היה לא היה עוקר למ
 האיש האונב ומדירותו וענן הייה כנה כרטי על לל
 שהוא היה מברך אורי כנה שהייתי חונען והעלמה חודק
 נפש הייתי מעמיד בשחוק חרוב העכתי לה עק לבשרי
 וחרב שקדי מן ולבשרי לל שהוא בא אלי שאלבצתי עה
 כשהתחזק צאה הרבונה לב האדם יכולן העניים והמדודים
 אלן ויהיה זה סבה אל שיתקין כצוק הרבונה וכנה לבשרי
 מטפט וישר כמעיל נעקף ליטבו כ האדם נקיטתון
 עפע הייתי לער ורגלם לפסת אני לל שהייתי עזר אוקס
 ומטלם מסחנם לפי היכול הנה הייתי לאכונעם טאכ
 להשיע אודם ומחוסיהם וכאשר לא ידעתי אתקדיתן לאותי
 וכאשר תלאתי האלה הייתי מלא חכרית העל כחזקה היד
 להשיב אל העשוק מה שהיה חוסון וחפע הייתי מעשי
 כנה האונן והיושר והצדק כנעם שאמור עס הייתי כקנ
 לל שלא ימורו בני כתי ולא יתרכ ב ביתי והייתי כעטרך
 שיארכן יחי ש עד שיקוה חספי יחי מי כחול אשר על שפי
 היס לרוב ואומר כי כעכר זה יהיה שרשי פרומ אל חיס

השיטה לחוקי המכאניקה ודבריהם הנכונים אשר כן . יהמפשי
ישנה . כפי כרעו יאצרי כחן שיסוכפי הכרת את ה
האור כן יסוכבני מלי . הורע לתואר השליכני אל השיט
והעבר . שארה שרקה . ורהבונן כי ולא יהבונן כי .
בענני ידך השטחני כהקף חך גרשנאני . והמונני מ
הושיה ארה המני נרפיר מוני הרושיה והטחוני אשר הייה
מרגני כן . כיר מושל לכל מי הכרה אשר הוא ננעד לכל
מי והוא הקבר . בעי שרטון בעה כשיל מר . וענני הפלה
או יהיה הכיה השחשני וענני שחחון . כפידו כאידו .
שנע נדקה והפלה או יהיה יענני ליכנה . עגמה דאנה
דורחן ענני והיחה . ולא דינו ולא נמו מהדומה . בלא מהה
בלא שחש . לעני שיקלם קנל עדי . וכן קנל בעה יענה .
שחר יענני שחרה . מהה עיכשה . ועדי איר זר ונכדי .
נדחש והמהר . מאנס כחן ועס כלק אלף או יהיה כחן מאווה
והרען אסדכך כפי דבר השל ונחחוס . נאטאי ישורשן והל
והנחחוס אשר ל כהקפני יעקרו השדש או ירה כפה והכני
אשר אי עדי ערש להולד ימות ויעקרו מן העולם והביאור
הראשון ינה ענן . השק לאמר אשר הוא יענני ה טחונה
כריחוס . זמה דבר כיעור . פלני נשפט בעצמו לחוק השון
השדש העקד . ויכוננו כחם אחד ול שפועל אחד כונן
אורגו אשר ענני כן . ועני אלמה אכלה שאטנע חונה
משאלה לכה . גדלני גדל עמי . ומשארן נהרוחחוקן .
כסלי חכמי . ולכרה ולנהב . אור כי יהל שחש כי יאיר וכחוקו
ז נאור משך בעריפיה . ויפה יענני פרי והסרה . כפיד כמד
והענודה נשחחדי . כאלה כרעה . מהי אהלי אנשי אהל
לאור לדך כדי שאראה כדי שאראה האורחיס כבאוס זא
ואאספס הכורה . כחכי כמרי . אשרון המון דבה הייה יכול
לשכור המון רב חראנשים . וכנץ השפתות ישחיה האיש העבא
שכמשפתות . כבעע ניכני או ירה כפה האיש שהא מהעטל
היורי נבאור . רי סחני ואורתי מני וההחיות הין .
יעני יעד ל . או יהיה הרען כרעי האכה ויהיה חסר אלף ו
ויהיה באור יעני יענה אנה כהכוחי כי ככר משך איכ זה כחן
שני כמה שקדס . אעטני אקטרני . הפמה הראנה
כאטה הל הוא מוני החוק מני וישש כאנשים והדלמן כפה שחש

כיון שזכרנו

נוסף ובלבד כמה שקדים . ועגה נעזרם הייתי ללעג ושחוק על כל
 היום ואהיה ללעג ואתה על כל בעד ואהי להי לעלה כי לא היו מדברים
 כי אם בבזיונה עם היום צעדים מעט לעמים והיום סמוכה זה
 האופן מן הפתחה . העבן אורי וחקו מועט והקלן כי כל כך ש
 שבהיטעם כי היו יוקדים למאסס אורי . והסכה בכל זה כי השם
 פרח הירד אשר נקטרים בו האנשים קודם זה לראוב מועט ויעני
 מוטב כל אמת ואחד מהם ורסן היראה אשר הורה להם שלמן והסדרו
 מוטב . על ימים יקומו ילדים ודמן רב להפיל אורי וידרכו על
 ארמנה אידם מרוב התמדתם להציק ל הירד הדרך הוא אשר דרך
 כי להציק סללה נדרוסה כמו הדרך שידרכו ע רבים . כאשר רצה
 להשגל כרם מה נבסן נבטי ש שיצר מועט אשר יצוה
 הנה הם עגרים לשכרי דל להסיף שם על שבי . נאלק האנשים
 היו כב עכל ולא היה עגור מקדם דל לפתיהם . אן יהיה כאור
 להורה ינעילן כאלק הצעם רעלה בשכרי ולזה ירמ להציק
 כפרץ חרחב שיצברו כן המים בשטף וכמהור נר כן יבא אלן
 הפתוחים להכאיב רמה השואה הכאה על התלולת לבא אלן כמאכ
 להוסיף מכאוכ על יש מכאוכ . העפבו על בלהוק רגמ ורדוק
 כל אחר מהם פתק עפשי ורדוק עפשי . כמו העב שהעבור כקלור
 וערה רעע מרוב המכאוכ שר שאלק שהרפבו חיו אכלו ונעלבו
 ויאחזו אורי ימי ענת התך מה שהיה . חושב שיהמיד השם הצלחה
 ויארך ימי לעוב מעשי . לנה נק החול מעל עמי ועורקי לא רעו
 רעעם כלל עם השינה מחוק המכאוכ והחוס העברי אשר סתך
 זופי . ואמש אמר זה לפי שדפק האוש היטן אינו דופק מחוק
 כמו שהרבאר כעכשיר . כרוב כח החול ישעה המיד לבטל חלד
 הליה הסרוחה היוצאה המיד מל זופי וועטפ המיד כגרי . כפי
 כרגי ש שיסנכב המיד זאורי כן יאזרנ חלי סביב זופי ויסובב
 השליכ החול למור ומעלה בעפר ואפר כאלן אין כי מייס
 ועל זה החוס העשה לי אעפך עלך ולא העב אורי אן אם עמרה וט
 ושוקרי ילפני ולקעוק אלך הנה לא הרבונ כי להטעה על ולהצל
 אורי . הרפך לאכזר ל עד שהבט כאלק המכנה האכזריות והשוא אורי

ורח

ועל יתן כבודו י"ל שלא יחסר לו החן אשר יתען היידי נטן וז' שבא ל
הטובה מכל צדדי ואשומת המעד ואנלל כקטע כמנת האילן אשר
יבא לו המצון ולמעלה ושלמטה היידי כגומת ליוהיה כבנה ויהיה
שמו המעד ל"ל שלא די שידקיים ככבודי אבל ירמס המעד לנוכ
פעולתה נמי נבנה ירמק המעד . הנה המצודים והשדים
שמענו אל כשהייה מדבר לעלונה כדברי והם היו מיתלם ומקום
לדברי קום דברי ניהויען עז שרבא נבנה ונבא דברי לא וטמן
לקחה ענה אמר אבל יקומו נקבלנה ועלנה רמס חלה שיאמון
האמר לאמר זה שאמר אפ והיו מיתלם לעשר כמן שומל ה'
האדם למטר ופיהם ופיהם לשאל עשר כמן שישאל האנשים
המלקוט מהשם י"ה הנה כאשר אשמק ולעב עשהם היו כאלהם
בלה מאמינים שאם אשמק ולא היו מפלים ומסרים מפני זה
יראה אשר היה על פניה לעתק על נהל כ' . כאשר רמרי
לבמור דרכה ולבה שמהם הייה להם לאש והייה פונכן ביניהם
כמלק כדוד שהוא נורא וכאיש החמס אבלם שהם נהגים לב
לשמוע דבריו להסיר מעליהם ונמס . או יהיה ביאור אבמר
דרכם אם הייה כומר להם הדרך אשר ילבן כה בדבר דבר
מה שיעשוהו כי הם יבקשן עשה מעט והייה יושב כראש כאשר
הייה יושב ביניהם . זה ושהה ההפך הצון עד שלען על
שירים חמע ליהם אשר אבנהים היו פמוהים כל כך שדהייה
מואס אונקם לשיה עם כלבי זאנ לשמוך אונק כי היו פמוהים ככל דם
זם כמ ונבנה לן היו שנים כלל עד שלפמיהוהם אכר
הצמן עליהם כי אין בהם דעלה כלל כל כך הם פמוהים עד שהיו
למור מאן הברה כסבה החסון והכפן אשר היה להם רמיר לקה
היו רוד פיס למקום זיה ומשך ואפלה להסיר שם לבסה אה קלעם
. מרוב החסרון נהעב היו כוורקים מלק על האילן לאכלן נש
נשדע רמיום היה לחום ומזונם עם היוה אלם הדברים בלה עוהים
להוה מצון לאדם . מהך העיר ינרמין מרוב כוויסם אונק יריעם שלמן כה
כהכנסם שם כמן שידוען על הנב ולקו היו הולכים כעורק העל להסור
שם מהרוך וכמורי העבר וכמורי השעם . כן האילנה לעקן וההעב
והשירוס רמה הקונטס והחרוליס ירגעו וירגעו להכנס בקלנה הקונטס
כנגדם להיורג עוהים עוהים . הנה אלה האנשים אשר שחקו על הם
כז אנשים עבלים וכב אנשים כל שם ל"ל שלא נשאר להם שם לפמיהוהם
אשר נבנעו ושפלן מן הארץ . והנה אמר זה לפי מה שאמרו כנגד

עשיתי ואם מהרה רצו ללבו על דבר מרמה . כאשר
 ושקלתי השם כמאזני ערך אז ידע הומה . ולמה הוא מבואר
 שלא יעז אף זה הענין . אם ש עשה אשור . מע הדרך
 הישרה והלך לבי אחר ענין למשוק ולמחוק וזה שאינוט ל
 וכבפי דבר מנצל הבואת צאה הקללה שמה מצדדע
 כקדקעתי יאכל אחר והאזאניס אשר ל כקדקעתי . שורשו
 וישקרו . אם עברה לבי על אשה כעלה בעל ועל פרח
 דעו ארבו לבי אלה . הבואת צאה הקללה והיא שישמן
 לאמר אשרו וישכבו שמה צעשים אחרים . ואולם זכר העתונה
 כי היא היתה אז מהעבדונה המיומדות אשר העבור כהס
 האשה כעלה והוא מבואר שלא יהיו מהאשה לקולב כעלה
 כמנו אל העבדונה אם לא בסבו העונת המופלג אנ כסבר
 העונות . והנה זה המנהג היה עמשך עד זמן רבתי זל לקה
 צדו הטמיה כעבדונה שהאשה עשה לבעלה . ואפשר
 שדהיה צאה הקללה שיתנה הוא נהיה אשור לזר לאשה נלצה
 אחר שרבעה לאמר צאה העבדונה שלא היתה כזמן ההוא
 כי מהאשה לבעלה ויהיה אישה אחר זולתי וישקללה לקה
 אחר נעלה וכרשען אחרים . כי הוא צמה והוא עמן פלני אס
 הייה משתדל לענוק עם אשה דעי כי אש היא עד אכרון
 האכל והבלה והשרש נרעך כל הבואתי אשהייה תומר
 אשה דעי והיה דסך כבפי דבר מחברי . שלא כדן זל שכבר
 היה עצור ואלו הענה למחכו מהעונש אשר היה מושכ שיצע
 למי שהיה עונה אורש . האם הייה מנאס עברי נאמתי כל
 כהרוכחם עמי ומז שפלקם נעם ידי . הלג כאמה הייה נ
 שומר מצה לזאת שיצעט עונש מהשם . כי מה אעשה
 כי יקום לצפטו אורי וכי יפקוד נוכד נק עטע נוכמס מה
 אשיכט ואי זה הכעלה יהיה לי . הלג מה שעשע כבען הוא
 נס כן עשהו ופעל אחר והוא השם יב כונן אורה כרחס
 אחר ולג אין רמני שארצאה עלן עד שאמאס משפטו כריכו
 עמי . האם הייה מונע מחפץ דלס נעינ אלמה אכלה
 שאמע ממש ומסאלה לבה והייה יאכל פני לבי . ואלה שאאכול

כדבר השואה לב להכור אורי כפתך חכר אויב . תגביה אורי יחזיק
 על הדות שיבלבל וינענע השער חזקור ורפני ממע הרנוסיה אשר הידי
 מהרה כה מרוכ הכלבול והערבוב אשר ערכב שכל זה המכאוב
 הע ידע . כי אל מנהק רשיב ולביה אשר הוא ננעד לכל חי והוא
 הקבר . ואנפי שאל האששים מנמתיס אורי רנמתי הכל אך לא
 ישלם יר לעזר מהמנה הכע והדרישה אשר ידרוש האדם והטעם יר
 ואנפי שכאיר המנה יומע לאנשים לעקה אל הטעם עד שהנא כמנמתיס
 לבולם שהעקה אל הטעם רועיל . העה אין כח כזה המפורסד שיהיר
 דער אשר יתיכהו החוש וההקש כמנ שקדם רגע שאין הרפלה מנעיל
 כזה . ואפוא שהרען כזה כי אפנפי שאנ מתיס לשם יר כה שרלשלק
 הסבור הוא יבאע אל ינה העה כאמר הוא לא ישלם יר כע וכממון הבא
 לאל הנמאנה השלק ואנפי שבפירן הבא עליה יומע לנמאנה שיכנה
 זל שכנה האופן יגע שיכנה הפועל להנינה כנה העלם השפל כי ההניה
 לא היה לדבר כי אם בהפסד לרוב העה לא נעפעע מפני זה שההפסד
 מכונן לעצמו אבל העו כלרי מכונן וההניה פלג מכונה ואלו היה אפשר
 לערוך האלן שעלנה כמחמה לעת לא היה מונע מהנה הטעם יר אבל
 ישים כהם לשמור וממאנהם כפי מה שאפשר . האם לא כביר לקסי
 ינס וענמה נפשי לאכפן להינרי מער כצדק כי יבא אל הענש שכל
 הענש הענעס אשר קנייה שיבא טוב בארע וכאשר הייה מימל לאור
 ויבא על אופל הענוה . מעי ערמון כמנ השמון ולא נמו מהרתיקה
 וכאנפי ימי הענש . מרוכ הענוה הלברי קורר כלא תמה ששצפרג
 יערכ ערובי לא אענש לצעוק לענק כקדל . את הייה לרגע נרע
 לבנה יענש לקונן רמיז ולענד נהי . ענרי נעדתה מעל מענש
 החולק וענמי נהיכנה מרוכ היוכע נהיטך כערי וענבי לקנל
 כוכיס . הלא כאמה אס לא הייה מער כנה הקשו ינס והזוכונס
 והייה שומת כאירס היה ראני שיכנעו על אולן הענשעים אכן
 אט הייה מער כצדק ולמה כאנפי הענוה האלה העה כרהיבית
 לשני שלא להסכל על ברעלה להשחול לשכב עמה לראיה
 מענש הטעם . כי מהאנה ממעל ומלה שרי מחרומים למי
 שיעשה כמנ זה הפועל . הלא לענל ראני שומעא איד
 ואיר זר נכרי לפועל אונן ולמה כנא אל זה האיר העברי
 הלא הטעם יר יראה דרכי וראה אס הלכני ברכי אנשי שנא

מה העלם

הנהגון

הנה נזק כשהיה מרוב עמינות שפלו נבצה חכונ המטפחור שהקד
 לא מענה לו דבר ולא אלא מפרק פכרה לריב שמונ על להירצני
 מן החמלקה . מי ירן ל שמוע ל על זה החמס הנעשה ל
 לגעע אל על החכאובה שלא כרין . או יהיה פירושי אשיון
 חמון רבה חמה אשר היה ל מקדס כח לערוץ המון רבה הנה
 שנה נהפך אל הזמן שמי שהוא בגז מטפחור יחיה נאמר זה
 כגד רעיו כיהיו חכמים אורו אשר ספר עליהם כיהם כע על
 גם אנשי כל שם . והנה מרוב בצורת אנה שהקד ולא אוכל
 לטאה פרק כדו שאחלש חכמיו ונהיה . מי ירן ל שמוע שישמע
 ויתקור אס העשן כמו שהם אומרים שאע מטאה ועל רוב מטא
 באה אל הצרה הזאה . הנה האור והסיומן אשר ל על מדקי הוא
 שטדי יהיה עדי שלא מטאה אס היה מטעם מטעם כזה כמו
 שאמר הנה כשמוע עדי והספר אשר כתב איש ריבי שמוען
 עמי על דברי הוא גם כן ל ער חלד החום והטעה אשר
 כמעטין ולמה אאהב מאד זה הספר אשר ער על שכמי אשא
 אנה ואקטור אורו עטרה לן הנה אער ל מספר צעה לא אעלס
 כדו שיראה מוס הטענה ואקרבנו כמו שיקרב האדם האדון לפי
 שהוא ער מדק ורם לבבי מצד הדאור מוחין והגלגל . ויש
 מי שפירט הני מצד צונה ויהיה חסר אלף ואם כן יהיה הכאור
 יהיה האור שיעש הטע על ריבי שמונ גם האור שיכתוב בספר איש
 ריבי כל מעשהו ומעשהו כי כבר השתקק איוב ואמר מי ירן
 אפה ויכתוב אל אס לא על שכמי הייה ננשא זה הספר ואקטרם
 לשונה ל לאהב אנה מספר צעדי אער לאיש ריבי כדו
 שיכתוב בספר ואקרבנו כאלה היה אדן ל נאעפי שהוא איש ריבי
 אס הייה מעשה על אדמה זל להיורה נעלם והייה מפיח
 נפש בעלה וארלמיה על יביון לשוק שכירה החורש אנה
 ולאכל כמה כל כסף רבא על צאה הקללה והיא שיתאחמה צרע
 הנרע בה קוץ נדרדר זה כואור רבי המענה .

והכלל העולה נזהרים
 הוא שהוא אמר שלא מטא
 כלל גם לא היה כנעת שיהי
 האדם בלוי נפקד על מעשיו מרס הצעע זה העונש אבל היה ידע

מיוג ליהוס . הנה אין העטן כן כי מעשורי הייה כצאר הרבועה
טהיה צדל עמי הירגס כאלו היירי אכ לן ווער צארי מבטן אמי הייה
עמה האלמסב מעתס האלמסב ווער דיק אודה אל מה שיאוקר לה
לפי כתי . וכאשר ראיהו מי שהנא אונר מחסרון הלבוש ואפסן
שאין לו לבוש באמה כרכונע חלצין כי אכסה מערומן ונעץ ככשא
היה נעממס כי הייה ולביש אונר . האס היירי מעטף על ירגס
ידי להכנר להעפע כי אראה כשער עזרה אנשים עזרים לן
ולצה אירא מעמ . הנה אס היירי עושה כן רבואע צאה הקללה
דיל ערפנל כרפי מעכמה ואזרנעי רשער הקנה שלה . הנה
מכל צה שמהי לפתרו עיעשע העס אידן ומרוממנה לן אונר
להמלש מעמ . האס שמהי צה הקוהי ונערי שמהל לבו כי
רכמיל וכי מארה ידי הרבה מעשעש ונההן עד שאטכת השס
בעשירי . אס היירי רואה העווש ואיר נהירמ שמהלך מעמ ה
הירר והאור הבא לן מהשמש והיה לבי עפרה על צה אפי כסור
להאמין כי השמש הנא האוה להאמיל אל הירח צה האור ולהעלה
פעולתיו כצה העולם השכל . והיירי נעשקה ידי לפי כדו
שלא היירי ונא מפי מה שהררהו לבו צה הדבר כלל לפי
שהנע שן פלי כי היירי מכמיש לאל מעמל אס היירי עושה כן
כי אין לארס שיהיר לעמון לספר בבטן צה העטן כי אלי לקוצל
דעבי יעלש מעמ האמה ניכא להכמיש שיהיה האוה טמא .
האס היירי שמח באיר מעמאי והרעדרהו לעל ולשמח כי
מעמון רע טכבר השינע הפעלה נער כי מעמון רע להיירי מער
פעהו ונעפי שהיה מעמאיו . באמה הין מעמאוס אנהי אנשי
אחלי ער שמרוכ שאמה אנהי אמרו מי יתן מעשעו למן נאכל
ולא נכל להיות שבעים וירוכ השוקדוקן לאכלו ולכלתו וזאה
הטמא היירי מער הערמה אונר בעבורה האורחיס
כי בתוך לא היה לא לן זר והייה פורת ד להי על אס הדרך כדו
שיכסון העכרים והטבים כביהי . האס כסיהי כצאר
האשיס פשעי למון כהסדרותי טונע ער שלא ימשכ ליען
כמה שיהיה לן שן . הלא באמה לא עשוקי צה כי לא מעמאלי כלל
שאמרוך אל צה . און יהיה הפירוש שאס קרה שפטערו כער
אי צה שיהיה לא כסיהי פשע להנעל ככרו לקר אק לאיהי העליה
האמה כי היירי כאנסן הרבועה נהכח ער טאנל לערוץ המע רשע

המאמר עליו והסוד המפורסם כל שהיא עליו אורה לסודי חסד
המפורסם מן ידו כזה שהיא יחיא בעבורי מה ליסוד
אורי המבורקני עד שלא אוכל לעמוד מחר מהס כסד הוא
מאמר יושמן בו דרך האנשים המאסדים ירכה זונה מאנש
יחז רכיס נעבדים והרמץ שהלס יח ינהר עבר מאד זה
מהארס יסודת יראה וכמוסרס במאסרס נוסוהס

וגה וזקן אן ירבה בו נצאה ורכב עצמותו איהן חזק
והרמץ כן נכרכ אכרין מכאוב חזק וזהוהו ענן תיאוס והרמ
כך שפסעו הביאהו למאוס כלס חרואי תודאר ונלפו וז
עבדן ראן עאן ערעהו מעטן סדיון מטפס הרמלמ ועטב
עלמיון ערדיו כרר ועל כשאמה או כררלה נעסקה

ישור הוא מעטן הבנה והשגחה ואלף נאלמדך זה הוא
חלוקה השעה וזה כיאר דברי הנענה ענה איהו כן כררל
הזכרים זכר כרר

הכני על קנה היענה שאמורס איוב ואמר ש שצו אע לתיס נאחסי שיויזיס עלכן
יראה מהצד דע לס כן אורה שאורך התיס ידן דע לננזיס
לענה הראן כררס ורכ שער יודיעו חמה אכן לפי מה שאמא
וכס הוא יבאר שאין העטן חרד הישימנה אכן רוח האן נהבנה הוא
כאנש ער שיכא שימכס איש תאיש לענה הסכה והשפס הבא לאנשים
מהסס יד השיותס נרבינס חמאס לא אורך התיס והישימנה

להשיב

לא עבדים ימכון ולא יכונע זקנעס ומשפס דל שאון ססד החממה
והביטה הישימנה נהכבוד וכהיורה העטן כן השענה על דבר כ
ואס אע עשר לתיס נאמרה לך שמהה ל נאמנה דע אף אע
הנה החממה לדכריכס נאשמה דכריכס תזולג שאענה ער אשמה

הבנתהכס והמקרון מלן להשיב לאיוב ועדיכס ארבתן לראוה
אס רעמ אורו והנה אין ווכס שיענה על דבר איוב אולי רעמל והאורו
למאמ חממה בשווקרמ א ידעמ ולא אויש דל לא ישור לחדס שידרפמ
ויהרפמ על מטאין כ ידי כמה שידרפהו הסס הנה איוב לא ערך
אל מלן וכאמרוכס כמה שזכרתי והוא אמרוכס א ידעמ ראני ל של
שאשהק ולא אשיכמ ל הרמלמ ינהר חכס בשקהו כ לא ערך אל

מלן לרם עמי ואפטר שיהיה הרמץ באורו וכאמרוכס לא אשיכמ
שאפ אשיכמ באמרויס אינש כאמרוכס כו לא אכא אלן כשענה סוכה
סמו שעשהס אהס והיה זה ססד שלא מארס מענה ידעו דע

והטעם שיפקדון על מעשיו כמשפט כל מאמין בגמול ועושה נאקה
לא ירבץ שיאמרו שיהיה זה ש העושה כא מלכו על החטא אשר לו
באמיתו שהטעם עונש אנשי הארץ ולא יבין אל כל מעשיהם ולקח
הירפס על הטעם שהפך זמנו והכלה הטוב אל רבליה הרע על לא
חיים בבפני . באור דברי הפרשה הזאת וישבן שלש
האנשים האלה מעשה אור

איוב כי הוא צדיק בפיטן ולא מאן לו שום טענה יוכלו בה לקיים
שכבר הוכח כמשפט . ויתר אף אליהו בן ברכא הכנזי שהיה
חבב בנו אמי אברהם באחרון הנה ילדה חלבה גם היא בעם לעמוד
אחיו . אה פנץ בבירן ואה בנו אמין והיה ממשפחה איז אחד תזרע
בנו שהיה שמו דק . באיוב וכרעון . באיוב מרה אפן על אשר הצדיק
עמון יורד מהטעם יה . ובצלעה רעיו מרה אפן על אשר לא מאן
מענה לענה לאיוב על טענתיו והיה זה סבה שהרשיעו אה להשיח
דברים כנגד הטעם . או יהיה ביאור אחרון נירטיעו אה איוב כי
הוא כעס עליהם על אשר הרשיעו אה איוב וייחסו אלן חטאים רבים
עם דעתם כי הוא היה צדיק וישר כי צאה העענה היה סבה שלא
מאן מענה כעשן אעב על עמון שהוא היה צדיק . נאליהו המהרין
אה איוב בדברים ולא ענה רבץ שאעו דמיו אכל המהרין אס
יעטו חסין וכראוהו כי אין עטה אלן ויתר אפן .

ועק אליהו בן ברכא הבה ויאמר

דע . הנמלי המהרי . אפן כמו אפן . העהיקו והס חלן הסיו
מהס הדברי ושארן כמו אלמס אלמס . עמדו שהקו . הקוצרע אל
הצק דל שהיה שרונתו כקדב לרוב האוהי להשיב על דבריו .
כין כאוכיין . כאוכוה מדטיס יבקע . ויבקע בקלנה כמו הטאדוק
המדטיס שיבקעו בקלנה כשי שיוון בהס היין . נירוח ל כמו ורוח
שאון . לא אכנה לא אעליס שמו לבסנה לבני אחר כו . שלא אומר
כביאור כנגדן דבר אכל אמקדהו אקראהו בשמו נאומר עלן כביאור
מה שיהבר ל מהמוס ברענהו וכדבריו . ישאע ישרפי מעשה
וישאל דויד ואנשיו . ערס ערוך דבריך קולעו נבואה
ונגדה . נאכפי כמו נכפי והרען כו ידי ויחכו והוא כנגד מה
שאמר איוב כפך מעל הרחק ואומרך אל הכשרה . עק ועי נכ
קף והוא יעשן מה שאמר רבנו זל עיר לא ימוץ אה ראשן .

הַיָּהוָה יִתְעַבֵּב וְיִחַסְדֵּךְ מִלְּמַדָּה שֶׁאֵינִי מִפֶּן לְהִצֵּעַ אֶן הַלֵּךְ שֶׁנֶּגְדֶּךָ
 דָּרָךְ וְיִחַסְדֵּךְ לְאֹיִבֶיךָ לֵן לְמַעַן וְיִחַסְדֵּךְ מִבְּקֻלִּי כִּמֵּן שִׁישְׁדֵּלִי הָאָרֶץ
 לְמַעַן מִאֵיבֶיךָ מִבְּקֻלִּי . יִחַסְדֵּךְ רַגְלִי יִשְׁמֹר כֹּל אֲחֻזֹּתִי לְבָרִי .
 אֹכֵל לְהִטִּיךְ אִתְּךָ מִדְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר אֲשַׁדְּרֶנְךָ אֲלֵיכֶם וְעַל זֶה טָרַפְתִּי
 מִהַטֵּם בְּדָרוֹן מִלְּמַדָּה הָאָרֶץ בְּכֵה הַרְגֵנִי שִׁוְחָא כֵּן הָאֹפֶן חֲרָע
 הַסְדֹּר עַד שֶׁאֲחִיד שִׁוְרֵר טֹכָה הִיא אִתִּי שֶׁאֵי אֲשַׁדְּרֵנִי מִזֶּלֶר וְעֵנִי
 מִזֶּה הַיִּשְׁרָכָה שִׁיִּסְבֵּב הַטֵּם שִׁוְחָה הַנְּעִשִׂים הַרְשִׁי יִנֵּס מִרִּיחֵךְ וְיִחַסְדֵּךְ
 זֶה לְמַעַן יִהְיֶה לְקָדֵר אֹן לְאֹנֶה . הֵן זֹאת הַטֵּעֵנָה לֵן שְׂדֵה בְּרֵה לֵפִי
 מִה שֶׁאֲעֵבֵר אֹנֶךְ כִּי הַטֵּם יִהְיֶה עִבְדֵּךְ יִוֹרֵךְ מִהָאָרֶץ וְלֵקֵר
 רֵאנִי שֶׁעֲבָדְתִּי בְּכֵה וְלֵאן שֶׁלֵּאק רִסֵּן לְמוֹנֵךְ בְּרַמְלֵךְ הַמִּתְעַבֵּב לְעֵנִי
 עַל מִה שֶׁסְּדָרְתִּי כִּי בְּכֵה הַחֲכִימֵךְ וְהַטֵּלְמוֹךְ יִהְיֶה שֶׁנֵּס יֵעִבֵּד וְזֶה כִּי
 לְמַה שֶׁהִיא הָאָרֶץ הַיִּנְדֵּר טֵלֵם בְּכֵה הַנְּמַלְאֵנִי מִוִּיבֵיב שִׁיִּטְבֵּחַ כֵּן
 הַטֵּבֵב יִנְדֵּר וְלֵקֵר נִשְׁדָּרְכֵּן כֵּן הַנְּבִיִּים הַשְּׁמַיִיִּים בְּשִׁוְחָה וְכַסְדֹּר
 הַנְּהַבֵּן וְאֵם כִּבֵּר יִקְרָה מִזֶּה רַע מִה כְּמִקְדָּה . וְזֶה הַרְפֵּסֵךְ כֵּן
 יִשְׁדָּלֵךְ הַטֵּם כְּהַסְדֹּר לֵפִי הִיכֹלֵךְ וְלֵקֵר בְּרַח הָאָרֶץ כַּל שֶׁכֵּל . וְזֶה
 כִּי הַטֵּבֵב יִינֵס לְעַל זֶה הַסְדֹּר הַמְּסֹדֵר יִיטֵ הַיִּשְׁרָכָה וְיִחַסְדֵּךְ
 רַהִי הַבְּחִירָה אֶן הַעֹבֵב כְּאֲשֶׁר הִיא טֵלֵם . וְהַטֵּה הַבְּחִירָה
 אֲשֶׁר רַהִי יִחַסְדֵּךְ רַע הַבְּחִירָה אֲשֶׁר רַהִי מִזֶּה הַיִּשְׁרָכָה
 אֵם יִרְעֵה הָאָרֶץ לְהַיִּשְׁרָכָה אֲחֵר שֶׁכֵּלֵן . וְעַד כִּי מִוִּי שִׁוְחָה
 שֶׁכֵּלֵן עַד שִׁוְחָה לְנִדְבָקֵךְ עִם הַטֵּבֵב הַפְּעֵל כִּבֵּר יִשְׁחַת
 כְּאֲשֶׁר יִחַסְדֵּךְ מִאֵל הַרְעִי הַטֵּבֵב הַפְּעֵל אֵם כְּשִׁוְחָה אֵלֵךְ
 הַרְעִי טֵרֵם כִּי מִה שֶׁאֵי אֵם שִׁוְחָה מִהֵם אֵם מִזֶּה
 אִתִּי כִּי שִׁוְחָה לִּי הִנֵּה אִתִּי זֶה . מִדְּנֵעַ אֲלֵךְ רִיבֹךְ
 אֵם מִפֶּן שֶׁלֵּא הִוְדִיעַ אֹנֶךְ זֶה הִרַע כִּי שְׂדֵה עֵלֵךְ
 לְהַטֵּבֵב מִמֵּן וְאִתִּי שֶׁאֵתֵךְ יִשְׁרָכָה לְכָל דְּבָרֵי שִׁוְחָה
 לְאֹרֶךְ הַיִּשְׁרָכָה כִּי שִׁוְחָה מִהֵרַע הַטֵּבֵב לְכָל עֲלִיֵן מִזֶּה
 הַיִּשְׁרָכָה לֵאן יִדְבַר כֵּהם אֶךְ הִיא בְּכֵה הַהַרְעֵה מִדְּרָכֵי
 לֵפִי הַרְמַלְךָ מִדְּרָכֵי הַמִּקְבִּלִים . כִּי כִּיךְ אִתִּי יִדְבַר
 לֵאן וְהִנֵּה שְׂדֵה הַהַרְעֵה כְּמֵלֵם לְאֲשֶׁר הִצֵּעַ מִדְּרָכֵי
 מִהֵרַחֲמֵנִי כִּי שֶׁכֵּל הַפְּעֵל אֵן שִׁוְחָה הַהַרְעֵה כְּכֵה הָאֹפֶן
 וְכִיךְ הַיִּשְׁרָכָה יִדְבַר לְאֲשֶׁר לֵאן יִרְאֵה הַדָּרֵךְ הַרְעֵה

הָאֵן

הַטֵּה הַיִּשְׁרָכָה

לְהַיִּשְׁרָכָה

איוב מהשיב לן העבירן והסירו מהם מלכ . והותלתי זמן מה
אולי ידברו וכי לא ידברו ישרוקו ולא ענו זמן ארוך ההערה
לעגור חלוקי כי מלאה חלב ועענור להשיב כאלו את סתור
וכעבד עבד אטיב . הנה בעי כעבד יין אשר לא נפק עדין
שהוא מלא וכאונק מדשים שהם בעצמם בקלור כן יכרעו
בקלור להוציא הטעננה והראינה אשר לבי מלא מהם . והאר
זה הענן בבקיעה להראור שהיא כאלו יכריתהו הידוע אלון
באר השאלה להשיב אל איוב כי טבע המוטכלה כן הוא
בטבע זל שלא יוכל להחנע החשיב להנדיע מה שישיג
לנולק . לא אכבד עב איוט להמנף אורן ואל אדם לא
אכנה זל שלא אכנה שמו להמנפן שלא אומר כביאור
הדבר כנגדן כי לא הורגלתי בצאה הרבונה הפתורה חיראני
שאם אהנהג בה יטרפע הטע ויכלב ונהג אחר זה כנגד
רשי איוב שלא רע לוח בבירור מה שאמרן כנגד איוב
אבל כנו והעליון כחונ שרמאז בלוד ברעק לעור שלא ה
הטדל איוב להשיג ולדעה הטע כחאני אומר אך אלהטכנו
עול וזה יתקם לא ידעא . ואמר זופר ברעק לעור שכבר
חטא איוב כשהיטע דברים כנגד השם זה חלק אדם רשע
מלהים ותלה אחרו מלא ולא רע לעור בבירור שאיוב חטא כאלו
הדברים . ואולם שמוע נא איוב מלי הנה נא פתחי לך
אלך ויהיו מאמרי יוסר המצנור בלבי והדעה אשר יצדו עמי
יהיה ברור ונקי מן ההטעאה זל שלא אכזא אלך כעעור
אשר בהם טהר כוזבוק כחון שהיו עשירים רעך ועל זה
כעסה עליהם והראיה שחמד יכבר עלך היוכות עמהם
מזה הרע והיירה חושד שיהיה אפשר שיהונת עמך הטע
יה כחן שיהונת האדם עם דעהו וסיסיר חמך כפן ואומר
אל רבעך . הנה הנעב אל מה שהייתהו שהיירה חושד
שאם אדם כחוק ורומא עשרה ונשמה טדי רביעע ולא אכז
אלך כי אם כעעק מדקנה ווס הוכל השיבע על דברי שוק
דברי ריבך וההוצב לפי הנה אע כפך לרבר כעבור ללהונת
עמך זל שאם אדם סמך ועבראק מחומר כחוק ואין לך אותה
טראה חמני וכפי נחמה לא יכבר עלך כי לא אכנה אורך . אך
אמר באזע שאהיך נעלי בלי עון וכל פטע הנה הטע

להציל מירעב ואם לא ירצו נישע להציל ואפטר
 שיהיה רצו שפרו הדרך הטע אמרו להסיר ארס מעלה
 ניהיה הכואר בעבור מה שיסיר הארס מעלה הנצל הפועל
 להיות טרם בעצמם הנפיים ובהטעה שאר כחוק הנפיל
 כמו המוש והמתטב והדמיון והתנועה יכסה ויעלים מעו
 זה האונקין מן ההגדה למענו הראשונה בשכל הפועל
 הנה יחשך אורו מן הרע הנפלא העבון לבא עליו כשיוכיחוקו
 בטכאוב על מעבבו ערע דני כנון שקדם . אן יהיה פירוש
 אמרו להסיר ארס מעלה כי זאת ההודעה רבה כרי
 שיסיר הארס המעלה הרע אשר היה ירהבג בן וכסה
 מלמג באורו ויסתירה זל שוכנע לבבו באורו הרע העבון
 העבון לבוא עליו שלט יסרב האיש בעצמיו התגועס
 אשר המל להרבה כהם ניסור ממנו . והכאורים הראשונים
 יתר שאר נכונים מצד הענין ואם זה טאר יתר לפי מה
 שיחשוב מצד השון . יוכיחו בטכאוב על מעבבו וכנוכ
 אכרין יהיה בטכאוב חזק והרעב הלמס ככבה המל ונפלא ה
 והעב מאכל נבאוו לבריאים . כלה נצרו ומא זל שלא
 יראה בן נצר חרוב הכמישוק ונצבהו ויבלגו העצמות אשר
 לא היו נראים קודם לבן המל . הנה זאת ההודעה כזה האונק
 רהיה לאדם אם יצעה הראשונה מה בשכל הפועל כדק שיהיה
 שיהיה עליו מלך מלך הקטנה שבהלמל להניד לאדם מה
 שיטהייך בן נשמר חן הרע וכזה האונק יחוק אוקו ויאמר להציל
 אוקו ולברות מרדה שמה מלאה כנפר והוא הכאוב זה
 המכאוב . והנה בסוף השען יביא ויטוב דעם נטוב יותר
 ממה שהיה בעת הגער ויטוב כבון וכבר יאמר שהיה כמי
 עגרון ויחשך לזה ההועלה גם כן טבעה מלנו ירין אל לבו
 להפיל אל העס וירצה אוקו וירצה העס פען כזה הרפלה
 והצטקה מפני שהנו משהל לנדבך טעם זה ולשם אלן ולזה
 האונק ישיב הטע לאדם שקרה כי אעפי שהרע עבון לבא לזה
 חס החפרכה אשר אי אפשר יוצליל הטע שם בן כל שיעל
 תהרע והוא ישיב ל שקרה . ושעת הטע על אנשים

כדין ישיח
ישיח

ועד מעט הראיהו בשכל הפועל והוא ביאה שיש אלו הדברים
אמר זה . הנה כמלך נכמין ללה בעול רודיוה על אנ
אנשים בער שיטן על יושבי כי אז רגמ טפס המרצחה
מפעלערה ויהיה אפשר יפנפ זה האוש השלם להרבוה
שכלן מבין שאר כמור הנפש וירחמד בשכל הפועל . אז
יגלה הטם אען אנשים וכמוסרס ניסוריהס אשר יתנס
לפי המערכה לכא עליהס כדי שיגלה חונק כלמס ענה עלון
כי הכמורה האנשיה מעשלה בעה הסדור כמנסקדס ויהיה
זס כן סנה שייראן מהעס יה יתר נישוכן אלון בכל עע .
ואמש היה זה הןלני בעה הטובה להסיר מהס מעשה
הטפס המרצחה אז נלחסיר פועל המומר אשר חזבר יכסה
ניעלס שפע השכל הפועל זל כי המומר למ וערוב השכל
אז להינה הטפס בלבי טרעה כהלפנה המנטוה . וכזה
האופן ימשוך הטם יה טפס הישר מן הטמה נישוכן טפסן
מעביר במרכ . ואולם הדרך הטעה הנאלי שלא הגיע
יחדצת אל שיקכו שפע השכל כשינוריעהוהרע הנכון
לכא עלון הנה השכל להראמדנהו כן הראמדנה והיכללנו
חצה הרע באופן אמר חוק חצה והע שינכיתמן כמכאונכרה
למנמרו שלא יתך בדרך אשר היה עבון ללבר כה ולמנה .
נעל זה הדרך אשר אשר יז כי אנפיה כי יטוב אפק
והנמני נכארו רבתי זל על זר המשל כי טרזנון ללבר
כמדכר אז כיס עם שיירא מה זל ננצ כאבן רזלן עזר
טרך נשאר מההלכה טס נעאר הטורא טבעה כיס אז
אברה באופן אמר . הנה הנא מכער טזה הרע כא לן לעוכ
לן נכמ טהעכע טס כבמוק טכעיה פקצה בעל חיים טע
לשחיס ואס לא הישג הס טלחדיס כזה כמון טעס כמ סו
כקצה בעל חיים לברית מהכעל חיים הטזיקיס אנהס
כראונס ואס לא קיס להס הרצנצ באהס חזיקיס אבל
טס רימס דרך משל חצנצ חענה אצלס ער שיננסן מפע
זה ניצע להס הנועלה המכונן אשר לא נסן בעבורו והיא
הטחורה מהטורפ . כן הארס להינכן כחלפה השלמנה
כחס אל שאר כעלי חיים כאשר היה למ הראמדנה וע
כשכל הפועל אשר העכע האשוי יעלימ נוסב סהניק

למה
שיו
ניה
להיו
כמו
זה
ה
באכ
אחר
שיס
חלנ
הבנ
אשר
ינר
סימ
זכר
רבע
ירא
לא
היה
שיה
ליט
אנה
המנ
מח
עג
להו
נהז
האנ
חס
מה

שבאר כמה שאמר זה כמה שדבר עם העם ית' והנה הדע לא ית'
 חניכ שיכא לדיקום כי הטעם טעם בהסכל שמרונג ואלו הדעה
 והנה שכל עם יודענו לפי הראוי כדרך שיראה אחד מהם בשכל
 כפועל כי כשהיה הענין כן הוצע ההודעה לאדם כדרך שישאר ואלו
 הדעות כפועל שונים לפי מדרגתו כהראשונה מודרנה היותר גבוהה
 היא שהוצע לו צאה ההודעה במלגס ופנה גם כן ועד נפנה רבות
 לא זכרם והמדרגה היותר שפלה היא שלא יהיה כבח זה האדם
 שיציע לו יענה שום הודעה לרוב הקטר שכלו כבחור החמוריה
 לא יציע לו הרב נודדור מבין שאר חלקי העם הראוי לגי שאפשר
 בו צאה הידיעה כענין שנזכר בספר החוש והטותש אבל רביה
 הכלה ההודעה לו שישם לב שישם הסכל הפועל אם
 לשומרו מדע חוקש מסודר ומנוגל מטע המערכה אם לשומרו מדע
 שמי שיכנא מכאונכה חלשים יצמרו ונהפלה ברע ההוא או יהיה
 חוקש או יכנע בהסלבגו אם היה נפשי ואמורסה אשר יהיה
 למחירה יזנע לא יהיה מהטעם יותר משלשה פעמים עכיון אלג ה
 האנשים יתענג לדיקום אמר טהם כהמלך הדריכה אל הדע ולא
 יאמרו דרכו שזין ויקדו להם מהדעות על ט התנחמה שלא יקרה
 לבטלים ולנה פולספק ומבנה כהמלך כענין אלנו הרעה יותר
 לדיקום ומה שהמלך לרשעים ענה הרי אהוא הספק כמה
 שספק אינו והאלמה הרשעים ומעונש הטובים המנוגל להם כפי
 המערכה כי אין זה על כח העם ית' אמר טהוא התנא לה
 כל להנצל מהדע ואין ראוי גם שיוחע העם מכריאה האדם
 כמה הראוי אשר היא נפלאה כמחיתו מפע דע מה יקרה ממנה
 שר טהוא הערים להמציא כענין טכל להנצל בו מהדע והעורך
 לנה שליווא ידאה שבנה הדע צדכן הנפלה מה והוא רוכמו
 היסעים וכלגס כענין שידבאר נזה גם כן נמא כמאמר הטעם עם
 אינו וכמאמר שלמה המלך עלי אמר כל פעל יזן למענה ונעם
 יטע לנע רעה ואמרה שרהיה המדרגה האמצעית כן שמי
 ואלו האמצעית המדרגה שיקרה לאדם פחד על ענין מה היה
 ראוי לבוא עליו ועמה לא יטעו בו יותר ופנה השער ויפיע זה
 השיעור מההודעה יהיה שאמר מעטות הדע ההוא ניצל מהדע אשר

ואשר יאמר חטאתי והעניתי הדרך הישר ולא שנה ל ויושיב
דרכיו אל השם יי' פרה נפשו מעוה ורדונה נפשו באור
החיים . הנה כל אלק ההודעה יצא יעלה השם שהי ל
פעמים אנו שלש עם צב להשיב נפשו מעוה כדי שיאמר
באור החיים לל לחיות כאשר ידורך כרכים הכלה לטוהים
כי השלח הפעל כמן שושפת על המהאמר עמו להצילן וה
מהרעך העונות לבא עליו העשכרה כן יטעמ כן
להציל זונתו והדרכים אשר ימנענהו מההצעה אל השלמה
והס פענלך הרעע שלל מה שיתקנה בהם ידמיקנה מהשם
מהשם יי' לבי טהם נס כן מונבלע לטע המערכה ולא
יטעמ כן להבא עליו סנהין לשאמרן הפענלך הרעע ינהר
מש לשח פענתיס כי אמר לבא לקצן חק זאת הרבונה
לא ינסר ממנה לעולם הקשב אינכ טמע ל המרש נאעבי
אדכר אלונדך חמה נידיעה האמורה בצה הזרנס
זה באור דברי המענה והכלל העולה נוקדברים

הכלו טוהים

טליהוא יראה שהרעך
והטוכנה הם מונבלע נוסודרני וטע המערכה נכזה
ינהר הספק בהלמה הטמאה לבשעים כי אין ראני שנפלא
אס יסנב השם וטע זה הטכנ אשר טס כגדמיס
הטחומיסק שיפען טכנה לאנשים הין רשעים אנו טיקיס
כי אס היה אפילו שלח יגע רפ מהס לעמאנה העפלנה
לא היה מקצר השם מזה לפי טכוננו הראשונה במה
שהמוצא היא הצע העע כמן שלח יפלא א איש על מה
שהשצת השם בעמידה הבנל חיים הפתקים והטחונלהס - חזון
נהכלס אשר כן ישצנהו עם הונד טנדפוס צלס והיום
כלי דאניה יהצע טוב להס יונט טקס מפט שהס כללי טק
כן אין ראני שיפלא אס יגען טוכנה מהשם יי' בצה האונן ל
לאנשים הין טיקיס אנרשעס כי הם ינרב נבבדים מטעור
כענ חיים אלא שהרר זה הספק בצה האונן מדכרי אלהא
הוא כלבי מבואר כלל מדכרין כאלו לא הטחול כלל הכר
הספק כן למטכין שהשען מבואר ברמל השען שלמהיה
מזה הטע טעב השם יי' ולקה שומר זה הספק לאינכ כמן

ומטחיהס

שעב
יחני
נהט
כפא
הרש
היא
לפי
שיצ
לא
כ
הכ
לשון
טע
מעמ
לשון
האש
יאמר
לבט
לדי
טסט
המע
כל
כזה
ש
לכה
היסט
אינכ
רשע
אונן
ראני
העיע

לעשות גבי מעזרה אכה והלחן בן רצונ או יהיה קריאה
 על העם יהי על רצונתו באשיו עליו על שהוא מטיב
 לעם השוכה בענין אנשי און יספק כפינו נירדעם מהטעם
 הנה וזה באור מלה המעשה ביאור דברי הנענה
 השיב אלהווא על קצת דברים
 שצוהרס איוב ואמר שנתעו מכותים מלי נורעם האצונו לי
 כי און מלון רבמן כמו הוק יטעם המוכל אנ רצה בזה שהוא
 יטעון על איוב נגל הדברים המוחשים לן שיטעון המנחש
 טון שהיו ענשי דע אעב נבמרה לן המטעם והאמה
 ולא טעמד נבמר דעה אחר על אחר אם לא מצד הענין והחוש
 אן מצד אחר מהס אבל שרדל לרע איוזה מהדעה הוא
 ינור טוב כי יאמר איוב עקרה נאל הסיר מושפטי על
 מטפטי שיטפוני הטעם כאלו המכאונות אם כאלוהי שר
 שטקרה הנה על דרך האמר אמנה יכחי לבי פשע
 וי נב חכס נשלם כאיוב יאמר רבי לעג כאלו נהנה
 כזה המאמר כאלו הלך להדמך עם פועל און ונשי כי אמר
 כי לא ינעיל לארס כרצונ הדירך שהטעם להיס והוא
 הדיך היסר נאולס אמר זה כי וי שולך כדרך היסר יאמר
 כן שהלך עם להיס כאמרן אה האהיס ההלך נמ
 נלבן אנשי שכל שמתן לי מילה לא מעטוה רשע נפול כי הע
 יטלס לארס פעולו דל זמן פעל על דרך נבשכר יקנה
 פעל נותיא לארס כדכין דל שישגית בעוכים וישארס
 נהדשעם יהיו בעצבים לוקרי הזמן הרעם נהנכונעם לבא
 עליהם מצד המערכה אמעם שהטעם יה לא יעשה רשע ולא
 יענה מטפטי הוא מנאר ממה שאומר וי הוא עליו שצור
 נסדר כל אלה העמאנה הנפלאה אשר בארץ בזה הסדור
 הנפלא אשר כן מהינאר נחממה מהטלג ירבן לארס שישיג
 מתע כי אם מעט וי סדר אל זולתו זה העולם כל
 הלא באמה הוא לבדן כדאן נכאן נבמנ עמוד נשאר
 המיד ואם היה חפץ רשע להביא דע בזה העולם שלא

און

שיסתר

היה עבן לבא עליו וכוונתו את ההודעה הפורסמה מאד אין החוש
ואחרו לך בסברה אנטפי דאיהו לא תשי תצלה תני . ויאן לא
שרע אתה המשיך שבעין זה האנפי יתר הספק הצה כונה
שצורה הגויה בעצמה הרעה בשלשן ערך כרכי השם ובהצטרף
הטובה בשלשן בהם כמו שצטר כברכני ובלללה . וזה שלשן
האומה יהיה מושגת כשיוהיה הנלך כרכי השם וכאשר יתל ל
למא והדרך הטוב אז יהיה עבן לבא עליו וזה המעשה
הגיע ההודעה לבלל הוא כאמר משע עלו הדרכים אשר צורה
וזה שאם יהיה בהם עבא וצע אליו ההודעה והוא יצעה לבלל
האומה . ואם לאו יבא על הכלל ההוא יסורין ויהי ומאונות
ז מה אם להלם והרע הקפי העבן לבוא עלהם אם להלם
מהפחיתות העשוי אשר הלך להסרבן כן . וזה אשר היתה
שכיבוען עליו על הכלל כמו על הרעה לא יחסוס אל הקרי
אבל יאמינו שהכל בא יהוש יהי להוכיחם ולהעביקם ויהדע
מחר ואם רלבו עמי קרי . וכזה החושן רבקים בא הטובה
למ כאשר נלך כרכי כרכי השם ונכך כן על דרך ההשגחה
לא יתר המעשה לבדו בא הרעה למן כאשר נסור מהם .
וכבר בארה הרורה שבסוף העשן יהיה העונש בהסדר פעם
לל סגור ההשגחה האלהית אבל לא יצע למן רע אם לא הרע העבן
לבוא על המעשה אמר והסדריו פעי מהם . וזה שהצעה הרעה
על דרך ההשגחה להוכיח האנשים לא יהיה רמז כמו שצטר
זיהוא כזה המעשה . ויען ליהוא ניצוד . כאמר הלכה המעשה
אנוש תני . זוטטה . יסכון
יעל . ויפקד עליו ארצה מש עליו שצטר וסדר אלן העשנים
המאוס בארץ אשר כיעדרם מן השלטון והפלגה התכונה
מה שלא יאמר . ויני יום רבל כלל . ויני סדר אלן העשנים למ
כלל אשר בארץ . יתנס . יחסול . שונע טריב ועשיר .
יגעשו ירעדן ויהנועע . יעבורו ויעדרו מן העולם .
אביר הקיץ . יטיס עור יסדר ויצור מה שיעשה בעבוד . ירוע
כבירים ישכור הקיפוס . מעבדיהם ועשייהם . ספקס הכרה
אחר . שארה לא אמבול . סלמה לא אטחיה . ילמנה יסליחה

לשם
לשם
ה
שצורה
כי אמר
ישעו
כמו
לא
אמר
יורה
מטוב
שער
כי
כזה
כי
הדור
כ
י
של
פעל
נהד
על
יע
נסד
הש
ממ
ה

34

כפיו וירעם על השם נירבה אמריו לא כלן היה אנטש כע
כערכו זה כוונת דברי המעלה

והכלל העולה מהדברים הוא על מה שהיה עונש איוב
שכבר היענהו רעה על לא

הוא כבפניו ושפט מפני זה שהאדם משולח נעצב אל הסדר
אשר מצד המערכה ולזה היה מהרעם על השם איך סדר הענין
בזה האופן מהעדר הצדק והינשר נלמה כדא האנשים הקטני
יש אמר שאין להם העלם והרע ונבחר להם ההעדר מהמעטאות
התורה והחיים הנה ישיב שדברי איוב בעלמס מה צדדים
הצד האחר שהיא היה אומר שאין תום בכפיו והוא מכונן
שכבר חטא במה שאמר שלא יועיל לאדם כההלבן כדרכי השם
וכאלה החכמה בזה הדבר עם אנשי השע ופועל יגן כי הם
יעשן מה שיעשן מהרשע והחמס להשעם שלא ייעש נזק
מהשם על זה ואעפ"י שכבר התעלל איוב ויצה הענין והשיב
שהוא לא ישבת מפני זה הרשע והעול כגון שזכר במענה
ח אל הסיר ומשפטו הנה אין לן הרבצות במה שנבנס והחמס
כשעבר צאר מצד קצתן מהחוקר כצאה החקירה כפי
מה שהיה כאנו והוא מכונן להחטא אשר יהיה בדענה
הוא ינר עכוס והחטא אשר יהיה כפעולתה המדויקת כי
כל מה שהיה פועל למי והחמס נאמר כגון ינר חזק
עבר יהיה החטא כגון ינר מצק ולפי שהחטא אשר
יהיה בדענה יהיה המדעאר כל הנצבל והחטא אשר יהיה
כפעולתה יהיה המדעאר כגון החמס והכחמה הנפשויה החמסונה
והיה השכל ינר עבר והחמס והחטא כמור העפע הנא
מכונן שהחטא אשר יהיה בדענה ינר עכוס והחטא אשר
יהיה כפעולתה המדויקת כאלו האמר הנעבה והדגל נעבה
שידעה להם וכל שכן כשנבן בדעה ההוא אשר היה
כגון הענין השלמות האנשיונה ככללם המדינה והמדע
כפיו הענין בזה הדבר אשר טעה כגון איוב זה האופן מהמענה
ואתם שכבר נבלה כגון השלמות המדינה הוא
מכונן מענה שקדם נזה שהאנשים לא יונעו מעלשית מעשייה

העם חנה' שישימיהם ואלו היו טובים לא היה כו כח למחיות
נפ שהעם השומר אוקס יהפוך לב המשי' כאשר ידבר כמות
לב חלק כוד ה' אל כל אשר יתפון יכונן . והנה הכבוד הלשון
יודר נכון חזק העטן ויחד השון כי למה הכבוד היה ראוי שאח
מלך אדם מן הענקי עם וכחונה העטן כן כחן שאמרתו לך
שהעם ישמור הדבקים כן אבל דע נכון לבוא עליהם אן על
עז הנכמה כשיהמילן לדרך אל הרשע . הנה אל אשר לן
היכולה לומר חתלה לא אשמה לך שכתו להסיר הרע הנכון
לבא חזק המערכה היה ראוי שבאוך והאמר כלעדי אהי
לך אחזה בעצמי רשע ארה הורע . ועם פעלתי און לא אנסף
עם לא כיהי מכיר בעצמך רשע כחון עצמה אומר נהשת
להקרב אלן כדרך שהיה העצמה כן ואז רבול . כי
זה כהכרח לפי מה שאמרתו יבא אלך . אם חזק הרגות
למנוע מה הרמלך כדרכו אס מעט סדור מהכנסבים להעדר
ההעצמה מדרך אם להטעמה העם עלך להעיל מרע ינהד
מזק היה נכון לבוא עלך . וזה האופן השלישי און ראון
לך להרשע חתנו אס היה שיהיה הרע הבא אלך כזה
האופן ואם היה על אמת מהאופנים הקדומים הנה
השלישי לבצועל לך להעיל משוטטלם אלך הרשע הרע
אשר החתול להביאך אלך . האם נכון שיא חתך דבר
יהיה סבה להטלם לבא הרעה אלך כי מאוסך מייך ולא השתלה
להקרב אל העם כדי שיסיר חתך הרע אבל כמה שחיהיך
אן יהיה הרען באמת כי מאוסך לענף אל העם
להכנע לפעול . הנה אמה רבמד זה הדרך ולא אע נמה
הפעולה להשיב על דברי אנשי שכל יאמר לך ווא מ יאמר
גבר חכם שיעע לך כי צינכ לא ידבר ברעה כדכרין אלה
ודכרין לא כהשכל . דאגף יבמן אינכ כאלו המכאונכים
עבר נכח כדי שיהיו מועת השוכנה באנשי און לך להשיב
ההיראן מה קרה לאינכ על העוון דכר יס כנגד העם
אן יהיה פרנש על השוכנה באנשי און לחסיהם
פול אל העם יהי והוא ההלמה הנראה לרשעים לפי מה
שזכר . כי ינסף על מעאתו פשע החוד כיעט יספך

כפיו ו
כערכ
והכל
חוס כ
אשר ה
כזה
יש אה
החנה
שכבר
וכאלו
יעטן
מהשון
שהוא
ח אל
כשה
מה ש
הוא יו
כל מור
עבר
יהיה
כפעול
והיה
מבוא
יתיה כ
שידעו
כנהט
כמין הו
בבוא

כאשר איתנו אופן הדע באות כ הסב. כך העדר ההסבחה הלהיז והעשוקים לפי טלח
 הסתגלן לרצון כן ולא אחר אחד מהם איה צנה עושי לקור כן להשכיל ולדעת
 אורו אשר נזקק אלן השבחים הנפלאים בזה העלם החשוך. ול שיתען כרם גנים
 נפלאים יזכר נישנכת כרם. והוא מלמדן חכמה ונבנה וזה הלמוד והבינה היא
 לכן יזקק על שאר בעל חיים. ולא עבדו אל לבד לרצונו כבעב זאור אל הפועל
 עד ישיבו ה ית כפ היכולת. הנה זה סבה שיוצקן העשוקים אל ה ית
 מפני צאון רעים העושקים אונס ולא יעבד ה ית לא שהם ית ישמע זר
 הטוא והחמס ויראה אורו ויריה ומסודר ומתן כי איטנו משניק נאלן דברים
 ופרטיים חק זור שרם פרטיים ונולס ידע אונס כולם איש לא בעדר נאוסן
 איד כמן שבארנו בספר מלמוד ה ונבאורנו לספר החוש והחוש אבל
 איתנו סבה זה החמס כשעבור חדרכ ה ית ולא נהגל ללבד בדרכו ולהסכיל
 אורו בדרך טובה ררשנה הלהיז בבן. אף כי נאמר לא נאל לראות
 זה ה באורך שאל דגשנתו ולא אמן וכו. הישר העשיר גדן לפען נפקה
 ה שיתק אחר כך. ועבר הוא ככה אין מה ששק אפן ולא ידע איזכ
 כרמי הדע כי ככל אפשר שיריה דע יומד מודע שהגיע לן לאון שיעור
 נלזה היה לן ליה חיוסף ה לן דע על רעתו. אבל איזכ להכל יסבמ פון
 לדבר ינגד לשם נגד דער יורה דבר. כגדן. או יורה הכאור באור
 ה חיונע פקד אפן. ועבר מה שתעון מן החושים הנראה לפי
 הינמא שששים דמר השמש הנה זה מעטו מאד ולא יוצא חזה רבני
 נלזה הוא מכואר כי לא היה לן לשפט מפני זה הענין שיוצא על דמע
 ביתס אל הטוב הנמא בזה העולם השפל שיהיה ה עשה ענין נשאל
 ינעיל לארס מאלן הרענה כי יתם דרכו אהל זנה תכר זה שהכר
 ותעון כנגד ה בכל דער. זה המור דבר הוענה

והכלל
 העולה מהדבר הוא אליהוא שייך על זה שהיה יושן וניזכ
 מההלכה הנמא לרשעס זמן ארוך עד הכאיכס
 שאר האנשים בכל מיני ההכאכה והדיקן שהרשע לא יזיק לשם ית
 בעשנת הרשע ולקה לא יחוייב שיעשנתו הפך מרותו. ואם אחר אור
 שהשם ית לא יחלט מהענין בהאריכו לרשע עד העה אעד החושי דכל
 לפי החושי. פט שהוא חזיק לאנשים רבים ררך זה הזמן כמן שעתן איזכ
 הנה שייך אליהוא כי אולן האנשי לא יזקקו על יד הרשע זללא מפני שלא
 הסתגלן לדבקה באס ית כפי היכולת כמן שקדם וינא להר על ידס
 אה הדע המסודר להס חקד המערכה אן הדע הכא על זה ההסבחה
 לא זולת זה וזאת היא הסיבה שלא יכא לאנשים דע והרשעים כי אם מעט
 נעס הנה כוונתם לרע. והם משקלים בקה כל אופני ההסתגלות
 נלזה שיהי בעצמם הם סיבה הנעה הרע לא הארכה אשר יאריך ה ית
 להם

הרשע והעול אלה אינם

הרשע והעול אלא לראש שיצא על צה ואלה יבואו
 סכר טלה כג השלמה המהיץ השני צדיק . הנה האחד
 כשידעו האנשים שכהלומה שכלם והוא אהב מהכח
 אל הפועל יולגו מאלה הדעה אשר מצי המערכה כחן ש
 שהבאר מדברי איהוץ ישראל להשלים שכלם . והנה
 השע כעצם כי ההלמה האנטויה היה כשישכיל האדם
 השם כפי מה שאפשר . וצא הנזירה הנמכר עליה מה
 מהפילוסופים וכעל ההרצף ההנה האהיה והוא כחן מבואר
 כמפשה לוי שהרפלק נודע ענן הקכל ומה הנא שיוצכל
 נלפי שהשני השם האפשרייה לכן כששיוץ מעשין ואנסן
 פעל כהם וינהר מה שאפשר ששיוץ והם אלג הדברים
 אשר כזה העולם השפל הנה שאשר העלם חומה הבנה איה
 נארה כצארה ההנה צה האנסן מהטענה שטעה אינו
 רמנע חומה כשם ית האפשרייה לכן . וכפיו העשן
 כן הנא מכילר הנא מבאר שדיברו אינוכ כלו צדקים
 כמה שהיה אומר שצדק ולא הסיר משפטן . והש השע הוא
 שצדי עליהוא יבאר שהשם לא ישדל כעשויה הישע והשע
 כלל אכל ירחיקהו ככל האשעם . וזה אין ראוי שנאמר
 שהשם סדר בטובה אושו האדם ורעהם סדר כלו שומר
 צדק ויושר כמו שהיה אומר אינוכ . אמנם שהשם ית אונק
 חפץ ברשע והעול צה ירבאר כחפוש . ושע לנה
 הקדויה אחר מחנויב הנדארה . והוא שכל הדברים העל
 פעל אוקס השם ית וואר שהצעה צארה הקדויה של שה
 אמירו כלו סורה ומחנויב ההנדארה כה לבעל הדוד וה
 הלהינה ולבעל העשן שומר כי כשנחפש בעלגה אשר
 סדר השם צה הוציאור למן כן מהצדק והיושר וההטכה
 והחפשה מה שלא ישוע . זל כשמקדמן בשלמה העמא
 כיעור בין נינין מהכחאנון שש שלא היה אפשר המאס סוף
 יורב שלם זל עאי אפשר שיהיה להם מהטלמור כעמאס
 יורב מהמאס להם . ווי אפשר להם שיעלמו דם כן קצם
 קצ יורב מה ששאל להם . ויהר מהשלמה צעם קצ

כאשר
 הסוד
 אהבו
 נפלא
 לכן
 עד
 מפני
 הטוא
 ופני
 איד
 אבח
 אינו
 נלמה
 לכך
 הינו
 נלפי
 בית
 ינע
 והש
 ויה
 שוא
 כע
 שה
 לפי
 הנ
 הש
 אה
 לש
 נעם
 נלפי

החופה

חמה

אמר

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

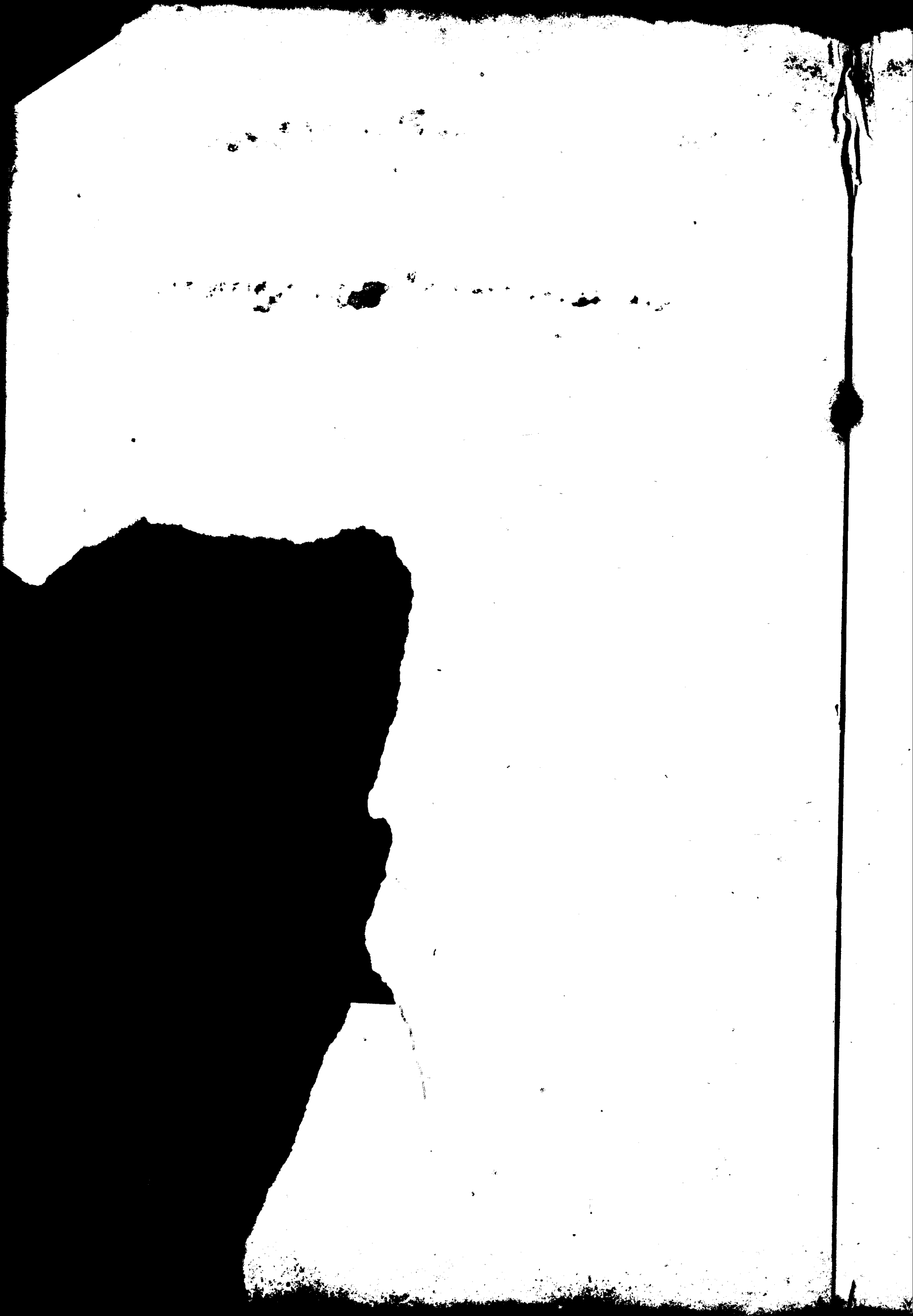
לרשע ובזה הוזהר הספר בתוך הטענה והנה מה שטען אינו על רישון כמה
 שהם אומרים שהשם יי' פוקד האדם על כל מעשיו ויודע אורח י' ובאר שנה
 בלתי אפסד חזק החוט והעון כמו שקדם הוא מבואר שכבר הוזהר הספר בן
 כמה שהשם ליהוה בזה הדרוש ענה שהוא לא יענה שהשם יי' ידע אלן הדברים
 הפרטיים חזק מה שהם פרטיים ולכן אמר אך שוא לא ישמע אלן .. ואחנם
 ידעם כלם חזק אמר כמו שבארנו באופן שלם בספר תלמוד יי' ובצאת
 הידיעה אשר לן בהם ביע חזקן לביאוס באמצעות הודעה הידיעה באלן
 העשייתם הפרטיים טרם בואם .. והוסיף ליהוה להוכיח אינו מפני שהוא
 עמה בצרה כוללה שה יי' עוזב אישי האדם ושוכחם מפני מה שאמא מהרעות
 במין הצנניש אשר הוא מעשי ואד ביחס אל הטובות הנמצאות בן .. ולכן
 אין ראוי שחלש התאווה מפני העשין הנמצא באדם על המעט שה יי'
 ענוב אישי האדם ושוכחם אבל ראוי לנתקו בזה העשין מעט הנמצא באדם
 לאי זה דם נובל לייחס אותו חזקת שבעל מה שיראה מה שצמח ה העלמה
 באישי האדם מפני הטובות הנמצאות בהם על הרוב ..

ויסוך אליהו וצנור

באור הלמי המעט .. כתר לצער ..
 המה למעט אמרן ואמרן ..

כבוד ..
 ..
 ..
 ..

הסיכך .. ומה הנובן ויסותם להיס זמנן .. לפי נבד עשה היצ והליכות
 הן אלצ תקיה כפני לצאל .. וזוית הוא מעשין ליתק ונחת שלחק
 וצת נצוודר לשלחק .. ולאת מועל וויג אנפם נחוא מעשין הקן
 וכעוהו וולאן לית הלקש היה דס נקיים .. פן יסיתך כפסן ון יסוקך
 בן העולם כפסן וכחכאל .. שועץ עשכך וחוא מעשין לא נבד נאנו וכב
 לו בער והב לצכות והיה עדי כעבין .. תצחק תביט ותעבול .. לנלות
 לבנות .. וענה העשין בעלות צדיש כעמנו .. תחתם כמקולס .. שוכך
 וחשימ .. שצא שצא כה אין סוא שצא ונפלא כענפאותן .. יציע ימע
 נפוס לויס הציע המיס וקה בסבת חובש .. ואץ יוקון הענכ לצית
 יקלן מהם לחיות למנן לער למפני עב .. מוט הפרישיות אשר
 לעב .. והמען כזה כ כב יתחשן נפוס למחלשס זה מנה ער
 שציתתם והיה לער ומציתתם יהיה רוח ומקנתתם נפיוט צמכו כמ
 שוכב אתך זה .. תצולות סוכתה המען כסוכתן עמנו והמען ברה

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, written in a cursive script.

Handwritten text below the first line, possibly a subtitle or a specific instruction, written in a cursive script.

Handwritten text in the middle of the page, consisting of several lines of cursive script. The text appears to be a list or a set of instructions, possibly related to a technical or scientific process.

1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880

1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890

Handwritten text at the top of the page, possibly a header or title.

ALL

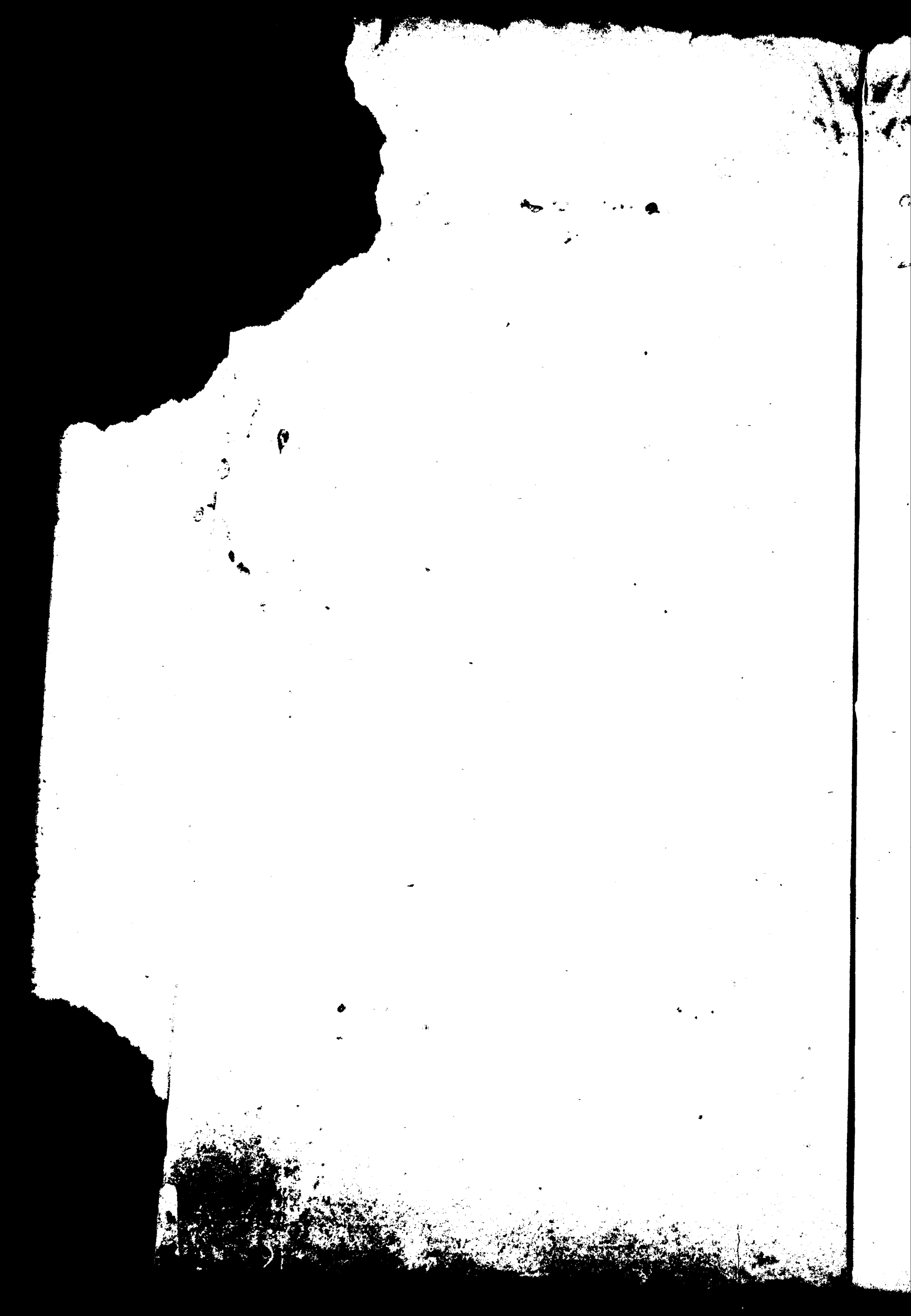
Handwritten notes or signatures on the right side of the page.

Handwritten text below the 'ALL' section, possibly a list or description.

Main body of handwritten text, appearing to be a list or a set of instructions.

Handwritten notes or signatures on the right side, below the main text.

16 309
242

+ 5 476
112 790

1669

4-780
11900

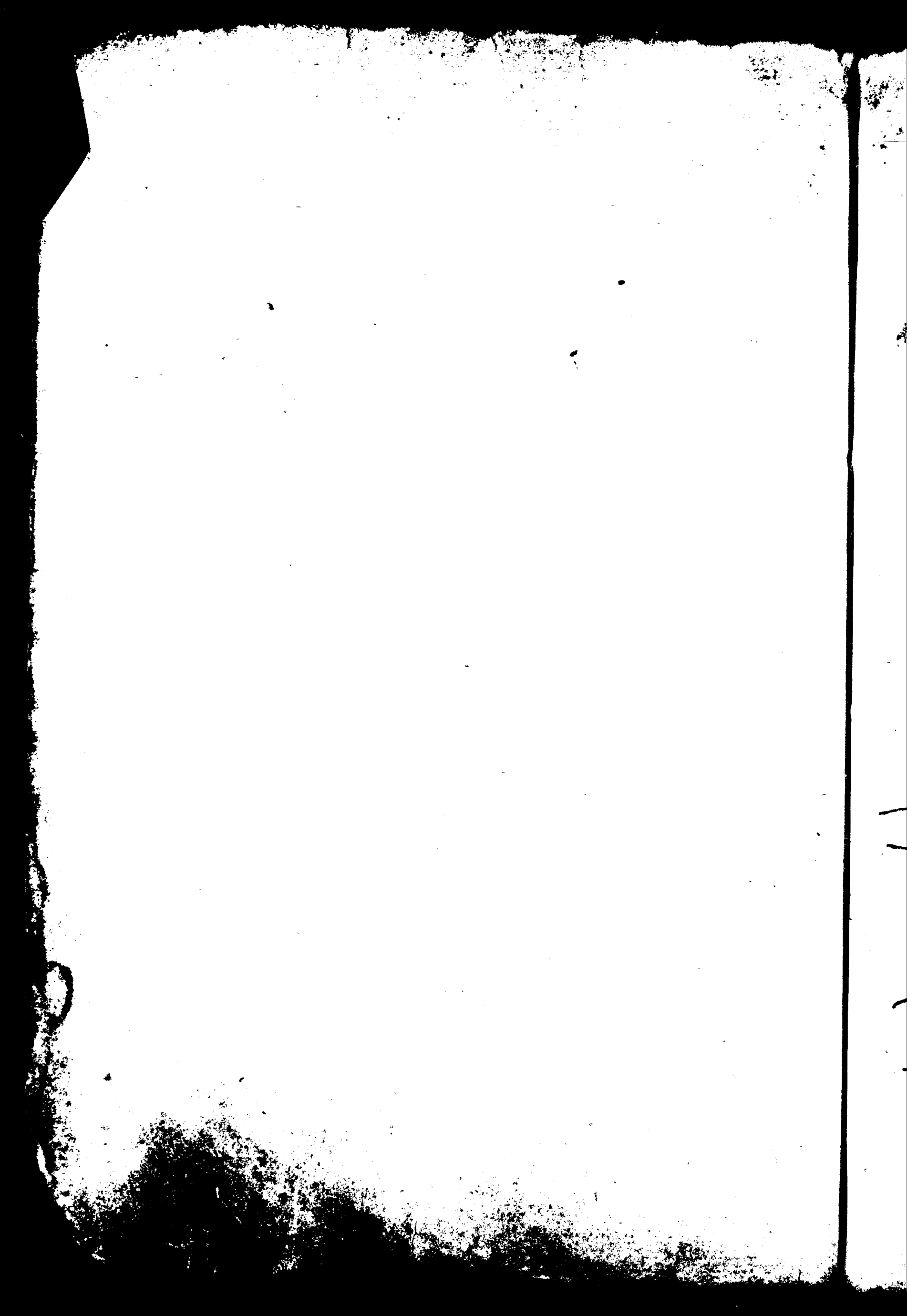
16770

210
21
16770
20860
2078
248

~~1669~~
1669

300

~~1669~~

176 211

vere israel

habnem

21 12

21 20

20

0 2

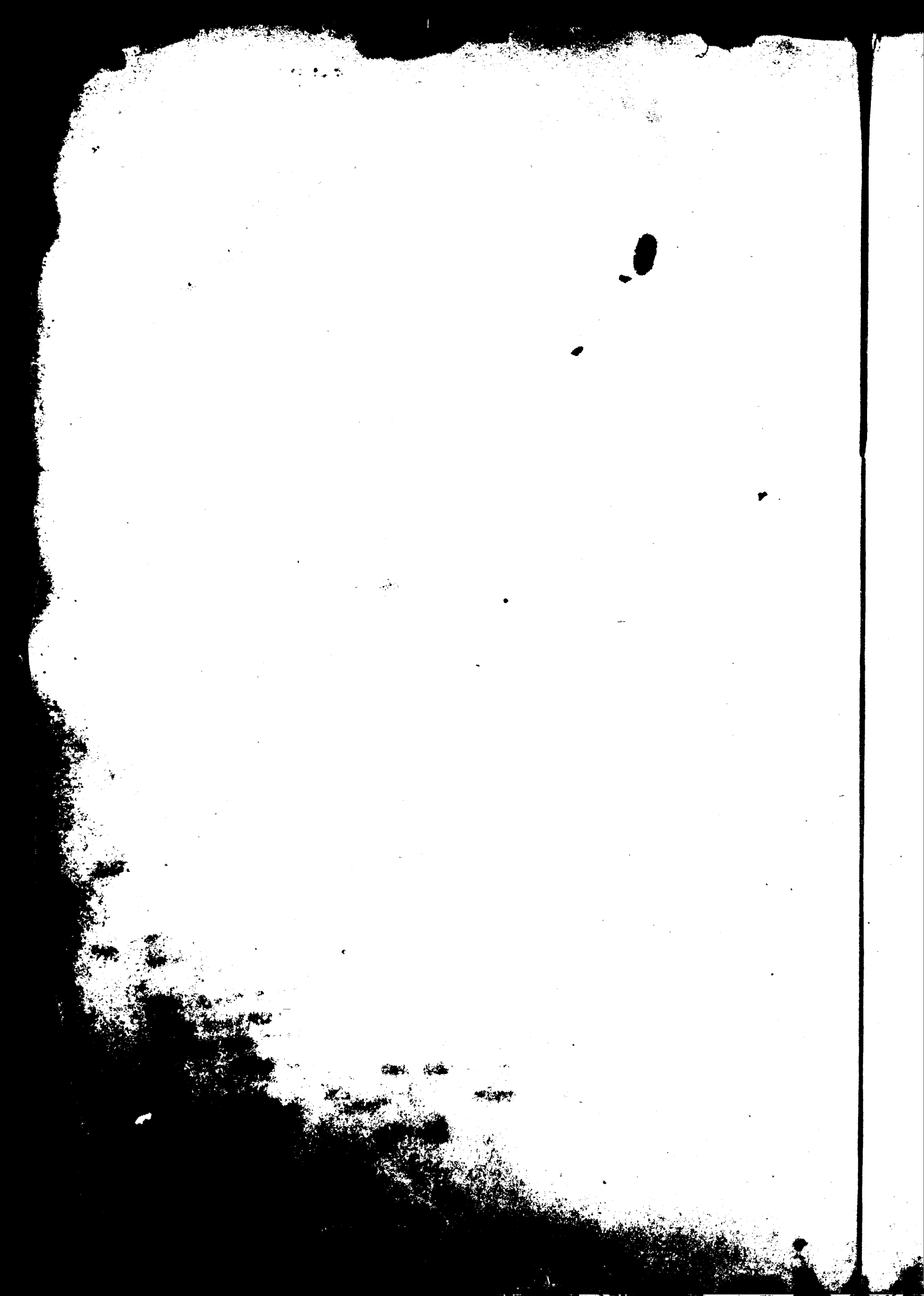
2 2

21 0 5

22 80

21 62

27 622

אלה שו

משה אנטונינוס אלה שמות

אלה שמות בני ישראל

אלה שמות בני ישראל

אלה שמות בני ישראל

אלה שמות בני ישראל

אלה

אלה שמות בני ישראל הבאים

ממצרים את ישראל אלוש ובתו

באו רב אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

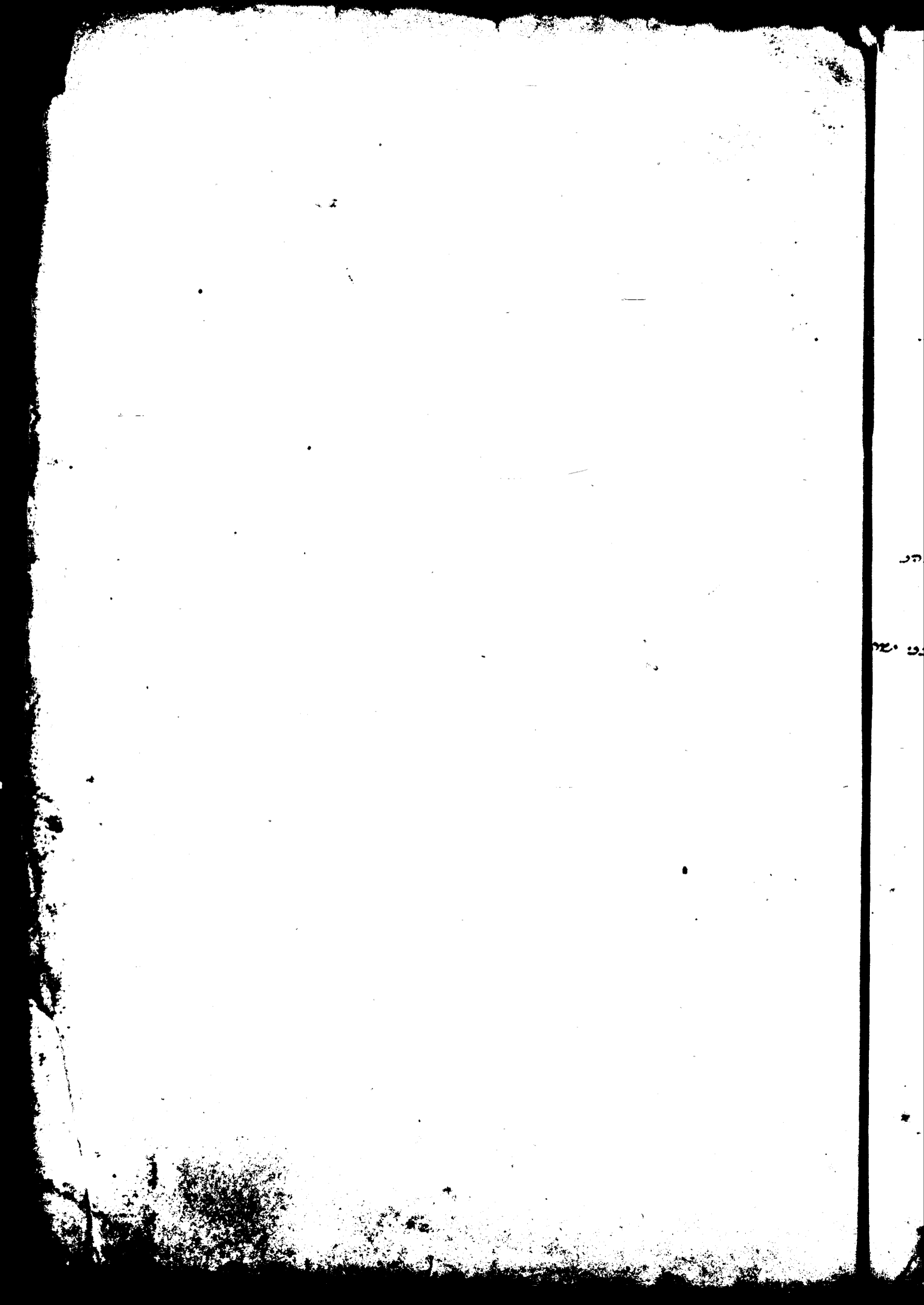
אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

אלה שמות בני אנסה

7

23

אנכה ה' קולמוס אהלך בעמוס
ומחר אשתו ברסו את

אנכה ה' קולמוס אהלך בעמוס
ומחר אשתו ברסו את

אנכה ה' קולמוס אהלך בעמוס
ומחר אשתו ברסו את

אנכה ה' קולמוס אהלך בעמוס
ומחר אשתו ברסו את

אנכה ה' קולמוס אהלך בעמוס
ומחר אשתו ברסו את

אנכה ה' קולמוס אהלך בעמוס
ומחר אשתו ברסו את

אנכה ה' קולמוס אהלך בעמוס
ומחר אשתו ברסו את

אנכה ה' קולמוס אהלך בעמוס
ומחר אשתו ברסו את

אנכה ה' קולמוס אהלך בעמוס
ומחר אשתו ברסו את

אנכה ה' קולמוס אהלך בעמוס
ומחר אשתו ברסו את

אנכה ה' קולמוס אהלך בעמוס
ומחר אשתו ברסו את

אנכה ה' קולמוס אהלך בעמוס
ומחר אשתו ברסו את

